

శ్రీ భరద్వాజ

నందురువాణి

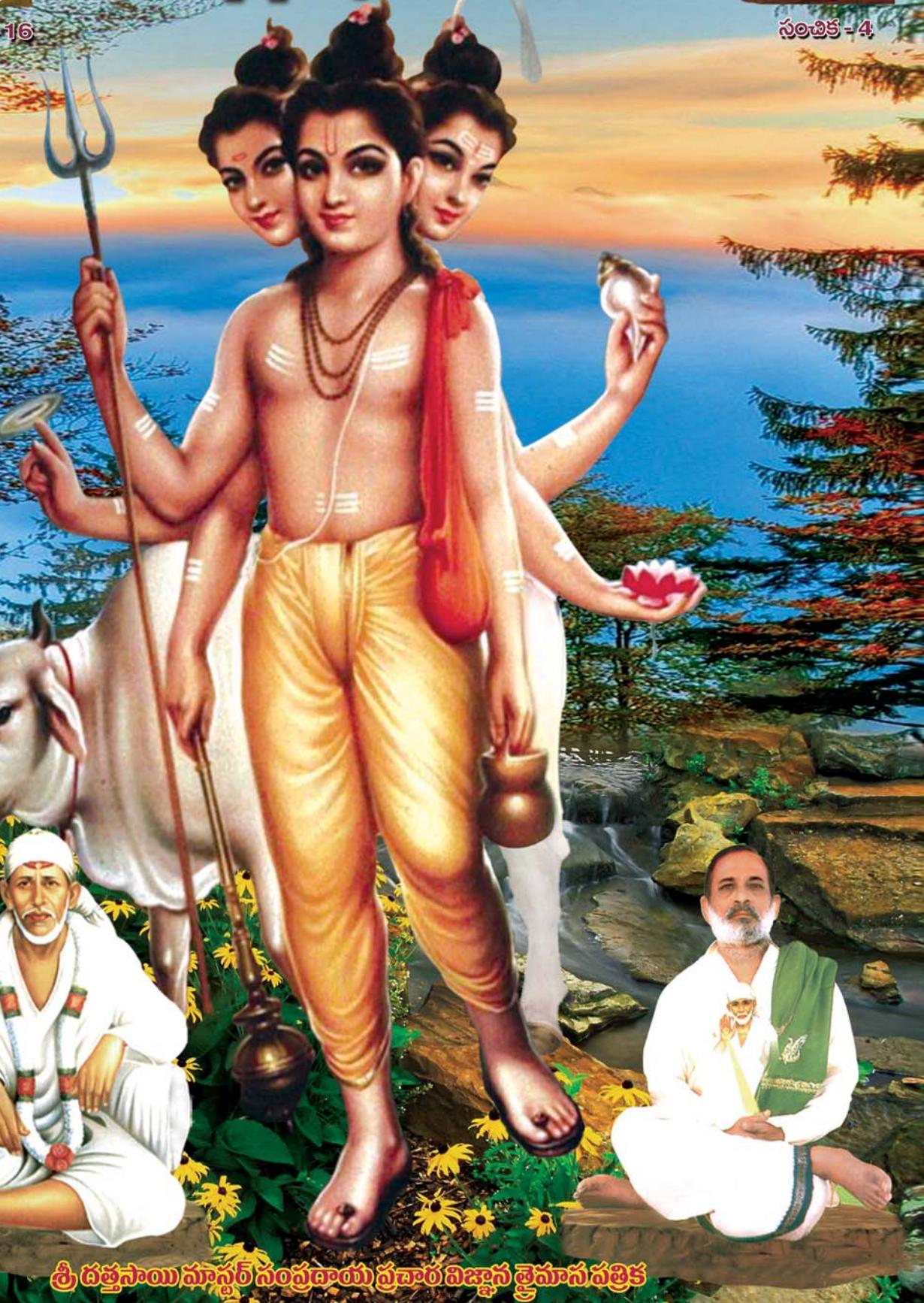
గా అక్టోబర్, నవంబర్, డిసెంబర్ - 2016

సంపుత్తి - 16

సంచిక - 4

శ్రీ దత్తసాయి మాసిక సంపుటాయి ప్రచార విజ్ఞాన త్రయాసపత్రిక

**ఆధ్యాత్మిక-సామాజిక సేవలో శ్రీ శిలాది సాయి స్వాప్తస్థు - ఉమ్మెన్సరం
(2016 జూలై, ఆగష్ట, సెప్టెంబర్ లో నిర్వహించిన కార్యక్రమాలు)**

ఈ పేజీ సమర్పించిన వారు :

శ్రీమతి ఉత్తమ కె. వామాకృష్ణ, వీరభద్రరావు
గుజరాతీపేట, శ్రీకాకుళం

పూర్తి వివరములకు 22వ పేజీ చూడగలరు

సంపుటి - 16 అక్టోబర్, నవంబర్, డిసెంబర్ - 2016

శ్రీ భరద్వాజ సద్గురువాంశి

సంచిక - 4

శ్రీ దత్తనాయ మాస్టర్ సంప్రదాయ ప్రచార విజ్ఞాన తైమాన పత్రిక

ప్రధాన సంపాదకులు :
శ్రీ వి.వి. పూర్ణచంద్రరావు

“దత్త జయంతి” ప్రత్యేక సంచిక

నిర్మాణః
శ్రీ నాయ మాస్టర్ భక్త బృందము

“ఒగంబరా ఒగంబరా శ్రీ పాదవల్లభ ఒగంబరా
ఒగంబరా ఒగంబరా అవధూతచింతన ఒగంబరా”

చెందా వివరాన్యాలు

విడి ప్రతి	- రూ॥	10/-
సంవత్సర చందా (పశ్చాజతీ)	- రూ॥	40/-
3 సంాల చందా	- రూ॥	100/-
6 సంాల చందా	- రూ॥	200/-
పశ్చకులు (ఉడారులు)	- రూ॥	1000/-

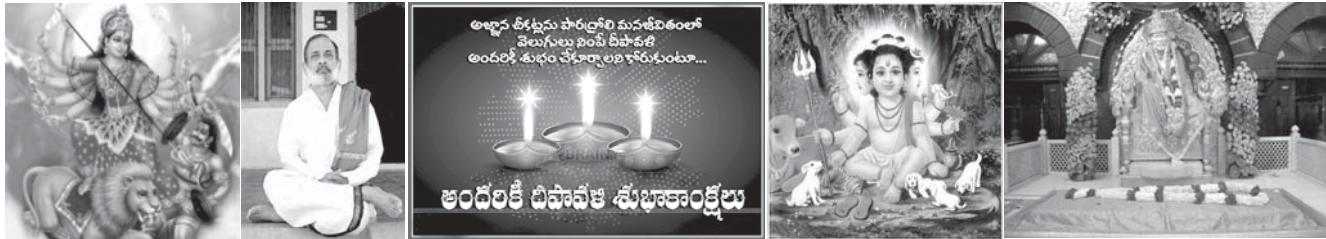
మనియార్థర్లు పంపవలసిన చిరునామా :

శ్రీ భరద్వాజ వీణికేషణ్
C/o శ్రీ శిల్పి సాయి సేవా ట్రస్టు,
206/l, సెక్షన్ నెం. 8, ఉత్కుసుగరం,
విశాఖపట్టం - 530 032.
ఫోన్ : 0891 - 2510817
ఫోన్ : 9849645224, 9490812114

E-mail : sadguruvani@gmail.com
Website : www.saisadguruvani.org
Facebook : Sri Shiridi Sai Seva Trust
Co-Ordinator at USA : Sri K. KARUNAREDDY

విషయ సూచిక

1. ఆధ్యాత్మిక సేవలో చిత్రమాళిక	లోపలి కవర్ ఫేజ్
2. విషయ సూచిక	1
3. మా మాట	2
4. విష్ణురూప సందర్భానం	4
5. ఆ ఒక్క సంఘటన గుర్తుంచుకుంటేచాలు	5
6. ఒక్క క్షణం	7
7. పండుగలు - పర్వతినాలు	8
8. శ్రీగురు చలతామృతము	9
9. గురుదేవులు	11
10. మార్గం చూపిన మాస్టర్	12
11. జ్ఞానం	13
12. తమసాము జ్యోతిర్మంచము	14
13. పూర్ణ అంతరంగాలు	15
14. శపథం	18
15. శ్రీ దత్త సాంప్రదాయం	19
16. అవధూత లక్ష్మణం	20
17. ఆధ్యాత్మిక - సామాజిక సేవలో	21
18. మేము సహితం	23
19. జ్యువిన శుభాకాంక్షలు	24
20. శ్రీ ధునివాలా దాదా	27
21. అవధూత శ్రీ పూర్ణ స్వామి	28
22. మాస్టర్ చూపిన మహాత్మలు	29
23. శ్రీ ఉపాసనీ బాబా	31
24. శ్రీ రామ భక్త రంగస్తుబాబు	32
25. తెలుసుకుండాం	33
26. శ్రీ దత్తాత్మేయ వజ్రకవచం	34
27. శ్రీ దత్తాత్మయంతి	35
28. సబ్కా మాలిక్ ఏక్స్ప్రైస	36
29. మన గమ్యం	37
30. అవధూత శ్రీ నామప్రాణ బాబా	38
31. నేను ఎవడను	39
32. ఏలన ముత్జ్ఞలు	40

మా మాట

పాతకులకు, రచయిత(త్తు)లకు, త్రుపుఫక్రులకు విజయకావు నుహకండ్లు

మానవ జన్మ సార్థకత కావాలి అంటే నాలుగు సమకూడాలి, ఉత్తముడైన గురువు లభించాలి, ఆ గురువును సేవించుకునే అవకాశం కలగాలి, చేసిన సేవకు గురువు సంప్రీతుడవ్వాలి, సంప్రీతుడయిన గురువు పూర్వజన్మ సంస్కారాలను అనుసరించి ఉత్తమమైన సాధనా మార్గం బోధించాలి. ఈ నాలుగు సమకూడిన నాడు మానవ జన్మకు సార్థకత చేకూరుతుంది. నేటి కలిప్రభావానికిలోనైన జనులు ఉత్తమ గురువును గుర్తించలేరని భావించే, దత్తాత్రేయుడు శ్రీ శిరిడీసాయినాథుడి రూపంలో అవతరించి, అనేక మిషలమీద కార్యకరణ సంబంధంగా తన వద్దకు లాగి, కోరికలు నెరవేర్లి), కష్టోలు తొలగించి, జిజ్ఞాసువులుగా మారిన వారిని, జ్ఞానవంతులుగా, తన స్వరూపులుగా మారుస్తున్నారు సాయిబాబా. కుల, మత, వర్ణాల, భేదాలు లేకుండా సర్పులను ఉద్దరించే అవతారమూర్తి శ్రీ శిరిడీసాయిబాబా. నేడు ప్రపంచమంతా ఎదురుచూస్తున్న ఆధ్యాత్మిక చక్రవర్తి శ్రీ సాయిబాబా. అటువంటి జగద్గురువు మనకు లభించారు. అయితే అంతటితో సరిపోదు లభించిన “సద్గురువు గురించి తెలుసుకోవాలి లేకుంటే మానవ జన్మకు ఎందుకొచ్చినట్లు, పిడకలు ఏరుకోవటానికా?” అన్నారు బాబా, “సద్గురువు గురించి ధ్యాస లేకుండా గడిపిన ప్రతిక్షణము మృత్యువును పేనే తాళ్ళు” అన్నారు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ. సద్గురువు గురించి పారాయణ చేస్తాము, పాటలు పాడుతాము, భజన చేస్తాము, దేవాలయానికి వెళ్లి నామం ఉచ్చరిస్తూ ప్రదక్షిణలు చేస్తాము, నామలిఖితం చేస్తాము అంటారు, అయితే అంతమాత్రాన గురువు గురించి తెలుస్తుందా! మనము చేసే ప్రతి పని ఏదో ఒకటి ఆశించే చేస్తాము. మన ఆశలను నెరవేర్టుటానికి దారంకట్టి తన దగ్గరకు లాగుతానని సాయి కూడ తెలియచేశారు. అట్లు నేటికి, కోటాను కోట్ల మండిని తనవద్దకు లాగుతూనే ఉన్నారు బాబా. అయితే ప్రతిజీవిని సాయి తన చెంతకు చేర్చుకునే మిషవేరు, మనం ఆయన దగ్గరకు చేరే మిషవేరు. మనం తాత్కాలికమైన సుఖ సంతోషాలకోసం ప్రాకులాడుతుంటే, శ్రేయస్వరమైన ఆనందం ప్రసాదించే మిషతో సాయి తన చెంతకు లాగుతున్నారు. మనకు ఎన్ని ప్రసాదించినా ఇంకా అడిగేస్త్రితిలోనే సాయి చెంతకు చేరుతున్నాము కని జీవితాన్ని సార్థకత చెందించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయటం లేదు, అందుకు “నా సహాయమును గాని, సలహాను గాని కోరిన తక్షణమే ఒసంగ సంసిద్ధదను” అన్న సాయిసుక్తిని కూడా హృదయగతం చేసుకోలేకపోతున్నాము. కారణం అరిషధ్వర్గాలు అనే నిండు కుండలతో వారి చెంతకు చేరుతున్నాము. కనుక వాటిని తొలగించుకోనిదే సాయి అభయంలోని భావంతో మన హృదయం నిండదు. అంతపరకు జీవితం సార్థకము చేసుకోలేము. అందుకే సాయి “ముందు వాడాలోని దొంగలను గమనించ” మని విజయానందుడి ద్వారా మనల్ని పోచ్చరించింది. వాటిని గుర్తించి, సాయి అభయమనే కరవాళముతో వాటిని దునుమాడి, మన మనస్సుపై విజయం సాధించటమే “విజయదశమి”. విజయదశమికి, అటు దైవపరంగాను ఇటు గురుపరంగాను ఒక ప్రత్యేకత ఉంది. విజయదశమి అంటే దనఱా సరదాల పండుగ. బంధుమిత్రుల కలయికలు, పిండివంటల ఘుమ ఘుమలు ఒకవైపు, మాంస, మద్యాల మత్తు ఇంకాకమైపు, ఎందుకంటే తమోగుణ ప్రధానమైన లోకకంటకుడైన రాక్షసుడు సంహరించబడ్డాడు, ఇక కష్టోలు, సప్టోలు, బాధలు లేవు, వాటిపై విజయం సాధించాం, ఇక అంతా ఆనందమే, అయితే పండుగలు, పర్మదినాలలోని అంతరాధము, వాటి అసలైన ఆచరణా విధానాన్ని మరచిపోయి, సుఖమయ ఆనంద మత్తులో ఉన్నవారిని మేల్కొల్పి, జ్ఞాన మార్గంపైపు పయనింపచేయటానికి మరల సృష్టి అంతటా వ్యాపించి ఉన్నశక్తి, సాయి రూపంలో అవతరించింది, “శాస్త్రాలు ఎన్నటికి అబద్ధంకాదు, మంత్రాలు ఎన్నటికి అబద్ధం కాదు, పనికిరాని అస్వయాన్ని నీ బుర్రలో పెట్టుకున్నావు” అని వాటి నిజతత్వాన్ని ఎరుక పరచి, పండుగ రోజు మాత్రం ఆనందంగా, సరదాగా గడపటానికి ప్రయత్నంచేస్తూ, మిగిలిన జీవితం బాధలతో, వెతలతో గడపటం కాదు, నిరంతరం జీవులందరూ ఆనందంతో జీవించటానికి, రాచమార్గం ఏర్పాటుచేయటమే సచ్చిదానంద (సత్త, చిత్త, ఆనంద) స్వరూపుడయిన శ్రీసాయి అవతార లక్ష్మీం. ఆనందం ఎక్కడో లేదు, అది నీలోనే ఉంది, నిరంతరం నీతోనే ఉంది. కోరికల సాతెగూడులో చిక్కుకొని, విలవిల లాడుతున్నావు, “కావాలనే కోరిక విడచి సర్వగతుడైన భగవంతుడిమీద మనస్సు నిలుపు గమ్యం చేరుతావు, నీ భారములు నాపై పడవేసి నీవు నిశ్చింతగా కూర్చో, అవసరమయినదంతా నేను చేస్తాను, అయితే అందుకు మనుందుగా నీ శరీరమనే సత్రంలో అరిషధ్వర్గాలు అనే శత్రువులను సంహరించు, అప్పుడు నీకు నాకు భేదమనే అడ్డుగోడ తొలగుతుంది. అప్పుడు శిరిడీలోనే కాదు సప్త సముద్రాల అవతల ఉన్నా నేను నీవెంట ఉన్నాను అనే అనుభవం కలుగుతుంది నీకు” అని చెప్పటమే కాక, అర్షులైన వారికి ప్రత్యేక అనుభవం కూడ ఇచ్చిన సంగతి, సాయిచరిత్ర పరిశీలించిచూస్తే తెలుస్తుంది. కనుక సాయి మనచెంత లేదు, మనగోడు ఆలకించుకోదు అనే

భావనను తొలగించటానికే, తాను సమాధిచెందుతూ “నా నామం పలుకుతుంది, నా మట్టి సమాధానమిస్తుంది, నా సమాధి మీకు జవాబిస్తుంది” అని పలికి, దసరా నాడు విశ్వచైతన్యంలో నిలచారు శ్రీ శిరిదీ సాయినాథుడు. నవరాత్రులు ప్రారంభమయినాయి, అంటే మనలోని రాగ, ద్వేష, అసూయ, మమకారాలు అనే తమోగుణ ప్రధానమైన రాక్షస గుణాలను గుర్తించి తొలగించుకునే ప్రయత్నానికి సమయం ఆసన్నమైనదని గురైరిగి, దాని కనుగొంగా మనలుకుంటే విజయం వరించినట్టే, అప్పుడు ఇక మనది అంటూ ఏది ఉండదు, అన్నిటా సాయినే, అంతటా సాయినే, విశ్వరూపుడైన సాయి నిజతత్త్వమెరిగి జీవించటమే సాయికి దక్షిణ సమర్పించుంటే. ఇక దసరా ఒక సరదా కాదు, ఒక బాధ్యత, మనకోసం మనమైన అవాజ్యమైన ప్రేమతో, భౌతికదేహం వీడిన సాయి నిజతత్త్వం ఎరుక గలిగి జీవించటం. ఆర్తులు, అర్ధార్థుల స్థితిని దాటి జిజ్ఞాసువులుగా మారటం. అటువంటివారికోసం సాయి అందించిన అద్భుతమైన మార్గం “శ్రీగురుచరిత్ర” పారాయణ. హరివినాయక సారె, అన్నాసాహేచ్ ధహోల్క్ర వంటివారికి శ్రీ సాయి దర్శనం, అనుగ్రహం లభించటానికి శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ కారణమయింది, కుశాభావ అనే ఉపాధ్యాయుడి చేత 108 సార్లు శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ చేయించి తన సంపూర్ణ అనుగ్రహం అందించారు సాయి. గంగిఫీర్ వంటి మహోత్సుదు, “పేదకుపులాంటి శిరిదీ గ్రామానికి కోపిసూర్ వజ్రంలాంటి సాయి లభించారు” అని చెప్పినా, ఇంకెందరో మహోత్సులు సాయి తమకుంటే అధికుడని, తాము మేకలు కాచేవారము అయితే, సాయి పులులను కాచేవారు అని చెప్పటమే కాకుండా, తమ శిష్యులను సాయి దగ్గరకు పంచిన వారందరో కలరు. అయినా సాయి సామాన్యమైన వ్యక్తి లాగానే జీవించారు. జగద్గురువని తన ఆచరణ ద్వారా తెలియజేస్తూ, అవసరమైనచోట భగవద్గీతలోని ఒకటి రెండు శ్లోకాల అంతర్ధాను వివరించినా, అది అర్థంచేసుకొని ఆచరించినవారు అరుదు, అంతేకం గురువు, గురుతత్వం, గురుసేవ గురించి, పురాణాపాఖ్యానాల సహాయంతో వివరిస్తూ, మన సనాతన ధర్మమంతబీకి మూలమైన ఉపనిషత్తుల, అష్టాదశ పురాణాల, బ్రహ్మసూత్రాల, భగవద్గీతల సారమయిన “శ్రీగురుచరిత్ర” పారాయణ ద్వారా తెలుసుకోమని, జిజ్ఞాసులైన వారికి సూచించారు శ్రీ సాయి. శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ ద్వారా సాయి నిజతత్త్వమెరిగి, జీవించడం జరుగుతుంది. అట్లా జరిగినసాడు సకల జనావళిని ఉద్దరించాలనే ఏపతో భువిపై అవతరించిన త్రిమూర్తి స్వరూపుడయిన దత్తాత్రేయుడు, మనకు దత్తమై మానవజన్మకు సార్థకత చేకూరుస్తాడు. దాని పారాయణ వలన పూజ్యత్రే ఆచార్య ఎక్కిరాల భరద్వాజ గారు సాయి విశ్వతత్వాన్ని అవగతం చేసుకొని, దత్త సాయి సంప్రదాయములోని ఆత్మంత ప్రాముఖ్యత వహించిన అవధూత తత్త్వాన్ని, తాను ఎరిగి, దత్తానుగ్రహంతో సాయిస్వరూపులయిన ఎందరో అవధూతలను, మహోత్సులను తాను దర్శించటమే కాక, భక్త జనావళికి వారి దర్శన భాగ్యం లభింపచేశారు. వారు చూపిన మార్గంలో పయనం చేయటానికి చేసే ప్రయత్నంగానే, శ్రీ భరద్వాజ పల్వికేషన్ ద్వారా వెలువడే “శ్రీ భరద్వాజ సద్గురువాణి” తన వంతు కర్తవ్యంగా, దత్తాత్రేవారుల, అవధూతల, మహోత్సుల జీవిత బోధలను అందించటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నది. దానిలో భాగంగానే ఈ సంచికను, “దత్తజయంతి ప్రత్యేక సంచికగా” మీ ముందుంచుతున్నాము. దత్త స్వరూపుడయిన సాయిని ఆశ్రయించి, సేవించి, సంపూర్ణమైన కృప అందరూ పొందాలని, మాకు వీలయినంతవరకు దత్తాత్రేయ తత్త్వాన్ని అనేక విధాలుగా అందించటానికి సముద్రంలో నీటి బిందువు అంత మా ప్రయత్నం చేశాము. ప్రయత్నంలో లోపముంటే మాది, అనుమతిచ్చి అనుగ్రహించిన మహిమ శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజులది. ప్రయత్నం మాది, పయనం మీది, అనుగ్రహం ప్రసాదించేది సాయి.

సద్గురువును తెలుసుకోవటానికి చేసే ప్రయత్నంలో అవరోధాలుగా నిలచిన మానసికమైన రుగ్మతలను జయించడమే నిజమైన విజయదశమి. కోరికల చిలుము పట్టిన, హృదయమనే ప్రమిదను శుభ్రంచేసి, సిద్ధం చేసి, భక్తి శ్రద్ధలనే వత్తులను వేసి, మన అహంకారమనే నూనెను అందులోపోసి, అఖండజ్యోతిస్తు స్వరూపుడయిన “సాయి” అనే జ్ఞానజ్యోతితో వెలిగిస్తే, మన హృదయమందిర మంతా సద్గురుజ్యోతితో వెలుగుతూ మార్గము సుగమము అవతుంది.. మాస్టారు చూపిన ఆ మార్గంలో పయనంచేస్తూ, మనం పొందిన సద్గురు అనుభవాల, అనుభూతుల జ్యోతులతో అందరి హృదయాలను ప్రకాశింపచేయటమే “దీపావళి”. ఆ వెలుగు కలిసి సాగటమే మాస్టారి జన్మదిన సందర్భముగా మనమిచ్చే దక్షిణ కావాలి, హృదయజ్యోతి కొడిగట్టకుండా, కొండక్కకుండా నిరంతరం సద్గుంధ పారాయణ, సత్పుంగం, సజ్జన సాంగత్యముతో, సత్తీప్రవర్తన, సత్తీల్యముతో, జీవనం కొనసాగిస్తే జగద్గురువు మనకు దత్తమపుతారు. అదే “దత్తజయంతి”.

శ్రీ భరద్వాజ సద్గురువాణి ఈ సంచికతో 16 వసంతాలు పూర్తి చేసుకొని 17వ వసంతంలోకి అడుగిడబోతున్న శుభ సందర్భములో 2017 జనవరి, ఫిబ్రవరి, మార్చి సంచికను జన్మదిన ప్రత్యేక సంచికగా, ఎక్కువ పేజీలతో సర్వాంగ సందరంగా తీర్పి దిద్దాలని మా ఆకాంక్ష, మీ సహాయ సహకారాలను ఆకాంక్షిస్తూ రచయిత(త్రు)లు, ప్రకటన కర్తలకూ, పారకులు, ప్రతి ఒక్కరికి మా హృదయ పూర్వక అహోనం.

శ్రీ భరద్వాజ సద్గురువాణి మీ హృదయవాణిగా తీర్పిదిద్దటానికి నిరంతరం మా ప్రయత్నం కొనసాగిస్తుంటాము. అందుకు ఎల్లావేళలా మీ అండదండలు మాకు తోడుండాలి అని కోరుకుంటూ....

పారకులకు, రచయిత(త్రు)లకూ, శ్రుతికు కర్తలందిలికి

భిపోవి మిలయు దత్తజయంతి శ్రుతికాంక్షలు

మీ పాశుపర్ణ
శ్రీపుత్ర శి.యె.శి. లక్ష్మి పూర్వచేంద్రావ్

విశ్వరూప సందర్భమం

ఎవరియందు ఈ విశ్వమంతా వున్నదో, ఎవరు ఈ విశ్వమంతా నిండివున్నారో, తాను తప్ప అన్యం వేరేది లేదో అట్టి సద్గురువుకు సమస్కరించుచున్నాను - నాపై నీ దృష్టి నిలుపు, నీపై నా దృష్టి నిలుపుతాను అన్న బాబా సూక్తిలోని అంతరార్థము ఇదే. ఆయనను సదా చూస్తుంటే గాని, ఆయన ఈ విశ్వమంతా దర్శిస్తున్నాడు అనే భావన సదా మనసులో హత్యకొని వుండదు. ఉదా: మనము పిల్లలవానికి ఒక పాపలాయిచ్చి ఏదైనా వస్తువు కొనుకొని రమ్మని చెపుతూ, జాగ్రత్తగా వెళ్ళు, నేను నిన్ను చూస్తుంటాను అని అన్నాము అనుకొండి, బాగా గమనించండి ఆ పిల్లలవాడు వస్తువు తేవటానికి వెళుతూ తిరిగి మనలను చూస్తాడు. ఎందువలనంటే మనము వానిని గమనిస్తున్నాము లేదా? అని. బాబా పైసూక్తిలోని అంతరార్థము అదే! అటు యటు మొహరించిన, తండ్రులు, తాతలు తనయులతో పోరాటము సంకటము. విషాదములో మునిగినాడు అర్థసుడు. మోహ, అజ్ఞానములను పోగాట్టి కర్తవ్యస్తుభుని చేయటానికి శ్రీ కృష్ణపరమాత్మ సకల వేదసారము, ధర్మసారము అయిన భగవాట్టతను బోధించాడు. ఆ బోధను అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకోవడానికి విశ్వరూప సందర్భము అనుగ్రహించినారు. అతి నిగూఢమైన ఈ రహస్యము అదిలో వివస్యంతునికి ఉపదేశించినా, అది ఇప్పుడు అర్థసునిమీద ట్రీతిచే బోధిస్తున్నాననియు, అయినా దీని ఆచరణ మహాకష్టమవియు “మనష్యాణం సహారైషుకశ్చత్ తత్సిద్ధయే” వేలాదిలో ఎవరో ఒకరు ఈ ఆత్మజ్ఞానం కొరకు ప్రయత్నిస్తారు అనియు శ్రీకృష్ణుడు శేలవిచ్చారు. ఇది ద్వాపరయుగంలో సంగతి.

మరి ఇది కలికాలము, కలిపురుషుడు ధర్మబేధి. జీవితములో సగభాగము నిద్ర, మిగతా సగభాగము చిత్తపుద్ది లేకపోవడము. మరి ఈ జీవులు తరించేదట్లా! అందుకనే భక్తవత్పులడు, అపార కరుణామూర్తియైన దత్తాత్రేయస్వామి శ్రీ శిరిడి సాయినాథుడుగా శిరిడిలో ప్రకటమై “గీత దాటకుండా గీతను” ఆచరించే విధానాన్ని భక్తులకు అనుగ్రహించారు. భక్తుల పరిపాకాన్నిబట్టి అనుభవాలను ప్రసాదించారు. ఈ కలిలో తరింపుకు ముఖ్యమైన, ఆధ్యాత్మికతకు మూలమైన గీతా జ్ఞోకమునకు అర్థవివరణను నానాసాహార్ణ చందోర్జ్వర్కు వివరించి, తద్వారా ఆస్తిక జనావళికి గీతయొక్క సారాంశమును అందించారు.

జ్ఞోకము : తద్వారా ప్రణిష్ఠాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా !
ఉపదేశ్యునైతే జ్ఞానం జ్ఞానిస్తత్వదర్శినః ॥

తత్త్వవేత్తలైన ఆత్మప్రష్టులను సేవించి, ప్రశ్నించి, జ్ఞానాన్ని తెలుసుకో. బుద్ధి పుట్టినపుడు మాత్రమే సేవ చేయడంగాక తన దేహము గురుసేవ కొరకే ఉన్నదనే భావంతో ఆత్మసమర్పణ చేసుకోవాలి. సందేహ నిష్పత్తి కొరకే ప్రశ్నించి తెలుసుకోవాలి.

ఏదో కనిపించారుగదా అని అడగటము, ప్రశ్నించటము కాదు అనే వివరణ ఇచ్చారు. దీనికి శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు చక్కగా సమస్వయం చెప్పారు. “ఏదో అడగకపోతే, ఆ మహాత్ముడు ఏమనుకుంటాడో?” అని అడిగేవారేగాని, నిజముగా అడిగేవారు లేరయ్యా” అని మాష్టరుగారితో అన్నమాట తప్పక పై వివరణకు సరిపోతుంది.

సాయినాథుడు అనుభవపూర్వకమైన అనుభాతిని (విశ్వరూపము) తన భక్తులకు అనుగ్రహించారు.

ఏ జీవిని హింసించినా, అదరించినా అది తనకే జిరిగినట్లు అనుభవమిచ్చారు శ్రీసాయి. ఎక్కడ ఎప్పుడు ఏమి జరుగుతుందో భక్తులకు చెప్పేవారు. తన భక్తులకు ఒకటి రెండు రోజుల తరువాత ఏమి జరుగుతుందో, మందుగానే చెప్పేవారు. తన పటానికి నైవేద్యము ఇవ్వడపోతే, తనకు నైవేద్యము ఇవ్వలేదని చెప్పేవారు.

బల్లి కూసిన దానికి దాని సోదరి వస్తుందని ఆనందిస్తున్నదని చెప్పారు. సకల జీవులలో ఉన్న చైతన్యమే తాను అనే అనుభవాన్ని ప్రసాదించారు. ఆధ్యాత్మిక సత్యగుణమౌత ప్రధానమో! అందుకే అనూయను జయించమన్నారు. ఉచితసేవను పొంది బుఱణానుబంధాన్ని పెంచుకోవద్దని పోచురించారు. ఇతరుల గుణదోషములను పట్టించుకుని విమర్శించినందువల్ల మనస్సు రాగ, ద్వేషాలకు నిలయమైపుంటుందని అట్టి దితగడన్నారు. సత్యము దైవమే - అందుకనే సత్యాన్ని అంటి పెట్టుకున్న వానివెంట తానెప్పదూ ఉంటానన్నారు. ఇచ్చినమాటను నిలబెట్టుకోవటము నియమబద్ధమైన జీవనాన్ని గడపడమవుతుంది.

అందుకనే ఇస్తానన్నంత డక్కిణము వసూలు చేసేవారు. మనస్సు చంచలమైనది. కోరికలు తలెత్తినపుడు, మనస్సును ఎలా నిగ్రహించుకోవాలో దైవస్ఫోలోని అందాన్ని ఎలా చూడాలో తెల్పి తన ధర్మాన్ని త్రిధ్వగా పాటించమన్నారు.

సకల దేవతా స్వరూపుడు, సకల సాధు స్వరూపుడు సకల జీవ స్వరూపుడు, సకల జడ స్వరూపుడు (పటాలవరకే ఈ లీలాలను పరిమితం చేశారు) శ్రీసాయి. గంగను తన పాదాలనుండి ఉచ్ఛవింపచేయటము చేత సకల నదుల స్వరూపుడు శ్రీసాయి. నిత్యము తన భక్తునికి అన్ని రూపాలలో, అన్ని చేతలలో, వెన్నుంటి నేనున్నాను అని అనుభవపూర్వకముగా అనుభాతిని ప్రసాదించే సాయి పూర్ణ పరబ్రह్మ స్వరూపము. ఆ విశ్వగురుని, విశ్వములోని అన్నిరూపాలలో సందర్శించడమే ఆయన భక్తుడు ఆచరించవలసిన యోగము! దానినే శ్రీసాయి, “అందరిలో నన్న చూచువారు నాకు ఆప్టలు” అని శేలవిచ్చారు.

(అంగోబరు 11వ తేదీ విజయదశమి మరియు డిసెంబరు 10వ తేదీ గీత జయంతి సందర్భముగా సమర్పణ)

రచన : శ్రీ కె.వి.రంగారావు, ఒంగోలు.

ఆ జక్క సంఘటన గుర్తంచుకొంటే జాలు

“తాను గురువును అని అనుకునే వారు ఆ పదవికే అనర్థడని” శాస్త్రం. అందుకే నేడు ఆధ్యాత్మిక పథములో కేవలం గురువని అనిపించుకోవటానికి కొందరు సుముఖత చూపటము లేదు, అంతకు మించిన బిరుదలతో ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచానికి చక్కపర్తి అయిన శ్రీ శిరిదీ సాయినాథుడినే మించి ఉన్నామని భావిస్తూ, సాయినే తమకు స్ఫుర్యంగా ఆ స్థితిని ఇచ్చారు అని కొందరంటుంటే, “సాక్షాత్తు భగవంతుడే తన ప్రతిరూపముగా మమ్ములను ఎన్నుకున్నాడు” అని సద్గురువులుగా ప్రకటించుకుంటూ, తాము భ్రమలకు లోనవ్వడమే కాకుండా ఆశ భయాలతో తమ చెంతకు చేరినవారిని కూడా అనేక విధాలుగా భ్రమప్ప పట్టిస్తున్నారు మరికొందరు. అటువంటి కుహనా గురువుల బారిన పడకుండా తన నంప్రదాయం ఏమిటో, తాను చెప్పడలచింది, చేసింది ఏమిటో హేమాద్రిపంత్ ద్వారా నిర్వపముగా తెలియజేశారు సాయినాథుడు. ఆ విషయం సాయి చరిత్రను సంపూర్ణముగా పారాయణ చేసేవారికి తెలుస్తుంది. “నా

చరిత్ర పారాయణే నీకు శ్రేయస్సరము, తద్వారా ఇహ పరములు గురించి ఆలోచించాల్సిన అవసరమే ఉండడు, అంతేకాక చివరకు నాస్థితినే అది ప్రసాదిస్తుంది” అని శ్రీ సాయిబాబా హేమాద్రిపంతులో చెప్పటమే కాకుండా, నిత్యసత్యులై నేటికి దానిని ప్రత్యక్ష నిరూపణ చేసున్నారు. అనాదిని ద్వారా వైన పారాయణ పరమార్థాన్ని తెలియజేయటమే కాకుండా, పలువిధాల పరిగెత్తి అలసిసోలసి పోయేవారి పాలిట పన్నీటి జల్లు అయ్య, ఇహ పరములలో పరమాన్సుం లాంటి పరమార్థాన్ని ప్రసాదించేది పారాయణ. అటువంటి పారాయణను కేవలం తాత్కాలికవైన కష్టాలు తొలగించుకోవటానికో, లేక కోరికలు నెరవేర్కోవటానికో, అవసరార్థమై చదువుతున్నారే గాని, దాని అంతర్ార్థము గ్రహించి పారాయణ చేసేవారు అరుదు అవుతున్నారు. పరిణితి చెందాలనే భావనతో గనుక సాయి చరిత్ర పారాయణ చేస్తే, అది వెలలేని ఆధ్యాత్మిక రత్నాలను అందించటమే కాకుండా, జీవన సాఫల్యాన్ని కలుగజేస్తుంది, తద్వారా భ్రమలు తొలగి, కుహనా గురువుల పాలిట పడి సమయాన్ని, ధనాన్ని వృధా చేసుకునే దౌర్శాగ్యం పట్టడు. సాయి చెప్పింది తాము ఆపరించకుండా, బాబా చేయనిది తాము చేస్తూ, సాయికి మించిన గురువులమని భావిస్తూ, ఆర్తుల, అర్దార్థుల మానసిక బలహీనతలను తమ స్వార్థం కోసం ఉపయోగించుకుని పబ్బం గడుపుకునే వారి మాటల మంత్రజాలములో పడకుండా ఉండటానికే, తన సంప్రదాయమేమిటో, తాను ఇష్టపడలచింది పొందటానికి కాపలసిన ప్రధానవైన అర్థమే ఏమిటో, సుస్పృష్టముగా,

“సిద్ధ యోగీంప్రులు”

అన్నాసాహాబ్ ధబోల్క్రూను నిమిత్తమాత్రునిగా చేసుకొని ఒక అద్భుతమైన సంఘటన ద్వారా తెలియజేశారు బాబా. సాయి సంప్రదాయానికంతటికి మూలమై, పారాయణ చేసేవారికి కల్పవృక్షమై, అర్థం చేసుకొని ఆపరించేవారి పాలిట కామధేనువై, మధురమైన జీవితాన్ని ప్రసాదించే పరమాద్భుత సంఘటన అది. హేమాద్రిపంతును నిమిత్త మాత్రునిగా చేసుకొని, శామా ద్వారా బహిర్గతము చేస్తూ, రాధాబాయి దేశముఖ్కు, సాయి ప్రత్యక్షముగా భ్రమలకు లోనవ్వడమే కాకుండా ఆశ భయాలతో తమ చెంతకు చేరినవారిని కూడా అనేక విధాలుగా భ్రమప్ప పట్టిస్తున్నారు మరికొందరు. అటువంటి కుహనా గురువుల బారిన పడకుండా తన నంప్రదాయం ఏమిటో, తాను చెప్పడలచింది, చేసింది ఏమిటో హేమాద్రిపంత్ ద్వారా నిర్వపముగా తెలియజేశారు సాయినాథుడు. ఆ విషయం సాయి చరిత్రను సంపూర్ణముగా పారాయణ చేసేవారికి తెలుస్తుంది. “నా

తెలియజేసిన సాధన మార్గము అది, దానిని అనుసరించే వారికి సాయి సన్నిధి నిరంతరము ప్రత్యక్ష గోచరమే.

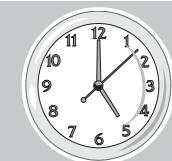
ఆ సంఘటన పూర్వాపరాల్టోకి వెళితే, సంగమనేరు గ్రామము నుంచి వచ్చిన రాధాబాయి దేశముఖ్ అనే ముదుసలి, బాబా ద్వారా ఉపదేశము పొందాలని భావించి, ఆహార పాసేయాలు మాని, ఉపవాస దీక్ష చేస్తుండగా, శామా ద్వారా విషయము తెలిసిన బాబా, ఆవెను ద్వారకామాయికి పిలిపించి, “తల్లి అనవసరముగా నీ శరీరాన్ని యాతనకు గురిచేస్తున్నావు, పాడుబడ్డ మశీందులో నివసిస్తూ, ఐదు ఇళ్ళలో భిక్ష స్నేకరించే నావడ్డ నుంచి మంత్రోపదేశము పొందాలని భావించడమే కాకుండా, పరోక్షముగా ఉపవాసదీక్ష చేయటము న్యాయమేనా! అందువలన నీకు ఏదయినా జరగర్ణానిది జరిగితే, దాని పర్యవసానమేమిటో ఆలోచించావా, కనుక దీక్ష విరమించి, దక్కతతో మెలుగు” అన్న బాబా పలుకులకు ముకుళిత హస్త అయిన రాధాబాయి దేశముఖ్ “అతి సామాన్యమైన ఘోరువలే కనిపించే నీవు, లక్ష్మాది మంది హృదయాలో జగద్గురువై నిలిచి, ఆర్తుతో “సాయి” అన్న నామాన్ని ఉచ్చరించిన వారిని సప్త సముద్రాల అవతల ఉన్న కాపాడుతానని వాగ్దానము చేసి, నెరవేరుస్తూ, జగత్కు తండ్రివై “బాబా” అని నోరారా పిలిపించుకునే నీకు నేను బిడ్డనే, జన్మసార్థకతక్క బిడ్డ కోరిన కోరెను తీర్చుటము తండ్రి బాధ్యత కాదా, అయినా అందరిలా నేను కష్టాలు తొలగితున్నారే గాని, దాని అంతర్ార్థము గ్రహించి పారాయణ చేసేవారు అరుదు అవుతున్నారు. పరిణితి చెందాలనే భావనతో గనుక సాయి చరిత్ర పారాయణ చేస్తే, అది వెలలేని ఆధ్యాత్మిక రత్నాలను అందించటమే కాకుండా, జీవన సాఫల్యాన్ని కలుగజేస్తుంది, తద్వారా భ్రమలు తొలగి, కుహనా గురువుల పాలిట పడి సమయాన్ని, ధనాన్ని వృధా చేసుకునే దౌర్శాగ్యం పట్టడు. సాయి చెప్పింది తాము ఆపరించకుండా, బాబా చేయనిది తాము చేస్తూ, సాయికి మించిన గురువులమని భావిస్తూ, ఆర్తుల, అర్దార్థుల మానసిక బలహీనతలను తమ స్వార్థం కోసం ఉపయోగించుకుని పబ్బం గడుపుకునే వారి మాటల మంత్రజాలములో పడకుండా ఉండటానికే, తన సంప్రదాయమేమిటో, తాను ఇష్టపడలచింది పొందటానికి కాపలసిన ప్రధానవైన అర్థమే ఏమిటో, సుస్పృష్టముగా,

వచ్చాను. ఈ పాంచ భౌతిక శరీరాన్ని పోషించటానికి, ఎన్నో పనులు చేస్తూ, మేము తెలియక మూటకట్టుకున్న పాపాలను, బిక్ష ద్వారా మా ఇళ్ళవద్దకే వచ్చి అడిగి నీ జీతలో వేయించుకుంటున్నావే గాని, నీవు చేసే ఐదు ఇళ్ళ బిక్ష నీ కడుపు నింపుకోవటానికి కాదు బాబా. బిక్ష ఇచ్చినవారికి ప్రతిగా పుణ్యాన్ని ప్రసాదిస్తున్నావు. స్నీకరించిన ఆహారాన్ని నీవాక్కడివే ఏనాడు ఆరగించలేదు. తీసుకున్న బిక్షను నీ చేతి స్వర్ఘతో పవిత్రము చేసి, శారీరక, మానసిక రుగ్మతలు తొలగించే దివ్యమైన తెషధముగా, ప్రసాదముగా మరల సర్వజీవులకు పంచిపెట్టే పుణ్యప్రదాతవు కదా నీవు సాయినాథ. అజ్ఞానమనే చీకటిలో మగ్గతున్న మా హృదయాలలో జ్యోతిని వెలిగించి, వెలుగుతో నింపటానికి, మా కుసంస్కరమనే నూనెను నీవు బిక్షగా అడిగేవు, ఇవ్వటానికి నిరాకరించినా, పంచభూతాత్మకుడువైన నీవు, నీ నోటినీళతో జ్ఞాన దివ్యేలను వెలిగించావు. నీవు నివసించింది మా హృదయాల లాంటి పాడుబడ్డ మశీదే, అయితే అది నీ పాద స్వర్ఘతో పునీతమయ్యి, తేజోపంతమై, సర్వులకూ నాలుగు పురుషార్థాలను ప్రసాదించే “ద్వారకామాయి” అయింది. బుణానుబంధాన్ని విశ్వసించి గుర్తుంచుకోమన్న నీవు, అది మాకు గుర్తు చేయటానికి ఎన్నో జన్మల నుంచి మమ్ములను సంస్కరించుకుంటూ తీసుకువచ్చి, ఈ జన్మలో నీ లాగానే భౌతిక దేహామిచ్చి, కార్య కారణ సంబంధాన్ని అనుసరించి, ఏదో ఒక మిష మీద నీ వద్దకు లాగి, ఉధరిస్తున్న జగద్గురువు నీవు. సర్వాంతర్యామి అయిన నీవు, నన్ను ఏ మిషతో, ఏ కారణముగా ఇక్కడకు లాగేవో నాకు తెలియదు. ఇన్ని సంవత్సరాలు సంగమనేరు గ్రామానికి పరిమితమయిన నేను, జీవిత చరమాంకములో నీ చెంతకు లాగబడి, ఇట్లా ఉండగలిగేను అంటే, అది నీ పిలుపు మేరకే జరిగింది అని నా భావన. “నా ఆజ్ఞ లేకుండా ఆకైనా కదలదు” అన్నావు, నన్ను ఎందుకు ఇక్కడకు లాగేవో నాకు తెలియదు, కాని నీ దర్శనంతో నాకు కలిగింది మాత్రం, జగద్గురువు అయిన నీ నుంచే ఉపదేశము పొందాలని ఇక్కడకు వచ్చానని. నా మనో భావన నిజమే అయితే నీవే చెంతకు పిలిచి, ఉపదేశమివ్వాలని వాడాలో ఒంటరిగా ఉండిపోయాను. శ్యామా ద్వారా నీ పిలుపు విని నేను ఈ ద్వారకామాయిలో అడుగిడి, జగద్గురువైన నీ దర్శనం చేసుకొనే మహాభాగ్యం కలిగింది, దానితో పాటు నా మనోరథం కూడా ఈదేరితే నా ఈ జన్మ సార్థకతమయినట్టే. “ద్వారకామాయి ప్రవేశం ఒనరించినంతనే సర్వ సుఖ సంపదలు పొందగలరు” అని అన్నావు. ఈ వయస్సులో నాకు ఏ సుఖాలు, సంపదలు అవసరం లేదు నాకు కావలసింది, నాకు సర్వ శుభాలు చేకూర్చేది, అపారమైన ఆధ్యాత్మిక సంపద ప్రసాదించే నీ ఉపదేశము. కనుక, కరుణతో నాకు అది ప్రసాదించు” అని ముకుళిత హస్తాలతో సాయిని వేడుకుంది రాధాబాయి దేవముఖ్. లీలామానుష విగ్రహండయిన సాయి, మందస్త్రీత వదనార విందుడై, చిరునవ్యలు చిందిస్తూ, రాధాబాయి దేవముఖ్తో “బిడ్డపై అపారమైన ప్రేమగల తల్లి వచించిన విధముగా, నీ అంతరంగాన్ని వ్యక్తంచేశావు. బిడ్డ

చేసే ప్రతి పనిని మురిపెంగా చూసే తల్లిలా నీవు నీ మనోభావాన్ని వ్యక్తంచేశావు. నాపై నీకు గల అవ్యాజమైన ప్రేమను పంచటానికి భగవంతుడు నిన్ను ఇక్కడకు పంపిన కారణమై ఉండవచ్చు. అన్నింటా, అన్ని విధాల, అనేక రీతుల ఉత్తమమైన ఆలోచనలు చేసే నీకు, వేరొకరు ఉపదేశము చేయటము ఏమిటి? ఈ ద్వారకామాయి వాసుడిపై అవ్యాజమైన ప్రేమతో ఇంతదూరం వచ్చిన నీకు నేను బోధించేది ఏముంది. ఇక ఉపదేశము అంటావా నా గురువు నాకు ఉపదేశించని దానిని నీకు నేను ఎలా బోధించగలను, నా గురువు నుండి నేను సర్వకాల సర్వాపవస్థల యందు వారి అవ్యాజమైన ప్రేమ, రక్షణ కోరుకున్నా, అది నిరంతరము లభిస్తున్నది. అందుకు తగ్గ విధముగా జీవించటమే నేను చేస్తున్నది. తాజేలు కేవలం తన చూపుతో తన బిడ్డలను కాపాడుతున్నట్లు నా గురువు నన్ను కాపాడుతున్నారు. అదే రక్షణ ఈ ద్వారకామాయిలో అడుగిడిన ప్రతి ఒక్కరూ పొందుతున్నారు. మరల ఉపదేశమేముంది, ఆర్తితో, ముకులిత హస్తాలతో, జీవిత సార్థకత కొరకై నీవు చేసే ప్రార్థనా పూర్వకమైన వేడుకోలు చూస్తుంటే, నా హృదయము ఆర్థ్రతతో నిండిపోతున్నది. ఆ భగవంతుని లీలావిలాసములు అపారము, అనూహ్వమైనవి. ఈ ద్వారకామాయిలో అడుగిడిన వారు ఎవరూ రిక్త హస్తాలతో, నిరాశ హృదయాలతో వెనుతిరగలేదు. అయితే అది ఎంత మేరకు పొందేరు అన్నది వారి వారి సంస్కరననురించి ఉంటుంది. నా గురువు చెప్పినిది, చేయనిది, నేను చేయటానికి అధికారము లేదు. మీరందరూ భావిస్తున్నట్లుగా ఈనాటి నా ఈ ప్రతిభ అంతటికి కారణం నాపై, నా గురువుకు గల అవ్యాజమైన ప్రేమకు ప్రతిరూపము. ఆ ప్రేమను పొందటానికి నేను చేసినదేమిటో, దాని పర్యవసానముగా నా గురువు నాకు ఉపదేశించి ఏమిటో నీకు సవిరముగా తెలియజేస్తాను. ఎప్పుడూ, ఎవ్వరికీ చెప్పిని ఈ విషయం నీ ద్వారా బహిర్భతమవ్వాలని భగవంతుని ఆదేశము అయి ఉండవచ్చు. అది విన్న తరువాత నీ మనోరథము ఈదేరటానికి నన్ను ఏమి చేయమంటే అది చేస్తాను. సాపథాన చిత్తవై అలకించు” అంటూ సాయిబాబా చెప్పటం ప్రారంభించారు.

ఇంతవరకు ఎన్నడు, ఎవరితోను ఇంత సవిరముగా మాట్లాడని బాబా, ఆ తల్లితో ఇంత ప్రశాంతవదనుడై, బదులివ్వటము చూసిన శ్యామా, ఆశ్చర్యసందాలకు లోనయ్యి, ఒక అధ్యుతమైన విషయము సాయి ముఖత వెల్లడి కాబోతున్నదని భావించి, ఒడలెల్ల చెవులు చేసుకొని, సాయి చెప్పేది ఆలకించటానికి సమయుక్తమపుతూ, ఆ సన్నివేశములో పాల్గొనే మహాభ్యంగం కలిగించిన సాయికి మనస్సులో వందనాలు అర్పించి సాపథానుడై కూర్చున్నాడు మాధవరావ్ దేవపాండి.

రాధాబాయి దేవముఖ్నము నిమిత్తమాత్రురాలిగా చేసుకొని సాయి అందించిన, అమృత గుళికల వంటి ఆ సంఘటన విషయ విశేషము వచ్చే సంచికలో ప్రస్తావించుకుండాము.

ఒక్క క్రషణ!

విష్ణుకంచిలో దామోదరుడనే పేరుగల బీదబ్రాహ్మణుడు ఉండేవాడు. వివాహమైన తరువాత అతడు తనభార్యతో అతిధిసేవయే గృహస్థుల ప్రధానకర్తవ్యం. అందువల్ల నేను ఇంటిలో ఉన్నప్పుడైనా, లేనప్పుడైనా అతిధులెవరైనా వస్తే వారిని ఆకలితో పంపవద్దు అని చెప్పాడు. ఇంకా గుర్వాజ్ఞను పాలించటం బ్రహ్మచారికి, అతిధిసేవ గృహస్థులకు, తపస్సు వానప్రస్థులకు భగవత్తిచింతన సన్యాసులకు ప్రధాన కర్తవ్యమని వివరించాడు. అతడి భార్య సంతోషంతో అంగీకరించింది. అతడు కాంచీనగరంలో ఖిక్కాటన చేస్తూ, ఖిక్కగా లభించిన దానిని తీసుకుపచ్చి భార్యకు ఇచ్చేవాడు. అతడు సంపాదించినది వారి భోజనానికి సరిపోయేదికాడు.

భగవంతుడి లీలలు చిత్రంగా ఉంటాయి. ఒక రోజు భగవానుడు వృద్ధసన్యాసి వేషంలో వీరింటికి వచ్చాడు. అరుగుపై కూర్చొని “దామోదరుడు ఇంటిలో ఉన్నాడా?” అని పిలిచాడు. దామోదరుడు బయటకు వచ్చి సన్యాసికి నమస్కరించాడు. సన్యాసి “ఈరోజు మీంజింటిలో ఖిక్క స్వీకరించడానికి వచ్చా”నని చెప్పాడు. దామోదరుడు మహానందంతో సన్యాసి పాదాలు కడిగి, ఇంట్లోకి తీసుకువెళ్ళాడు. దైవయోగం వల్ల, ఆరోజు దామోదరునికి ఎక్కడా ఖిక్క దొరకలేదు. దామోదరునికి ఏమి చెయ్యాలో తెలియలేదు. తాను, తనభార్య నిరాపోరంగా ఉన్నా పరవాలేదు గాని, ఈ ముసలిసన్యాసికి ఏంపెట్టి కడుపునింపాలి? అని ఆలోచించపాగాడు. ఇంటిలో ఏమీ లేవు. చిరిగిపోయిన పాతబట్టలు, పాతసామాను, గోవీచందనం (మంచిగంధం) చింకిచాప తప్ప ఆ ఇంట్లో ఏమీ లేవు. దామోదరుడు అతని భార్యతో-ఇదేమి కష్టం సంభవించింది. అతిధిని ఆకలితో ఉంచాలా అంటూ బాధపడ్డాడు. అమె - “నేనున్నానుకడా, దిగులు పడవద్దు” అని దైర్ఘ్యం చెప్పింది. దామోదరుడు - “నీ దగ్గర ఏమైనా గుప్పధనం ఉండాలేక నీ నగలేమైనా ఉన్నాయా?” అన్నాడు. అమె - “మీరు మంగలి దగ్గరికి వెళ్లి కత్తెర పట్టుకు రండి” అని చెప్పింది. దామోదరుడు వెళ్లి కత్తెర పట్టుకోచ్చాడు. అతని భార్య తన కేశములు కొన్ని కత్తిరించి, వాటిని త్రాడుగా పేనింది. దానిని భర్తచేతికిచ్చి దీనిని అమ్మి, ఆడబ్బుతో బియ్యం పప్పు, ఉప్పులు తెచ్చుంది. అతడలానే చేశాడు. అమె వాటితో అన్నం వండింది. దామోదరుడు వృద్ధసన్యాసిని భోజనానికి లెమ్మున్నాడు. పెద్ద అరిటాకు వేసి అన్నం

పప్పు వడ్డించాడు. సన్యాసి ఒక్కమెతుకు కూడా వదలకుండా తినేశాడు. దామోదరుడు మిగిలిన మొత్తం అన్నాన్ని విస్తరిలో వడ్డించాడు. వృద్ధసన్యాసి మొత్తం అన్నం తీని తృప్తిగా త్రేస్యాడు. వృద్ధసన్యాసి మీదంపతుల అతిధ్యం నాకు బాగా నచ్చింది. ఇప్పుడు నేనెక్కడకూ వెళ్లేను. నేనిక్కడే ఉంటాను అన్నాడు. దామోదరుడు మహాద్భాగ్యంగా భావించాడు. ఆ సన్యాసి రోజుంతా యింట్లోనే ఉన్నాడు. సాయంత్రమయ్యాక “బాబు! పప్పు అన్నం చాలు. మరేమీ వందద్దు” అని చెప్పాడు. దామోదరుడు సరేని తన భార్యకు సంగతి చెప్పాడు. అమె మిగిలిన తన శిరోజాలను కత్తిరించి, వాటితో త్రాడుపేని, దాన్ని అమ్మి ఉదయంలాగానే బియ్యం, పప్పు, ఉప్పులు తెచ్చుంది. అలా తెచ్చిన దాన్ని వండి వడ్డించింది. వృద్ధసన్యాసి ఒక్క మెతుకు కూడా వదలకుండా, వండిన మొత్తం తినేశాడు. “బాబు! రాత్రి అయ్యంది. నాకు ఇల్లంటూ లేదుకదా ఈరాత్రికి యిక్కడే ఉంటాను” అన్నాడు. దామోదరుడు “మహాద్భాగ్యం” అన్నాడు.

దామోదరుని భార్య ఇంట్లో ఉన్న ఒక్క క్రషణ చింకిచాపను నేలపై పరిచి, పక్కమేసింది. వృద్ధసన్యాసి విశ్రమించాడు. దామోదరుడు ఆయన కాళ్ళు నొక్కతూ, అయిన పడుకున్న తర్వాత కటికనేలపై పడుకున్నాడు. అతని భార్య కూడా అలానే నిద్రపోయింది. వారిద్దరూ నిద్రపోయిన తర్వాత సన్యాసి నిద్రలేచి వారిద్దరినీ ఆశీర్వదించాడు. బ్రాహ్మణి శిరోజాలు ఎప్పటిలానే వచ్చేసాయి. భగవంతుడు వారికి సిరిసంపదలను, ధనధాన్యాలను అనుగ్రహించాడు. దామోదరుని భార్య నిద్రలేచేటుటికి ఆమె ఒంటినిండా ఆభరణాలున్నాయి. ఆమె కేశాలు ఎప్పటిలానే ఉన్నాయి. ఆమె ఆశ్చర్యంతో భర్తను లేపింది. దామోదరుడు ఎంత వెదికినా వృద్ధసన్యాసి జాడల్సు. అయ్యా! పయసు పైబడినవాడు ఎక్కడకు వెళ్లాడో తెలీదు అనుకుంటూ ఇల్లంతా వెతికాడు. అతని భార్య - “ఒకసారి నన్ను మనించిని పరిశీలనగా చూడండి” అంది. దామోదరుడికి అంతా అర్థమవసాగింది. అతడు నిస్సుహతో కుప్పకూలిపోయాడు. “భగవంతుడే స్వయంగా నా యింటికి వస్తే నేను గుర్తింపలేకపోయాను. ఎంతటి అపరాధం చేసాను. అజ్ఞానిని నన్ను కరుణతో క్షమించు స్వామీ!” అని భక్తి విశ్వాసాలతో ఏడ్పసాగాడు. పరమాత్మ అతడిని అనుగ్రహించి, దర్శనమిచ్చి

తరింపజేశాడు. మీరిద్దరూ యిలానే అతిథి అభ్యుగతులను ఆదరించి వారిని సేవిస్తూ సంతృప్తులను చేయండి. అంత్యకాలమున మీరు నన్నే చేరుకుంటారు అని ఆశీర్వదించి అదృశ్యమయ్యారు.

నీతి : అతిథి సేవనమే గృహస్థ ప్రథమ కర్తవ్యం, అతిథి సేవతో భగవంతుని కూడ తృప్తిపరచవచ్చు.

ఎవరైనా తన శక్తికి ఏంచి దానం చేయపోతే “తయారయ్యాడయ్యా దరిద్ర దామోదరుడు” అనటం పరిపోటి అయింది. అయితే అతిథి దేవోభవ, ఆచార్య దేవోభవ అన్న ఆర్థోక్తి అలకిస్తే ఎంతటి అద్భుత ఫలితముంటుందో అది ఆచరించిన వారికి మాత్రమే తెలుస్తుంది.

“నీ దగ్గరకు ఏప్రాణి వచ్చినా తోలేయవడ్డు, అదరించు, బుణునుబంధాన్ని విశ్వసించి గుర్తుంచుకో, ఆకలిగ్నొపారికి అస్తుం, గుడ్లు లేని వారికి గుడ్లు ఇప్పు, భగవంతుడు సంతోషిస్తాడు, నిన్నెపరైనా ఏమైనా అడిగితే సాధ్యమైనంతవరకు యిప్పు లేక యిప్పించు “లేదు” అనవడ్డు, ఇచ్చేందుకు ఏమీ లేకపోతే మర్యాదగా చెప్పు, చులకన చేయటం, కోపగించుకోవటం తగదు, నీదగ్గర ఉన్నా యివ్వాలని అనిపించకపోతే లేదని అబద్ధం చెప్పవడ్డు

జప్పులేని మర్యాదగా చెప్పు, ఇప్పులేకపోతే దానికి కారణం చెప్పు, అయిష్టమే కారణమైతే ఆదే చెప్పు, ప్రాణులన్నింటి రూపాలలోను నేనే సంచరిస్తూ ఉంటాను, ఎవరిపై కోపించినా, దూషించినా నాకు బాధకలుగుతుంది. ఇతరులు చేసే పనులకు ఫలితం వారే అనుభవిస్తారు, నీవు చేసే పనుల ఫలితం నీవు అనుభవిస్తావు తక్కిన ప్రపంచం తల్లిక్రిందులు కానిప్పు దానిని లక్ష్మీపెట్టక బుజుమార్గంలో వెళ్ళు, ఆనందానికి యిదే మార్గం” అని బోధించారు ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచానికి చక్రవర్తి అయిన శ్రీ శిరిదీసాయినాధుడు. సుఖ సంతోష ఆనందాలకోసం అహర్నిశలు ఆరాటువడే వారలము, ఆపరమానందానికి, పరమాత్మ కృపకు సాయి బోధించిన సూక్ష్మమైన మార్గాన్ని అనుసరించి సచ్చిదానంద స్వరూపుడైన సాయికృపకు పాత్రులవుతామో లేక అపాత్రతతో సాయికరుణకు దూరమవుతామో ఒకక్కణం ఆలోచించుకొని ముందుకు సాగుదాము. “నేను చెప్పిన పని చేయని వాడితో నాకేమి పని” అన్నారు సాయిబాబా.

విజయదశమి శుభాకాంక్షలతో

రచన, సేకరణ : శ్రీమతి వై.సాయి శిరీష, బెంగళూరు

పండుగలు - పర్యాణినాలు

అక్టోబరు - 2016

- శరన్వపరాతులు ప్రారంభం
- గాంధీ జయంతి
- సరస్వతి పూజ
- మహర్మతి పూజ
- విజయదశమి
- శ్రీ శిరిదీసాయిబాబా 98వ మహాసమాధి మహాత్మపము
- మొహరం
- అట్ల తద్ది
- శ్రీపాద శ్రీవల్లభుల ఆరాధనోత్సవము
- శ్రీ ధనత్రయోదశి
- దీపావళి
- “సాయిమాసర్” పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి జయంతి
- రామభక్త శ్రీ రంగన్నబాబు ఆరాధనోత్సవము (తిథి ప్రకారం)

నవంబరు - 2016

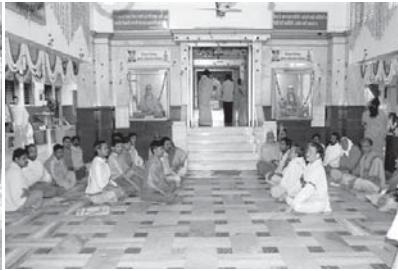
- మహాద్వార శ్రీ పూర్వానందస్వామి జయంతి
- శ్రీ సాయిదీక్షలు (ముండలం) ప్రారంభం - ఉక్కునగరం
- అవధూత శ్రీ పూండిస్వామి ఆరాధనోత్సవము
- నాగులచపితి
- అవధూత శ్రీ నాంపల్లిబాబా ఆరాధనోత్సవము
- ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి జయంతి (తిథి ప్రకారం)
- కార్తీక పూర్ణిమ, నెప్రూజయంతి, గురువునక్ జయంతి
- కాళహసి అవధూత శ్రీ వేణగోపాలస్వామి ఆరాధనోత్సవము
- శ్రీ ధునీవాలాదాదా ఆరాధనోత్సవము
- శ్రీ సుధీంద్రబాబు ఆరాధనోత్సవము

డిసెంబరు - 2016

- గీతా జయంతి, శ్రీ మాణిక్యప్రభువు ఆరాధనోత్సవము
- 11,12,13 శ్రీ దత్త జయంతి మహాతోత్సవములు - ఉక్కునగరం
- శ్రీ దత్త జయంతి - సాయిదీక్షలు విరమణ - ఉక్కునగరం
- ధనుశ్శాసుం ప్రారంభము
- శ్రీ ఉపాసనిబాబా ఆరాధనోత్సవము
- క్రిస్తుమన్
- భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్మతి జయంతి
- ఆంగ్ర సంవత్సర (2016) వీడ్యోలు
- సూతన ఆంగ్ర సంవత్సర 2017 ఆప్సోన ప్రత్యేక సత్తుంగము - ఉక్కునగరం

జనవరి - 2017

- ఆంగ్ర సూతన సంవత్సర ప్రత్యేక సంత్సంగం - ఉక్కునగరం
- ముక్కోటి ఏకాదశి
- మహాస్వామి శ్రీ చంద్రశేఖర సరస్వతి స్వామి ఆరాధన
- భోగి పండుగ
- మకర సంక్రాంతి
- ఉత్తరాయణ పుణ్యకాలం ప్రారంభం
- అవధూత శ్రీ రామిరెడ్డితాత ఆరాధనోత్సవము
- రిపబ్లిక్ డే
- హజరత్ శ్రీ తాజుద్దీన్బాబా జయంతి
- మహాత్మగాంధీ వర్షంతి

శ్రీ గోపీ చేతిత్రాప్తమేతిష్టు

రచన : వి.వి. పూర్ణచంద్రరావు

“సద్గురువును తెలుసుకోవాలి లేకుంటే మానవ జన్మకు ఎందుకు వచ్చినట్లు” అన్నారు ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచానికి చక్కవర్తి అయిన శ్రీ శిరిదీ సాయినాథుడు, అంతే కాకుండా కార్యకారణ సంబంధముగా “అనేక మిషలమీద నా భక్తుడిని నా వద్దకు లాగుతాను” అన్నారు శ్రీసాయిబాబా. మనిషిగా జన్మించినందుకు దాని సార్థకత కొరకై ప్రయత్నంచటమంటే కేవలం జీతము (సంపద, ఆర్వాటాలు, హంగులు) గురించే కాకుండా జీవితము గురించి కూడ అలోచించాలి. జీవితము అనేది ఒకటి ఉంటేనే, దానికి కావలసినవి అన్ని అవసరమవుతాయి. అదే లేని రోజు ఏది ఉన్నా శూన్యమే. జీవిలోపల గాలి ఉంటే శివము (శరీరము) లేకుంటే శహము అవుతుంది. శరీరానికి అన్ని హంగులు, రంగులు. “నా జీవితం నాయిష్టం, అర్థంలేని మాటలతో వ్యధం చేసుకోకుండా లభించిన దానిని ఆనుభవించటమే జీవితమంటే” అని భావిస్తే, వెంటనే వేరొక ప్రశ్న ఉండయిస్తుంది, అసలు జీవితం ఎవరిచ్చారు? అది ఎవరిది?, త్రిమూర్త్యాత్మకుడు అయిన దత్తాత్రేయుడి, తల్లి అనసూయదేవి, “ఈ భౌతిక దేహము ప్రసాదించిన నా మాట కాదని నీవు నన్ను వదిలి వెళ్ళే హక్కు లేదు. ఆ శరీరానికి కారణమైన నా మాటను నీవు జవదాటరాదు” అనగా, “అమ్మా నీవు ప్రసాదించినందుకు దానిపై హక్కు ఉండంటున్నావు కనుక ఇదిగో ఈ తోలుతిత్తి, అంటూ, చర్యము వలచి ఇచ్చాడు, అటు పిమ్మట సర్వవ్యాపకమైన ఆత్మస్వరూపమైన తన నిజతత్త్వాన్ని తల్లికి ఎరుకపరచాడు సర్వవ్యాపకమైన శ్రీ దత్తాత్రేయుడు. కనుక ఈ జీవితానికి భౌతికముగా కారణము జన్మనిచ్చిన తల్లి తండ్రులు అయినా, అందుకు కారకుడు - స్ఫుర్తికర్త అయిన ఆ పరమేశ్వరుడే. అందుకనే జన్మనిచ్చిన తల్లి తండ్రులను, జన్మకు కారణమైన పరమేశ్వరుడిని సంప్రీతి చెందించేలా జీవించటమే మనిషి యొక్క ప్రథమ, ప్రధాన కర్తవ్యము. మానవ జన్మ లభించింది అనుభవించటానికి అంటూ విచ్ఛలవిడిగా జీవిస్తూ, కన్నవారికి, వంశానికి, జాతికే కళంకం తెచ్చే విధముగా ప్రవర్తిస్తూ, స్వార్థముతో సుఖాలోల్పరై ఎన్నో జన్మల తరువాత లభించిన మానవ జన్మను వ్యధం చేసుకొని, హీన జన్మలకు దిగజారి పోయేవారిని ఉద్ధరించటానికి మరల ఆ పరమేశ్వరుడు గురురూపములో అవతరించింది. తన లక్ష్మీన్ని నెరవేర్చుకోవటానికి, అనేక మిషలమీద తన వద్దకు లాగి, కోరికలు తీరుస్తూ, జీవితం అంటే అన్నింటికి అర్థాలు చాచటము కాకుండా, అందరికి చేయి అందించేలా జీవించటమని తన ఆచరణద్వారా తెలియజేయుటమే

తన బాధ్యతగా స్వీకరించి, “సద్గురువును తెలుసుకోవాలి లేకుంటే మానవ జన్మకు ఎందుకు వచ్చినట్లు” అని బాబా బోధలోని భావం. జన్మనిచ్చిన తల్లి తండ్రులు (పితృదేవతలు), జన్మకు కారణమైన భగవంతుడు (దైవం) మధ్య వారథిగురువు. అందుకనే తల్లి తంట్రి - గురువు - దైవము అన్నారు. బ్రతికి ఉండగానే ముసలివాళ్ళను (తల్లి, తండ్రులను) మూలకు నెఱి, వారి ఆకలి, అవసరాలు పట్టించుకోకుండా, పోయిన తరువాత “మూలన పెట్టి, దండలు వేసి, పాట్రాలు పెట్టి, పండుగ చేసుకుంటాము” అనేవారికి కనువిప్పు కలిగిస్తూ, శాప్రాలు, సంప్రదాయాల ఆంతర్యము, అంతర్ధార్మము తెలియజేస్తూ, తగురీతిన జీవించేయటానికి సృష్టి, స్నేతి, లయకారకులు ముగ్గురు, ఏకరూపముగా ఈ భంగిపై దత్తాత్రేయుడుగా అవతరించటము జరిగింది. సర్వజనోద్ధరణమే లక్ష్మింగా కలియుగములో పలుమార్గు తిరిగి అవతారాత్మెతటము జరిగింది. అందులోని భాగముగానే 13వ శతాబ్దములో శ్రీపాద శ్రీవల్లభులుగా జన్మించారు శ్రీ దత్తాత్రేయుడు. ఆచార వ్యవహారాలు మిక్కటముగా ఉన్న ఆ రోజులలో, ఉత్తమ సంస్కారపంతులను ఉద్ధరిస్తూ, తీర్చాటన పేరిట పుణ్య తీర్చాలను, పుణ్య క్షేత్రాలను తన పాదస్పర్శతో ప్పనీతం చేసి, మూర్ఖుడయిన కుమారుడితో కలసి ఆత్మహత్యకు సిద్ధమైన అంబికను వారించి, “శివుజ పలన ఈ జన్మలో తరించు, వచ్చే జన్మలో నా అంతటి కుమారుడు నీకు కలుగుతాడు” అని వాగ్దానమిచ్చి, వారిని ఆశీర్వదించి, కృపాసనదిలో దిగి అంతర్తితమయిన శ్రీ పాదులు, మరుజన్మలో కరంజానగరములోనే అంబ, మాధవశర్య దంపతులకు జన్మించటము జరిగింది. పుట్టిన వెంటనే ప్రణవము ఉచ్చరించిన ఆ బాలుడి జాతక చక్రము పరిశీలించిన జ్యోతిష్మూలు ఆ బాలుడు జగద్వందుడు అవుతాడని, అతని దర్శనము చేతనే పతితులు కూడా పావనులవుతారని, తల్లి తండ్రులకు ఎనలేని కీర్తి ప్రతిష్ఠలు తీసుకుపస్తాడని, అంతేకాక ఆ బాలుడికి శ్రీ సిద్ధులు దాస్యం చేస్తాయని, నవ నిధులు పరిచారకులవుతారని పలికి, ఆ బాలుడికి నరహరి అని నామకరణము చేయించి, మాధవశర్య చేసిన సన్మానము స్వీకరించి, ఆశీర్వదించి వెడతారు పండితులు. కలియుగములో రెండవ దత్తాత్రేయులుగా అవతరించిన శ్రీ నరహరి, మానవ జన్మ ఎత్తిన తరువాత దాని సార్థకతకై జన్మనిచ్చిన తల్లి తండ్రులు పట్ల ఎట్లా మెలగాలో తన ఆచరణ ద్వారా తెలియజేసిన విషయము శ్రీ గురుచరిత్రలోని 11వ అధ్యాయము ప్రస్తుతముగా తెలియజేస్తుంది.

పుట్టిన వెంటనే ప్రణవం ఉచ్చరించిన బాలుడైన నరహరిని చూడటానికి తండోపతండూలుగా ప్రజలు వచ్చేవారు. అయితే అటు పిమ్మటు వయస్సు పెరుగుతున్నా ఒక్క మాట కూడ మాట్లాడని అతనిని చూసి, తమలో తాము నవ్యకునేవారు. బిడ్డకు మాటలురావటానికి ఆ దంపతులు చేయని నోము, ప్రతము లేదు. ఏవరేమి చెప్పినా అదల్లా చేసేవారు. అల్లారు ముర్దుగా పెరుగుతున్న బాలుడిని పుట్టిన వెంటనే ఓంకారము ఉచ్చరించిన బిడ్డను చూసి ఆశ్చర్యపోయిన ప్రజలే, నేడు మాటలు రాని తన పిల్లలవాడిని ఆశ్చర్యముగా మాడటనే కాకుండా, శివానుగ్రహము వలన జన్మించిన తమ బిడ్డది మురిపాలమాటలు వినలేని తమ దుర్ధష్టానికి తమలో తాము కుమిలిపోయే ఆ తల్లి తండ్రుల ఆవేదనసు చూసి నరహరి, ఒకనాడు తల్లి తండ్రులను చేరబిలిచి, ఇనుపముక్కను తన చేతి స్ఫుర్తితో బంగారముగా మార్చి, తాను ఆజన్మ సిద్ధుడనని తన గురించి మీరు ఆవేదన చెందవదని సైగల ద్వారా తెలియచేశాడు. నాడు ఆనందాత్మవులు జాలువారిన తల్లి కంటిలో, నేడు దుఃఖాప్రవులు రాలటము చూసిన నరహరి, పొంగి పొరలి పస్తున్న దుఃఖంతో తనను అక్కను చేర్చుకున్న తల్లితో “తనకు ఉపనయం చేయమని, అవ్యాడు నీళోనే ముందుగా మాట్లాడుతానని” సైగల ద్వారా తల్లికి తెలియచేయగా, ఆనందభరితుడైన మాధవశర్య తన తనయుడి ఉపనయనానికి కావలసిన ఏర్పాట్లలో నిమగ్నమైనాడు. ఉపనయనానికి ఒక శుభముహర్షము నిర్ణయించి, ఊరి పెద్దలను, పండితులతో పాటు గ్రామ ప్రజలందరినీ ఆ శుభకార్యక్రమానికి ఆహ్వానించాడు మాధవశర్య. మాట్లాడలేని వాడికి ఉపనయం వేమటి, మంత్రిచ్ఛారణ ఎలా చేస్తాడు, నిత్య సంధ్యావందనాది అనుష్ఠానాలు ఎట్లా చేస్తాడు అని విస్తుపోయిన వారు కొందరు అయితే, కార్యక్రమము ఏమయితే మనకెందుకు మృష్టాన్న భోజనం లభిస్తుందని ఇంకొందరు, శర్యగారిచే దక్కిణ తాంబూలాలు స్వీకారానికి మరికొందరు ఆ కార్యక్రమానికి బయలుదేరగా, కొందరు దైవజ్ఞులు మాత్రము “పుట్టిన వెంటనే ప్రణవం ఉచ్చరించి, ఇంతకాలము మాట్లాడక పోవటానికి బాలుడు మూగవాడు కాదని, అతని హానంలో ఏదో ఆంతర్యము ఉండని అది ఏక్కించి ధన్యులమవ్యచ్చని” భావించి బయలుదేరేరు. కారణం ఏదయితేని నరహరి ఉపనయన కార్యక్రమానికి ఊరిలోని వారందరూ మాధవశర్య ఇంట సమావేశమయ్యారు.

శాస్త్రోక్తరీతిన ముందుగా నరహరికి శిరోముండనము (జిట్టు తీయించటము) చేయించి, మాత్ర భోజనము అయిన పిమ్మటు, జింక చర్చము, పసుపు పస్తము ధరించిన నరహరికి, ప్రథమ గురువైన తండ్రి, కుడి చెవిలో గాయత్రి మంత్రము ముమ్మారు ఉపదేశించగా, మనసులోనే దానిని ఉచ్చరించి, ఉపనయన ధీక్షమంతము స్వీకరించాడు నరహరి. అటు పిమ్మటు చేతిలో రావిమండ, బుజాన జోలే తగిలించుకొని, తల్లి చెంతకు వచ్చి నమస్కరించి “భవతి భిక్షాందేహి” అని పలికి, తల్లినుంచి ప్రథమ భిక్షను స్వీకరించి, ఉపనయనము చేస్తే ముందుగా తల్లితోనే మాట్లాడతానని తానిచ్చిన మాటను నెరవేర్చి సత్యసంధుదిగా నిలిచాడు నరహరి. ఆశ్చర్యముతో చూస్తున్న వారు అచ్చేరువొందేలా, తల్లినుంచి భిక్ష స్వీకరించిన నరహరి, “బుగ్గేదం పరించు,

ఆచారము పాటించు” అన్న తల్లి మాటనుసరించి బుగ్గేదములోని “అగ్నిమీతే పురోహితం” అన్న మొదటి మంత్రము పరించాడు. తల్లి రెండవసారి భిక్షనిచ్చి “యజుర్వేదము పరించు, ఆచారము పాటించు” అనగానే యజుర్వేదములోని “ఇషేత్వా” అన్న మొదటి మంత్రము పరించాడు, మూడవసారి భిక్షనిచ్చిన తల్లి “సామవేదం పరించు, ఆచారము పాటించు” అనగానే “అగ్ని అయిహి” అంటూ సామవేదములోని మొదటి మంత్రాన్ని పరించాడు నరహరి. అది చూసిన అంబ మాధవశర్య దంపతుల ఆనందానికి అవధులు లేకుండా పోయింది. ఉపనయన కార్యక్రమానికి విచ్చేసిన వారందరు సంత్రమాశ్చర్యలకు లోనయ్యారు. “జన్మించినప్పుడు ప్రణవం ఉచ్చరించి, ఉపనయనముతో వేదాలు వల్లించాలనే ఇంతవరకు ఆ బాలుడు హౌనం పహించడాని, వ్యర్థమైన మాటలతోకాక అర్థవంతమైన పలుకులతో జీవితాన్ని సుసంపన్నం చేసుకోవాలని, లభించిన జన్మకు నిజమైన కారణం తెలుసుకొని జీవించాలని” నరహరి చర్యలోని భావమయి ఉండవచ్చని తలుస్తున్న పండితులను ఆశ్చర్యపురుస్తూ, తల్లినుంచి మూడు సార్లు భిక్షలు స్వీకరించటము పూర్తి అయిన పిమ్మటు సరహరి, నాల్వ వేదమయిన అధర్వణ వేదంలోని మంత్రము పరించగానే, కారణజన్మదైన ఆ బాలుడు సామాన్యము కాదని, భగవంతుని అవతారమని తెలుసుకుస్తు అక్కడి వారందరూ నరహరికి నమస్కరించారు. “సర్వశాస్త్రాలకు జన్మస్తానమైన ఆ ప్రభువుకు, నాలుగు వేదాలు నాలుగు మాటలతో సమానము” అని తలచారు పండితులు. చిరునప్పుతో వారందరిని పరికించి చూశాడు వటువు అయిన నరహరి. ఉపనయన క్రతువు పూర్తికావచింది. అసాదరణ చేసిన ప్రజలే తమ బిడ్డము అమితమైన ఆరాధనతో చూస్తుంటే, మాధవశర్య దంపతులు అమితమైన పుత్రోత్సాహంలో మునిగిపోయారు. వామనుడి వలే భాసిస్తున్న నూతన బ్రహ్మచారి అయిన నరహరి, తిరిగి తల్లి చెంతకు రాగా, “సాయనా ఇకనుంచి నీవు భిక్షతోనే జీవించాలిసుమా” అంటూ నిండు మనసుతో దీపించింది అంబ. ఆ మాట విని మందహస పదనారవిందుదైన నరహరి, తల్లికి నమస్కరించి “అమ్మా నీ ఆజ్ఞ మేరకు నేను ఈ క్షణం నుంచే భిక్షవునపుతాను, అందుకు అర్పమైన సన్మాన దీక్ష స్వీకరించటానికి మీ అనుమతి ఇవ్వండి” అంటూ పలికి, తండ్రివైపు తిరిగి నమస్కరించి, ఆనతి కొరకై ఎదురుచూశాడు నరహరి. అంతవరకు ఆనందోత్సాహంతో నిండి ఉన్న ఆ ప్రదేశంలో ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దం రాజ్యమేలింది. నరహరి మాటలకు తల్లి తండ్రులతో పాటు, అక్కడి సభికులందరు నిశ్చేష్టలైపోయారు. దైవి సంపదతో పుట్టిన బాలుడి నోటి వెంట బాణంలాగా దానుకువచ్చిన ఆ మాటకు పర్యవసానమేమటి? కొన్ని సంవత్సరాలుగా బాలుడి గురించి క్షోభమనస్కులయిన వారు, తిరిగి మరింత మనోక్షోభను భరించగలరా! నాలుగు వేదాలు పుక్కట పట్టిన ఆ బాలుడికి తల్లితండ్రులపట్ల బాధ్యత గురించి ధర్మం చేపేది ఎవరు? జగత్తప్రభువుకు జన్మసిచ్చిన ఆ తల్లి తండ్రుల ఆవేదన బాపేది ఎవరు? అక్కడ చేరిన పండిత, దైవజ్ఞ, బ్రాహ్మణ సహిత పాపరులందరూ ఎవరికి వారు నిశ్శబ్దముగా ఉండిపోయారు... పర్యవసానం ఏమితో వచ్చే సంచిలి ప్రస్తావించుకుండాము.

గురుదేవులు

“రామో విగ్రహోవాన్ ధర్మః” అని రామాయణ వాణి. అంటే “ధర్మమే రాముని స్వరూపం ధరించినదని” అర్థం. అన్ని కాలాలలో, యుగాలలో మార్పులేనిది ధర్మం. ఆ భగవంతుడెలా ఉంటాడో నాకు తెలియదు. ఆయన గురించి కీర్తించిన శాస్త్రాలను నేను చదవలేదు. కానీ, నేను చూచిన నాకునుభవమైన ఆ భగవంతుడే నా పరమ సద్గురు దేవుడైన భరద్వాజ మహర్షాజీగా నాకు దర్శనం ప్రసాదించారు. నాకు వారు దత్తాత్రేయుడుగా దర్శనమిచ్చారు కూడా. వారు నేటికి సజీవులే. వారు సమాధి అనంతరం కూడా సశరీరంతో దర్శనమిస్తున్నారు. ఇక స్వస్థ దర్శనాలు లెక్కలేనన్ని. ఒక్క మహానుభావుడి దర్శనం లభ్యమవడం అంటే కోటిజన్మల పుణ్యఫలమని శ్రీమద్బాగవత వాణి చెపుతున్నది. అటువంటిది నా పరమ పూజ్య గురుదేవులైన మాస్ట్రోరుగారి దివ్యదర్శనం కావడం, తొమ్మిది సంపత్సురల పాటు వారిని సేవించే భాగ్యం కలగడం, అవధూతల, మహాత్ముల దర్శన భాగ్యం కలగడం నా గురుదేవుడి కృపా విశేషం.

ఒక సందర్భంలో వారు విద్యానగర్లో నాతో, “ఏమోయ్, నీకు మద్రాసు నుండి ధిల్లీకి రైలు టిక్కెట్లు కొని ఇచ్చాను. మధ్యలో ఎక్కడా దిగుకుండా ఉంటే నీవు గమ్యం చేరుతావు. మధ్యలోనే అందాలకు మురిసి వాటి వెంట పడ్డావా, గమ్యం చేరలేవు. ఏం చేసుకుంటావు అనేది నీ చేతిలో ఉంది.” అన్నారు. మరొకసారి, “నీ తాళం చెవి నా వద్ద ఉంది. నీవెక్కడికి పోతావు?” అన్నారు. ఇవ్వే కూడా వారికి మాపై ఉన్న అపార ప్రేమకు చిప్పాలు మాత్రమే.

పశుప్రాయమైన జీవితాన్ని గడువుతున్న నన్ను సరిదిద్ది, సరియైన మార్గంలో ఉంచి బంధ విముక్కుడ్ని చేయడానికి ఆలా నాకు దర్శనం ఇచ్చారు. అనేక రీతుల నడిపిస్తూ శిక్షణ ఇస్తున్నారు. ఉద్యోగరీత్యా విద్యానగర్లో నేనున్న రెండేళ్ళ కాలంలో వారిని ప్రత్యక్షంగా సేవించే అడ్డస్థం, నిశితంగా పరిశీలించే అవకాశం వారే కల్పించారు. ఆ అవకాశమే లేకపోతే నేనూ చాలా మందిలాగా వారిని అపారం చేసుకోవడమో, వ్యతిరేక భావాలు వహించడమో సంభవించేదేమో!!

మాస్ట్రోరుగారిలో నన్ను ఆకట్టుకొన్నావి : వారి ధర్మ నిష్ఠ, అపార ప్రేమ తత్త్వం. నా గురుదేవులు ఇబ్బందుల పాలై తననాత్రయించిన వారందరికి సకల శుభాలను, శ్రేయస్సును ప్రసాదించారు. తాము సంపాదించిన ధనాన్ని కనీస అవసరాలకు పోగా, మిగిలిన ధనాన్ని,

దాన ధర్మాలకు వినియోగించడం నేను ప్రత్యక్షంగా చూచాను. వారి త్యాగం అవర్ణనీయం. మాట మాత్రంగా చెప్పడమే కాక ఆచరణ ద్వారా మార్గదర్శకం వహించడం వారి ప్రత్యేకత.

పూజ్యశ్రీ మాస్ట్రోరుగారు వారి కొరకు వారు ఒక్క క్షణం కూడా జీవిత కాలమంతా మనందరి ఉన్నతి కోసం, శ్రేయస్సు కోసం ప్రశమించారు. వారి పిలుపు, చూపు, చిరునవ్వు ఎంతో ఆప్యాయంగా, ఆదరంగా, ప్రేమమయంగా ఉండేవి. వారి సన్నిధి ఎంత ప్రశాంతతను, నిర్ఘయత్వానిస్తుందో నా అనుభవం లోంచి మనవి చేస్తాను. నా గురుదేవులు మృత్యుముఖం నుండి మూడు సార్లు నన్ను రక్షించిన ఆపదాంధవులు. వారి ఆజ్ఞ లేనిదే మరణం కూడా నన్ను తాకలేదని నా నిశ్చయమూ, దృఢ విశ్వాసమూ. మన శ్రేయస్సును నిరంతరం కనిపెడుతూ, మనల్ని శుభ్ర మార్గాన తీసుకు పోవడానికి తపిస్తున్న మాస్ట్రోరుగారి బాటలో సాగిపోదాము.

(ఆక్షోబరు 30వ తేదీ ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి జయంతి సందర్భముగా సమర్పణ)

రచన : డా॥ వి.సి.వెంకటేశ్వరు, పుత్రురు.

కోసూరి శ్రీనివాసరావు

ప్రోప్రయిట్

కంగ్సూరి ట్యార్ & ట్రావెల్స్

లాయరుపేట, ఒంగోలు - 523 003

ప్రతినెల సిలిడీ, దత్తాత్రేత సందర్భం నిమిత్తము
మరియు ప్రతి మే నెలలలో కాశీ-కేదార్యాత్ర నిమిత్తము
టూరిస్ట్ బస్సులు పర్మాటు చేయబడును.

కాలేజీ విద్యార్థుల విద్యార్థులకు విద్య, షైల్పానిక, విజ్ఞాన
విషయాత్రలు ప్రాటోలు చేయబడును

Contact :

9849531232, 9885895304, 9966953898

‘టిటిటి’ | మార్తం చూపిన మాన్సారు | ‘టిటిటి’

మాస్టర్గారు అన్నగారు శ్రీ కృష్ణమాచార్యులుగారు వైజాగీలో 1965-66లో వున్నప్పుడు మేము మాస్టరు సి.వి.వి.ప్రేమర్సుకు వెళ్ళివాళ్ళము. అలా వారి అన్నగారితో పరిచయం ఏర్పడినది. తరువాత నా పరిస్థితి తారుమారై 1978లో ప్రకాశం జిల్లా, ఒంగోలు పంచాయితీ సమితిలో ఉపాధ్యాయినిగా చేరినాను. 1980 సొసైటీ ఎన్నికలు మా గ్రామంలో జిరిగినపుడు కలెక్టర్ ఆఫీసు నుండి తీర్చులుగారు ఆ ఎన్నికలు నిర్వహించడానికి వచ్చి, మాటల సందర్భములో ఆచార్యులు గురించి చెప్పారు. నాకు వారిని దర్శనం చేసుకోవాలిని వున్నదండీ అన్నాను. 2 నెలలు అయ్యక నన్ను గుర్తుంచుకొని ఆచార్యులుగారు, వారి అన్నగారు శ్రీ కృష్ణమాచార్యులుగారు రెడ్క్రాన్ బిల్డింగులో ఉపన్యాసము చెప్పటానికి వస్తున్నారు అని కబురు చేశారు. తీర్చులుగారి పుణ్యము వలన మాస్టర్గారి ప్రథమ దర్శనభాగ్యం కలిగి ఆరోజే ఉపన్యాసం ఏని బాబా ఫోటో, బాబావారి చరిత్ర తెచ్చుకొని పారాయణ మొదలుపెట్టాను. మాప్పారుగారితో మాట్లాడాలని వుండేది. ఒక సంవత్సరం తర్వాత కొత్తపేటలో ఒకరి ఇంటో (పేరు గుర్తులేదు) సత్సంగం చెప్పటానికి మాస్టరుగారు వచ్చారని తెలిసి వెళ్లి నమస్కారము చేసుకొని వారి చేతిగుండా ప్రసాదం తీసుకొని వచ్చాను. ఒంగోలు సంతపేటలో ప్రైస్ పెట్టినపుటి నుండి వారిని దర్శించినపుడల్లా ఎన్నో అమూల్యమైన విషయాలు చెప్పేవారు.

మాస్టర్గారి దగ్గరకు వెళ్లినపుడల్లా ఒకేమాట చెప్పేవారు. “నీవు వుత్తిరీత్యా ఉపాధ్యాయినివి గదమ్మా మీ పిల్లలకు చక్కగా బాబా గురించి చెప్పు. వారితో బాబా గురించి చెప్పిన మంచి విషయాలు విత్తనాలై, మహోవృక్షాలై, ఎందరికో మార్గదర్శకమౌతాయని” చెప్పారు. బాబా గురించి చెప్పేదాన్ని అవకాశం వచ్చినపుడల్లా అలా ఆ పల్లెటూరులో బాబా గురించి ఏని ఎంతోమంది బాబా భక్తులైనారు. కొంతమంది నా విద్యార్థులు మాస్టర్గారి దగ్గరకు వెళ్లి దర్శనం చేసుకొని ప్రసాదం తీసుకొనివచ్చిన వారున్నారు. ఇప్పటికి మాస్టర్గారిని గుర్తుచేసుకుంటారు. మేము అధ్యాపకంతులం మాస్టర్గారిని దర్శనం చేసుకున్నాము అంటుంటారు. ఆ విద్యార్థుల వల్ల వారి తల్లిదండ్రులు బాబా మార్గంలో పయనిస్తున్నారు. ఆ విద్యార్థుల ఇప్పటికి, ఎప్పటికి మాస్టర్గారిని తలవందే ఏ పని చేయరు.

ఒకసారి చీరాల అవధూతస్థామి ఆరాధనకు వెళ్ళాము. అవధూతస్థామి దగ్గర మాస్టరుగారి దర్శనం అయింది. మాస్టరుగారితో సత్సంగము, పూజలో పాల్గొనడం జరిగింది. మేము వేరే ఊరు నుండి వచ్చామని తను విడిది చేసిన ఇంటికి పిల్చుకొనిపోయి, వారితో పాటు భోజనం ఏర్పాటు చేశారు. వారి దయ ప్రేమ ఎన్ని జన్మలకు మరవలేము. మా అనుభవాలు లెక్కలేనన్ని.

ఒకసారి నెల్లుల్లరులో దత్తసాయి మందిర ప్రతిష్ఠకు మాస్టరుగారు, శ్రీ తాడేపల్లి రాఘవనారాయణ శాస్త్రిగారు వచ్చారు. ఆ ప్రతిష్ఠలో వారిరువురి పాద దర్శన భాగ్యం కలిగించారు. దత్తుడిని గురించి విషయం ఇరువురు ప్రసంగించారు. మన మనస్సులో మెదిలే ప్రశ్నలకు వారి ఉపన్యాసములోనే సమాధానం వచ్చేవి. ఎన్ని జన్మల పుణ్యఫలమో వారిని కొద్దికాలం దర్శించే భాగ్యం కలిగింది. మాస్టరుగారు ఏ విషయమైన ఆజ్ఞాపించరు. ఊరికే అలాచేస్తే బాగుండునేమానని చిన్న సూచన ఇస్తారు.

క్రమంగా వారి సమాధి అయ్యేవరకు 15 రోజులకు నెలకొకసారి వెళ్లి వారిని దర్శించేవారము. నొ దగ్గరకు రావాలన్నా బాబా ఆశీస్సులు వుంటేగాని రాలేరని చెప్పేవారు. అవధూతలను గురించి చెప్పేవారు. వారి దయవలన శ్రీ గులాబ్బాబా గారిని, శ్రీ పూర్ణాందస్యామి గారిని, తిరువణ్ణమల్లెల్లో వున్న రామనూర్త్త కుమారులను చూడగలిగినాము. ఎన్నో సమస్యలతో, మానసిక బాధ లతో వెళ్లే ఆ చల్లని విలువు, “బాగున్నావమ్మా” అనగానే ఎంతో సంతోషముగా వుండేది.

నిత్యనత్యలైన వారి సమాధికి మంచి సంకల్పముతో చెప్పుకుంటే ఇక రాజమండ్రే అలా జరిగిపోతుంది. కాని వారి అనుగ్రహం కలగాలంటే మనం “శ్రీగురుచరిత్ర”, “శ్రీసాయిలీలమ్మతము” పారాయణ చేయాలి. పారాయణ మన జీవితంలో భాగం కావాలి. అప్పుడే వారి దర్శనభాగ్యం, ఆశీస్సులు మనకు ఉంటాయి.

1983-84 నంవత్సరములో అనుకుంటా శిరిదీ పెళ్ళలేకపోతున్నానంటే ఒంగోలు మందిరం రెండవ శిరిదీ అమ్మా-శిరిదీ వెళ్లే ఎంత ఫలమో అంతే ఫలం ఈ మందిర దర్శనం అని అన్నారు. అప్పటికి సత్సంగ మందిరం ఒక్కటే ఏర్పడిఉన్నపుడు-తరువాత మాటల సందర్భంలో మీరు సినిమాలకు చేసే ఖర్చు, ఇతర పనికిరాని ఖర్చు చేసేటపుడు- ఆ డబ్బు మండిలో వేయండి. మీరు శిరిదీ వెళ్ళగలరు. మీతో ఇంకాకరిని కూడా తీసుకొని వెళ్ళగలరని. వారి ప్రతిమాట ఎదుటి వారి హృదయంలోనికి సూటిగా దూసుకొని వెళ్తుంది. ఇక ఆమాట ఎప్పటికి మర్చిపోలేరు. అవి మహామంత్రాలు.

(అక్కోబరు 30వ తేదీ ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ జయంతి సందర్భముగా సమర్పణ)

సౌజన్యం : సాయినాటిన కల్పవృక్షం

రచన : ఐ.వి.రమణ, రిలైర్స్ ఉపాధ్యాయురాలు, కొత్తపట్టం

జ్ఞానానుష్ఠాన

వివిధ సందర్భాలలో భక్తులు అడిగిన ప్రశ్నలకు సాయి మాస్టర్ ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ గారు అందించిన జ్ఞానగుళికలు అక్షోబరు 30వ తేదీ వారి జన్మదిన సందర్భముగా మీకందిస్తున్నాము.

ప్రశ్న : నేనేన్నే సంవత్సరాలుగా పూజ, పారాయణ, జపం చేస్తున్నా నాకెలాంటి అనుభవాలు గాని, దైవమున్నట్లు నిదర్శనము గాని లేవు. నా గతేంటి? నా తప్పేమిటి సార్?

మాస్టర్ : మనం చేసిన 1. వాగ్దానాలు, 2. ప్రమాణాలు, 3. బాధ్యతలు, 4. బుంధనానుబంధాలు నెరవేర్కుపోవటమే అందుకు కారణము. అర్థాట, కామేచ, ధర్మేచ, మోక్షేచ నాతి చరామి ఆచరించుచున్నావా? నీ బాధ్యత, కుటుంబ బాధ్యతగానీ, ఆఫీసు బాధ్యతగానీ సుక్రమంగా నుటికి నూరుపాళ్ళు అనుసరిస్తున్నావా? పెండ్లి నాటి ప్రమాణాలు ఏమి చేశావు?

నీవు చెప్పిన సాధనలన్నింటికి ఘలితం రావాలంటే పెంటిసాటి ప్రమాణాలు సెంట్ పసెంట్ ఆచరించాలి. అర్ధాంగి లేకుండా ఆకలి చల్లార్చుకోవడం తప్ప మిగిలిన ఇంద్రియ సుఖాలు ఎప్పుడూ ఎట్టి పరిస్థితులలోను అనుభవించరాదు. మనం కమ్మని టీ పార్టీలు, విందు భోజనాలు, స్నేహితుల బలవంతాలకు లొంగి ఏ ఇంద్రియ సుఖం అనుభవిండం లేదో చూచుకో

ప్రశ్న : పుణ్యం పాపాన్ని రద్దు చేస్తుందా?

మాస్టర్ : రద్దు చేస్తుంది, రద్దు చేయదు.

ప్రశ్న : అదెట్లా సార్, రెండు సమాధానాలూ కరెక్టు ఎట్లా అవుతాయి?

మాస్టర్ : ఒకనికి ఒక సమయములో కేవలం పాపమే అనుభవం కావాలి. పుణ్యం లేనేలేదు. అతనికి చలి జ్యోతిరముచ్చింది. ఉండెందుకు ఇల్లు లేదు కనుక బన్ పెల్లరులో అరుగు క్రింద ముడుచుకొని ఉన్నాడు. మందులేదు. కప్పుకోను దుప్పటిలేదు. పొట్టకు ఆహారం లేదు. అది అతని పాప ఘలితం. పుణ్యం సున్నగడా!

మరియుకనికి ఒకే సమయములో పాప, పుణ్యాలు రెండూ అనుభవమవలసి ఉంది. అతనికి కూడా పాప ఘలితంగా చలిజ్యోరమే వచ్చింది. కానీ పుణ్య ఘలితంగా మంచి ఇల్లు ఉంది. నేవేనే భార్య ఉంది. ఇంటికి డాక్టరు వచ్చి మందులిచ్చిపోతాడు. కడుపుకు ద్రవాహారం నోటి దగ్గరకు వస్తుంది. కప్పుకోను మంచి ఉలన్

రగ్గ ఉంది. ఈ వసతులన్నీ పుణ్యవలంవల్ల కలిగాయి. పాపఫలంవల్ల పై వ్యక్తి మంటి చలిజ్యోరమే ఉంది. కానీ ఇల్లు, భార్య, ఆహారం, డాక్టరు, రగ్గలు, మందులు ఉన్నందువలన పై వ్యక్తిలాంటి బాధలు లేవు కనుక పాపఫలం అనుభవిస్తున్నా అది అనుభవించనట్టే అవుతుంది. అంత బాధ లేదు. రెండో వ్యక్తి విషయంలో పాపం పుణ్యంవల్ల రద్దుయినదనే చెప్పవచ్చు. ఆలోచించు, ఆర్ధమెంటు కాదు.

ప్రశ్న : అతి తెలివి ప్రదర్శించడమంటే ఏమిటి మాస్టర్?

మాస్టర్ : ఒక రూము నిండుగా బంగారు కడ్డిలు, నాణాలు పోసి తలుపులు తాళం వేసి ఉంచారు. ఒకడు బాధపడుతుంటే ఆ రూము తాళంచెవి అతని చేతికిచ్చి ఆ రూములోని బంగారు కడ్డిలు, నాణాలు కావలసినన్ని తీసుకుపోయి నీ కష్టాలు తీర్చుకోమన్నారు.

అతడు వారిదగ్గర ఆ రూము తాళంచెవి తీసుకొని ఆ రూము ద్వారము దగ్గర నిలబడి ఇలా అనుకోసాగాడట “ఈ రూములో అంత పెద్దనిధి ఉంటే ఇలాంటి తాళం బుర్రవేస్తారా? ఈ తాళం బుర్ర ఇసుముతో చేశారేమిటి? ఈ తాళం బుర్రకు ఎన్ని లివర్స్ ఉన్నాయి? అంత నిధి ఉంటే దీనికి కాలపలా ఎవరినీ పెట్టలేదేమిటి? అని ఇంకా ఎన్నే ప్రశ్నలు వేసుకుంటూ ఆ రూము ముందు నిలచొని జ్యోతి చేస్తున్నాడుగాని రూము తలుపు తీసి మాత్రం చూడలేదు. అంతలోనే అతడు పెద్ద దొంగ అని నిర్ణయించుకొని సైనికులు వచ్చి అతనిని పట్టుకువెళ్ళి జైలులో వేశారు. ఇలాంటిది మన సంగతి. చెప్పవట్లు చేసి ఆధ్యాత్మిక శక్తి పొందక అనవసరమైన ప్రశ్నలతో కాలయాపన వల్ల లాభమేమిటి?”

ప్రశ్న : మనం చేసే పూజను బొమ్మలాటలతో కొందరు పోలుస్తారు దానికి ఘలితం వస్తుందా?

మాస్టర్ : “బొమ్మరిల్లు అని ఇసుకుతో కట్టివేసి దానిని ఇల్లు అంటారు చిన్నపిల్లలు. అందులో అనేక ఇసుకు కుప్పులు పెట్టి ఇది అమ్మ, ఇది నాన్న, ఇది తమ్ముడు అంటారు. ఇది అన్నం, ఇది కూర అని చెబుతుంటారు. మనమూ అంతే. అలాంటి ఆట పటల దగ్గర ఆడుకొని తిరిగి వస్తాము. అక్కడ ఆడిన ఆటకు అర్థం తెలుసుకోము. మన నిత్య జీవితంలో ఆ ఆటను పోలిన నిజమైన పసులు చేయము. మరి ఘలితం ఎలా వస్తుంది?

ప్రశ్న : నిరంతరం సలహాలిచ్చేవారికి మీ సూచన.

మాస్టర్ : దాక్షరుగారు మనకు ఆపరేషన్ చేస్తుంటే మనం “ఈ కత్తెర ఇలా త్రిపు, కాస్త నెమ్మదిగా కట్టచేయ్, ఈ ఫోర్సెస్ప్స్ ఇలా పట్టుకోసా” అని చెపుతుండటం ఎంత సబబుగా ఉంటుంది? ఆ పని చేసేవారికి స్వేచ్ఛనిచ్చి చేయనివ్వాలి గాని ప్రతి చిన్నదీ మన ఇప్పానుసారం జరగాలని తలచడం మంచిది కాదు.

తమసోమా జీవితిర్దమయ

“ఉన్నదానితో అసంతృష్టి లేని దేవికోసమో తపన - ఇదే మానవ జీవిత సారమంతా” అనేది పరమ గురుదేవులు భరద్వాజ మహరాజ్ గారి వాణి. అంటే మనక్కనై ఉన్నా, ఎంతపున్నా ఇంకా కావాలనే, ఇంకా చాలలేదనే తప్ప వున్నదానితో అంటే భగవంతుడు ఇచ్చిన దానితో తృష్టిపడడమనేది మనందరి జీవితాలలో లేనే లేదు. అంటే దీని అర్థం నిష్పిత్యం కాదు. భగవద్గీతలో కర్మయోగంలో జగద్గురువు శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినట్లు మన ప్రయత్నాలను మనం చేసి తీరాలి, ఫలితాన్ని భగవంతునికి పదలాలి. ఎందుకంటే మనం ఇప్పుడు ప్రయత్నం చేయకపోతే తర్వాత జీవితంలో విచారించవలసి వస్తుంది. అదే మనం మన ప్రయత్నాన్ని చేసివుంటే ఆ పని అయివుండేవో అనే చింత మనలను తర్వాత జీవితంలో బాధ వడకుండా వుండేదుకే మన పెద్దలు అలా నిర్దేశించారు. ఫలితము మన ప్రాప్తాప్రాప్తాలను బట్టి వుంటుంది. ఇది మనందరి దైనందిన జీవితాలలో చూస్తున్నాము. ఎంతటి ధనవంతునికి కూడా ఒక్కొక్కప్పుడు చిన్న పని కూడా చేసుకోలేకపోవడం మనం చూస్తునే వున్నాము. అదే గుర్తు మనకు మనం ఎంత ప్రయత్నించినా మనకు ప్రాప్తం లేకపోతే జరగదు. అంతమాత్రం చేత మనం నిరాశ చెందవలసిన పనిలేదు. “భగవంతుడు మనలనెలా స్పృష్టిస్తే అలానే ఉండాలి” అనే సాయినాథుని సూక్తిని అర్థవంతంగా, సమస్వయపూరితంగా అర్థం చేసుకోవటానికి ప్రయత్నించాలే కానీ అసంతృష్టి పడకూడదు.

సాయినాథుడు చెప్పినట్లు నిష్ట, సబూరిలతో స్వీకరించడమే మనం చేయవలసినది. మనం అలా నడచుకున్నప్పుడు శాశ్వతమైన తృష్టి, శాంతి, ఆనందాలను మనకు ప్రసాదిస్తాడు సాయి.

ఈక శాశ్వతమైన తృష్టి, శాంతి, ఆనందాలంటే ఏమిటో కాస్త యోచించం. దీనినే మన బుధులు సచ్చిదానందమని అన్నారు. ఈ తృష్టి, శాంతి, ఆనందాలు మనకేమైనా బజారులో దొరికే వస్తువా? అదే వాస్తవమయితే ఇది పరకే మనం దానిని ధనంతో ఎప్పుడో కొనేసి వుండేవాళ్ళం. అది అలా దొరికేది కాదు. మరి దొరికే మార్గమేమిటి? ఎలా? ఈ ప్రత్యుష ప్రపంచంలోని సర్వజనావళిని పట్టి కృంగదీస్తున్న ప్రత్యుష. దానిని పొందేదుకు జన బాహుళ్యం ఎన్నోన్నే ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. కాని అది అందరికి లభ్యం కాలేదన్నదానికి మన దుఃఖాయిష్టమైన జీవితమే ఉండాహారణ. మరి అటువంటి జీవితమైకటున్నరా? లేదా? ఉంటే అది లభ్యమపుతుండా? మరి ఇదే వాస్తవమయితే మహాత్ములు దానినెలా సాధించి నిరంతరం ఆనందంలో నిమగ్నమైయన్నారు? కాబట్టి అది బయట దొరికే వస్తువు కాదని తేలిషోయింది. అది మనలోనే వున్నదని తెలుస్తున్నది. మరి

అది మనలోవుంటే మనకెందుకు అనుభవం కావటంలేదు? స్వప్తం కూడా లేని గాఢమైన నిద్రలో మనకు కష్టాలు, దుఃఖాలు వున్నాయా? అనుభవమపుతున్నాయా? లేదు. నిద్రనుండి లేచిన తర్వాత చాలా హాయిగా నిద్రపోయామని అంటుంటాం. అంటే ఇక్కడ జరిగే ప్రక్కియను మనం జాగ్రత్తగా గమనించాలి. ప్రక్కతి ద్వారా వచ్చే విషయాలను ఇంద్రియాల ద్వారా మనసు గుర్తించి తదనుగుణంగా మనసు ప్రవర్తిస్తున్నది. అంటే బాహ్యందియాల ద్వారా సేకరించిన విషయాలను మనసు గ్రహించడం వలన విపరీతంగా కలత చెంది మనలో ఉన్న తృష్టి, శాంతి, ఆనందాలు మనకు అనుభవం కాకుండా పోతున్నాయి. కాని గాఢనిద్రలో మనసు తాత్కాలికంగా లయమపుతున్నది, కాబట్టి నిద్రలో బయటిసుంది వచ్చే విషయాలు మనస్సుకు చేరని కారణంగా, మనసు వాటిని గుర్తించని కారణంగా, హాయి అనుభవమపుతుంది. ఇది జరుగుతున్నది నిద్రలో కదా మరి మెలుకువలో దీనిని సాధించడమెలా అంటే, దీనిని సాధించాలంటే సద్గురు సమాత్రయం అనివార్యం. మెలుకువలో దీనిని సాధించడానికి వారి వారి నంస్కారాలననుననరించి వివిధ సాధనామార్గాలను సద్గురువు చూపిస్తారు. మరి ఆ మార్గంలో పయనించవలసినది మనమే కదా కాబట్టి ధన సంపాదనలోను, కీర్తిప్రతిష్ఠలను ఆర్జించడంలోను, అధికారాన్ని చలాయించడంలోను మనకు తృష్టి, శాంతి, ఆనందాలురావు. రావనడానికి మనమే నిదర్శనం. నిరంతరం వాటి వేటలో పడి వాటి వెనుకనే పరుగులు పెడుతూ, మహాత్ములు చెప్పిన వాక్యాలను పెడజెవిని పెడుతూ, రాగ, ద్వేష పూరితమైన జీవితాలను కొనసాగిస్తున్న మనకు తృష్టి, శాంతి, ఆనందాలు గగన కుసుమాలే. ఎడారిలో ఒయాసిన్ లాంటిది, అంటే ఎండమావులే.

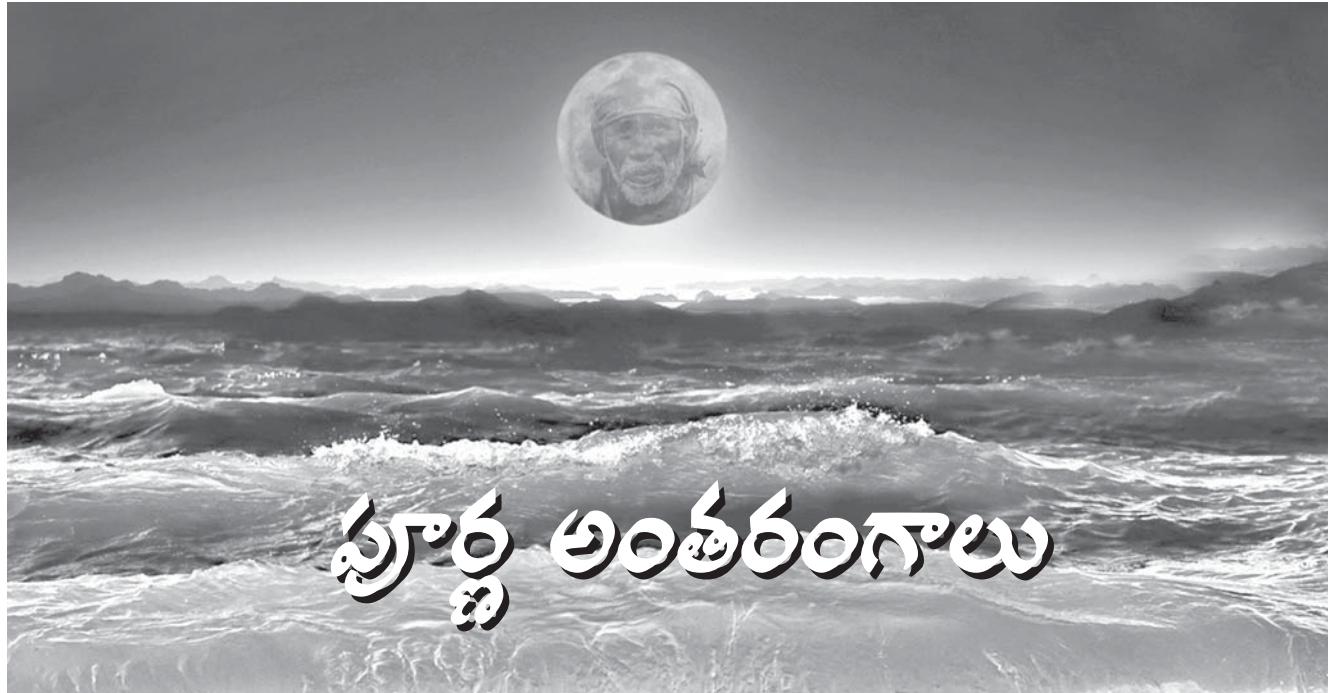
కాబట్టి అటువంటి దుఃఖాయిష్ట జీవితంనుండి విడివడడానికి సద్గురు సమాత్రంతో వారి ఉపదేశాల స్మరణం, మనం, ఆచరణలతో మనమందరం అజ్ఞానమనే చీకటిని చీల్చుకుని జ్యోతి మార్గంలో పయనిద్దాం. అందుకొరకు మనమందరం ఈ క్షణంనుండి కలిసి నడుద్దాం, కలిసి ప్రార్దిద్దాం. సద్గురు సాయినాథుడు మనల్నందరిని ధర్మమార్గంలో నడిపించి రాగద్వేష రహితమైన జీవితాన్ని ప్రసాదించిటానికి, ఆయన వైపు ఒకడుగు వేసేలా ప్రయత్నిద్దాం అప్పుడే ఆయన మనవైపు పది అడుగులు వేయటానికి సిద్ధంగా ఉంటారు. ఇందులో మనం మునిగి తేలి తరిస్తామో లేక పునరపి జనసం పునరపి మరణంగా అవుతామో మనమే తేల్చుకోవాలి.

ఈ వ్యాసానికి ప్రేరణ నా పరమ గురుదేవతలైన సద్గురు భరద్వాజ మహరాజ్ గారు వివిధ సత్సంగాలలో వారు చెప్పిన విషయాలు ఆధారంగా ప్రాయంగా వ్యాసానికి ప్రాయంగా వివిధ సాధనామార్గాలను సద్గురువు చూపిస్తారు. మరి ఆ మార్గంలో పయనించవలసినది మనమే కదా కాబట్టి ధన సంపాదనలోను, కీర్తిప్రతిష్ఠలను ఆర్జించడంలోను, అధికారాన్ని చలాయించడంలోను మనకు తృష్టి, శాంతి, ఆనందాలురావు. రావనడానికి మనమే నిదర్శనం. నిరంతరం వాటి వేటలో పడి వాటి వెనుకనే పరుగులు పెడుతూ, మహాత్ములు చెప్పిన వాక్యాలను పెడజెవిని పెడుతూ, రాగ, ద్వేష పూరితమైన జీవితాలను కొనసాగిస్తున్న మనకు తృష్టి, శాంతి, ఆనందాలు గగన కుసుమాలే. ఎడారిలో ఒయాసిన్ లాంటిది, అంటే ఎండమావులే.

రచన : వి.సి.వెంకట్టేశ్వర్రు, పుత్రారు

పూర్వ ఉత్కరంగాలు

సృష్టిలో ప్రతి జీవికి జన్మించిన మరు క్షణం నుండి అనేక రూపాలలో అనేక విధాలుగా గురువు తోడై ఉంటారు. తెలిసినా తెలియక పోయినా, ఆ ప్రభావముతోనే ఎదగటము ప్రారంభమవుతుంది. ఎదగటమే ప్రభావముగా కాకుండా ఎట్లా ఎదుగుతున్నాము అన్నదే ముఖ్యం. “సృష్టిలోని ప్రతిదానికి మార్పు అనివార్యం, అయితే మార్పు కాయ పండటము లాగా ఉండాలి గాని, కుళ్ళపోవటము లాగా ఉండకూడదు” అంటారు ఆచార్య శ్రీ ఎకిక్కురాల భరద్వాజ. ఆలోచిస్తే తన సహజ స్థితి నుంచి మార్పు చెండటమే కాయ పండుగా మారటము, తద్వారా దాని జన్మ సార్థకత అయిన తరువాత పుడమి తల్లి ఒడిని చేరి, తిరిగి పునర్నీవించి, అనేకమవుతుంది. కుళ్ళిన కాయ, జీవితం అర్ధాంతరముగా మగిని పుడమిలో కలిసిపోతుంది. ఏన్నో జన్మల తరువాత లభించిన మానవ జన్మను సార్థకత చెందించుకొని, ఉన్నతముగా ఎదిగి, పదిమందికి ఆదర్శముగా నిలవటానికి హేతువవ్యాలి గాని, తనకు, తనవారికి, తోటివారికి హాని కలిగించే విధముగా మారి, అథో జన్మలకు దిగజారకూడదనే మాస్టర్ ఇ.బి గారి హెచ్చరిక. అట్లా ఉన్నతముగా జీవితము మారాలంటే ఆ మార్గంలో తాము పయనించటమే కాకుండా, ఇతరులకు చేయుతనిస్తున్న వారి మార్గనిద్దేశకము అనివార్యమవుతుంది. జన్మించిన మరుక్షణం నుంచి వరిసరాల వరిశీలనతో ప్రారంభమయ్యే జీవితం, వాటి ప్రభావముతోనే ఎదుగుతూ, మార్పు చెందుతుంది. ఉన్నత సంజూతుల వంశములో పుట్టిన బిడ్డ, దుస్సాంగత్యము వలన జీవితాన్ని వ్యర్థం చేసుకొని, కుటుంబానికి, సాటివారికి, సమాజానికి కూడా కంటకులయిన వారు ఉన్నారు. అట్టడుగు వర్ధములో పుట్టినా, సజ్జన సాంగత్యముతో ఉన్నతముగా

ఎదిగి, సమాజానికి, దేశానికి కూడా పేరు ప్రతిష్ఠలు తెచ్చిన వారు మరందరో కలదు. “నీ స్నేహితుల గురించి నీవు చెప్పు, నీ గురించి నేను చెబుతాను” అన్న నానుడి ఒకటి కలదు. అదే సాంగత్యము. అందుకని జీవితానికి గురువు అవసరమా అంటే ఖచ్చితముగా అవసరమే. భగవాన్ రమణ మహర్షి చెప్పినట్లు గురువు అంటే బాహ్యముగానే ఉండాలని లేదు, వారి వారి సంస్కారాలను అనుసరించి అనేక రూపాలలో గురువు తారసిల్లి, అనేక విధాలుగా బోధించటము జరుగుతుంది. బోధించిన దానిని స్వీకరించే సంస్కారమునుసరించి జీవన ప్రగతి ఆధారపడి ఉంటుంది. అవధూత 24 మంది గురువుల నుండి జ్ఞానాన్ని సమప్రార్థించి, ఈ స్థితిలో ఉన్నానని యయాతి మహారాజుకు తెలిపిన విషయము అవధూతో పొఖ్యానంలో చూస్తాము. “ఈనాడు సాయినాథుడు సహాప్ర ముఖాలతో, సహాప్ర విధాలుగా బోధిస్తున్నాడు వినటం, చూడటం చేతకావాలి” అంటారు మాస్టర్ ఇ.బి. బోధించే వారు ఒకరయినా, సహాప్రమయినా, స్వీకరించే వారి భావాన్ని (అందుకు సరిపడ సంస్కారము) అనుసరించి, నడవడి ఆధారపడి ఉంటుంది. అవధూతకు 24 మంది గురువులలో కన్య ఉన్నది, వేశ్య ఉంది, పాము ఉంది, కొండ చిలువ ఉంది, పంచభూతాలు ఉన్నాయి, పాపురాలు ఉన్నాయి, బోయివాడు ఉన్నాడు ఇట్లా ఇంకా అనేకం ఉన్నాయి. అయినా వీటినుంచి స్వీకరించే విధానాన్ని అనుసరించి అది ఆధ్యాత్మికోన్నతి కలిగించే గురువు అవుతుంది. అది వారి వారి సంస్కారాలను అనుసరించి ఉంటుంది. జన్మతః సంక్రమించిన సంస్కారాలలో ఉత్తమమైన వాటిని పెంపాందించుకుంటూ, హాని కలిగించే వాటిని తొలగించుకుంటూ, తన చుట్టూ గురురూపమై ఆవరించి ఉన్న వాటిలో ఉత్తమమైన దాన్ని గ్రహించి జీవన పయనం

సాగించినప్పుడే అది ఉన్నత స్థితికి దారి తీస్తుంది. “మాకు అన్ని దిక్కుల నుండి ఉత్తమమైన భావాలే వచ్చుగాక” అని అలనాడే బుషులు అగిసేరు అంటే, కలిపురుషుడి ప్రభావము తీవ్రమవుతున్న ఈనాటి వరిస్తితులలో, భావ దారిద్యము, భావ కాలుష్యము మితిమీరి పోతున్న తరుణంలో, ఉన్నత గురువును గుర్తించి ఆప్రయించి సేవించటానికి ఇంకెంత జాగరూకతతో వ్యవహారించాలి? మనకు జీవితంలో ఎదురయ్యే ప్రతీది గురువే, కొన్ని ఎట్లా జీవిస్తే జన్మ సార్థకత అవుతుందో తెలియజేస్తే, మరికొన్ని, వాటిని అనుసరించటము ద్వారా అధఃపాతాళానికి ఎట్లా దిగజారుతామో తెలియజేస్తాయి. ఉదాహరణకు బాగా చదువుకొని ఉన్నత స్థితి పొందిన విద్యార్థి గురువే, చదువును నిర్దక్ష్యం చేసుకోవడం ద్వారా జీవితంలో అధోగతి పొందిన వాడు గురువే, కొన్ని ఎలా ఉండాలో చెబుతాయి, మరికొన్ని ఎలా ఉండకూడదో చెబుతాయి, ఆ చిన్ని తేడాను గమనించి సరియైన దానిని ఎన్నుకొని, జీవితం సార్థకత చెందించుకోవటమే మానవ జీవిత లక్ష్యం కావాలి. అందుకు సాధన ఎంతో అవసరము. “సంస్కారాల మార్పు కోసం చేసే తీవ్రమయిన ప్రయత్నమే సాధన” అంటారు మాస్టర్ ఇ.బి. ఆ సాధన పుట్టుకతోనే ప్రారంభమవుతుంది. బిడ్డకు తొలి గురువు తల్లి, తాను చేసిన సత్కర్మలతో పౌటు, కడుపులో బిడ్డను మోస్తున్న దగ్గర నుంచి, తల్లి మనో భావాలనునుసరించే పుట్ట బోయే బిడ్డ మానసిక స్థితి ఆధారపడి ఉంటుంది అని అలనాటి భారతములో అభిమన్యుడు పద్మపూశాపాం ప్రవేశ విషయం తెలియజేస్తుంది. నేడు వైజ్ఞానికంగా కూడా దానిని అంగీకరించారు. సుభద్ర నిండు చూలాలుగా ఉన్నప్పుడు అర్థసుడు ఆమోతో యుద్ధరంగములో పూశారచనల గురించి చెబుతూ, పద్మపూశాపాం రచన, దానిలోనికి ఎలా ప్రవేశించాలో చెప్పి, తిరిగి ఎలా బయటకు రావాలో చెప్పబోయే తరుణంలో శ్రీకృష్ణుడు పిలవటంతో అర్థాంతరంగా వెళ్లిపోతాడు. అటు పిముట జన్మించిన బిడ్డ అభిమన్యుడికి మాత్రమే (పాండవులలో అర్థసుడికి తప్ప మరెవరికి తెలియని) పద్మపూశాపాం ప్రవేశం గురించి తెలిసింది. సగం వినటం కారణం వలన అభిమన్యుడికి పద్మపూశా ప్రవేశం తెలుసు, కాని బయటకు రావటు తెలియదు. అందుకే గ్రీషి శ్రీ మనస్సును, ఎటు వంటి అందోళనకు గురి కాకుండా ప్రశాంతముగా ఉంచుకొని, మానవతా విలువలు బోధించే రామాయణ, భారత, భాగవతము మొదలైన పురాణాలు మొదలైనవి పరించటమో, శ్రవణం చేయటమో చేయవనే వారు. తదనుగణముగానే పుట్టిన బిడ్డ కూడ శారీరక, మానసిక కట్టబాటుతో ధర్మమైరిగి జీవించే వారు. ఏదైనా ఒకానోక సందర్భములో ధర్మము తప్పి చరించాలన్నా, అంతరాలలో గూడు కట్టుకున్న ధర్మం, ఎదురు నిలవగా, మానసిక సంఘర్షణకు లోనైన తరువాతనే తదుపరి చర్యకు సిద్ధమయ్యే వారు. అందుకే ఎన్బె, తొంభై సంవత్సరాల క్రితం జన్మించిన వారిలో చాలామంది అనైతిక చర్యకు పాల్పడాలంబే అమితమైన మానసిక సంఘర్షణను

ఎదుర్కొనువున్న వచ్చేది. నేడు యాంత్రిక యుగంలో అనేక ప్రసార మాధ్యమాల, పత్రిక ద్వారా అనేక రూపాలలో, అనేక విధాలుగా ఎంత కాదనుకున్నా, పరిస్థితుల ప్రభావము వలన అనేక రూపాలలో తల్లి, బిడ్డలమై వాటి ప్రభావము ఉంటున్నది. వాటిని అధిగమించటానికి, ఇష్టముతో కూడిన తీవ్రమయిన ప్రయత్నము అవసరము. ఇక నాగిరికత అంటూ నేటి పొశ్చాత్య ప్రభావానికి లోనయ్యి, తగురీతిన తాము జీవిస్తూ, అదే జీవితాన్ని తన సంతతికి ప్రసాదించే వారి విషయము చెప్పనవసరము లేదు. దాని పర్యవసానము జగమెరిగిన సత్యమే. అందుకనే బిడ్డలకు తల్లి ప్రథమ గురువు అంటారు. అటు పిమ్మట జ్ఞాన సముప్పార్జనకై జీవితాన్ని మరల్చుకొనే విధము తెలిపిన తండ్రి మలి గురువు, పొందిన జ్ఞానాన్ని విచక్షణతో ఎట్లా ఉపయోగించాలో తెలుపుతూ తనకు, సర్పులకు హితం చేకూర్చే విధముగా ఎట్లా జీవించాలో తెలియజేసే వారు ఆధ్యాత్మిక గురువు. (“మనిషి మనిషిగా, మానవత్వంతో తన మనుగడ కొనసాగించి, మహానీయుడై మహోన్నతుడుగా మారి, జాతికి స్వార్థ ప్రదాతగా నిలవటానికి మన పూర్వీకులు అందించిన నిర్దిష్టమైన మార్గం” ఆధ్యాత్మికత అంటే). తల్లి ప్రథమ గురువు అవటములోని మరొక పారమార్దిక భావం ఉంది. తల్లి, స్త్రీ: -ప్రకృతి స్వరూపము మన చుట్టూ అనేక రూపాలలో అనేక విధాలుగా ఆవరించి ఉంటుంది తల్లిగా, చెల్లిగా, భార్యగా, సన్నిహితురాలిగా, స్నేహితురాలిగా ఇంకా అనేక రూపాలలో నిత్యము మనకు ఎదురవవుతూనే ఉంటుంది. అందరిలోను ఉన్న స్త్రీ తత్వము ఒక్కబేట, కానీ చూసే దృష్టి, చేసే భావన, ప్రవర్తించే తీరు, అనుసరించే విధానముపై మనుగడ ఆధారపడి ఉంటుంది. ఆకారణముగా మన చుట్టూ అనేక రూపాలలో ఆవరించి ఉన్న ప్రకృతే “స్త్రీ” - శక్తి. ఆ విధముగా చూస్తే ప్రకృతి ప్రథమ గురువు అవుతుంది. “బ్రహ్మ నా తండ్రి, మాయ నా తల్లి వారిద్దిరి ఐక్యం వల్లనే నాకీ దేహం వచ్చింది” అంటారు సాయిబాబా. మన చుట్టూ ఆవరించి ఉన్న ప్రకృతిని కనుక పరిశీలించి చూస్తే అనేక అద్భుతమైన విషయాలను బోధపరుస్తుంది, అందుకు తగ్గ సంస్కారము అలవరచుకోవాలి. “ఏ ప్రకృతి అయితే జిజ్ఞాసువులకు అలంబన అయ్య తనలోని ఆధ్యాత్మిక రహస్యాలను వెళ్డి చేస్తుందో, అదే ప్రకృతి, వికృతి మనస్యుల పాలిట మృత్యుపై నిలుస్తుంది” అంటారు మాస్టర్ ఇ.బి. అడవిలోకి కట్టెలుకొట్టుకునే వారు, మూలికలు సేకరించే వారే కాకుండా, సామాన్యుల దగ్గర నుంచి తపోధనుల వరకు ఎందరెందరో అడవిలోకి వెళతారు. అత్యజ్ఞానము సముప్పార్జనకై నలుగురితో కలసి అడవికి బయలుదేరానని సాయినాథుడు స్వయముగా తన గురుసేవా వృత్తాంతములో చెప్పిన విషయం చరిత్రలో చూడవచ్చు. ఫలితం మాత్రము వారు అనుసరించిన విధానాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. చింతపల్లి అడవులను తన పాదస్పర్శతో పుసీతము చేసి, నేటికీ గిరిజనుల పాలిట

శ్రీరాముడుగా కొలువబడుతున్న యోగీంద్రులు శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు పర్యచించిన ప్రదేశములన్నీ సస్యశ్యామలము కాగా, ఆ ప్రకృతి మధ్యే నివసించే వారిలోని కొండరు రుష్ట సంస్థారముతో మంత్ర, క్షుద్ర విద్యలు పాలు కాగా, చివరకు వాటి వల్లనే వారు తమ జీవితాన్ని అర్థాంతరముగా ముగించటము చరిత్రలో చూడవచ్చు. బాబా దగ్గరకు ఒక భక్తుడు వచ్చి ఏమైనా బోధించమని అడిగితే “బోధించేముంది చూసి నేర్చుకునేడే కదా” అన్నారు. చూడటం అందరము చూస్తాము, అయితే ఏమి చూడాలి, ఎలా చూడాలి, చూసి ఏమి గ్రహించాలి, గ్రహించిన దానిని ఎట్లా అన్యయించుకొని ఆచరించాలో తెలియాలి, అంటే ఆ మార్గంలో పయనించి ఆ స్థితి పొందిన వారి సహకారము అత్యావశ్యకము, వారిని గురువు అనండి, మార్గదర్శి అనండి, మన సంస్థారమునుసరించి వారు ఎదురవుతారు. “ప్రతీది ప్రత్యక్ష నిరూపణ కావాలి” అని అడగటమే కాని, బోధించినా అర్థం చేసుకోలేని వారి గురించి ఆ భగవంతుడే గురువుగా అవతరించటము జరిగింది. అలనాడు అత్రి మహర్షి అనసూయ మాతకు జన్మించిన ఆది దత్తాత్మేయుడు, కలియుగములో దేశ కాల మాన పరిస్థితుల ననుసరించి, శ్రీపాద శ్రీవల్లభుడు, శ్రీ సృసింహ సరస్వతి, శ్రీ మాణిక్య ప్రభువు, శ్రీ స్వామి సమర్థ, శ్రీ శిరిదీ సాయిబాబాగా అవతరించటము జరిగింది. ఎన్నో జన్మల పుణ్యపులము వలన గాని సాటిలేని సద్గురువు సన్మిధి లభించడు. కనుక గురువును మనం ఎన్నుకోవటం, వెతుకోవటం అనేది పట్టిమాట. స్పృష్టి, స్థితి, లయకారకుడై, త్రిమూర్తి స్వరూపమయిన సద్గురువు ఎన్నో జన్మల నుండి మనలను సంస్కరించుకుంటూ తీసుకు వచ్చి, ఈ జన్మలో తనలాగానే భౌతిక దేహం ఇచ్చి, అనేక మిషల మీద తన వద్దకు రప్పించుకుంటున్నాడు. గురువు అంటే గుణానికి, రూపానికి అతీతమయిన వాడని అర్థం, గురువు అంటే సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్న చైతన్యము. గురువు అంటే గుండె లోతులలో కొలువై ఉన్న గురుతు. “నీకు నాకు బేధమనే అడ్డుగోడ ఉంది, దానిని చేధించు, ఉన్నదంతా ఒక్కటే” అంటారు శ్రీ శిరిదీ సాయినాథుడు. పంచభూతాత్మకుడైన భగవంతుడు, పాంచ భౌతికమైన ఈ శరీరాన్ని ఉత్తమ వథములో నడిపించి, సార్థకత చెందించటానికి గురువై, గుండె లోతులలో పశించి ఉంటాడు. “నీవు నాలో ఉన్నావు, నేను నీలో ఉన్నాను ఇదే భావన చేస్తుందు” అన్నారు సాయిబాబా. “దేహ భావంతో చూస్తే మీరు యజమానులు మేము సేవకులము, జీవ భావంతో చూస్తే మీరు నరులు మేము వాసరులము, ఆత్మ భావంతో చూస్తే ఇద్దరమూ ఒక్కటే రామచంద్రా!” అన్న భక్తాగ్రేసరుడైన ఆంజనేయ స్వామి ఆంతర్యము మనకు ఆదర్శము, ఆధారము. ఆత్మ స్వరూపమై హృదయమనే కోవెలలో వెలుగొందే జ్ఞాన జ్యోతి స్వరూపం గురువు. “ఆత్మ స్వరూపమై నీలోనే ఉన్న గురువును గుర్తెరగటమే నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటం” అంటారు భగవాన్. నేను, నాది అనే అహంకార

మమకారాల అడ్డుగోడల మధ్య చిక్కుకున్న “నేను”గా భావించే మనస్సు, దాని సస్యరూపము తెలియజేసే భగవత్ ప్రతి రూపమే గురువు. ఇక భగవంతుడిని వదలి గురువును పట్టుకోవటమనే ప్రశ్నకే లేదు, నా ఆరాధ్యదైవమైన రాముడిని కాక, ఫక్రీరు అయిన సాయిబాబాను సేవించటానికి కల కారణమేమిటి? ఈ మార్గంలోకి ఎట్లా వచ్చారు? అనే మీ ప్రశ్నకు నా హృదయంతరాలలో గూడుకట్టుకొని ఉన్న నా మనో భావాలు తరంగాలై, అంతరంగ చెలియలు కట్టులుదాటి మీ ముందుకు వచ్చేయి. నా అంతరాలలో గురువుపై గూడు కట్టుకున్న భావాన్ని నేను సింహపలోకనము చేసుకునే అవకాశము మీ వలన నాకు కలిగింది. అందుకని ముందుగా మీకు నా కృతజ్ఞతాభి వందనాలు అర్పిస్తూ, అసలు విషయంలోకి వెళ్ళే ముందుగా కొంగి అల్పహార సేవనంతో పాటు, కమ్పటి కాఫీ త్రాగి ముందుకు సాగుదాము”, అంటూ తమ ప్రశ్న ద్వారా నన్ను నేను పరిశీలించి చూసుకునే అవకాశం కలిగించిన శ్రీ విశ్వనాథ శాస్త్రి, శ్రీ జగన్నాధాచార్యులతో పలికి, అల్పహారము అందించే ప్రయత్నం చేయమని గృహపాణికి ఆదేశమిచ్చి, నాలో “నేను”గా ఉండిపోయాను.

“నేను చెప్పేను, నేను చేశాను, నేను మౌనంగా ఉండిపోయాను అంటామే, మరి ఇంతకు ఆ నేను ఏవరు? అంతరాలలో వ్యాపించి ఆత్మ స్వరూపుడయిన భగవంతుడా లేక, గుర్తెరింగించిన గురువా! ఆ రెండు ఒక్కుటనపుడు నాలో ఉన్న “నేను” నేను కాదు కదా, ఉన్నదంతా ఒక్కటే అయినప్పుడు, ఆ ఒక్కటి నుంచి వేరుగా భావించేది ఏవరు?” ఇలా ఆలోచనా తరంగాలలో మనిగి తేలుతూ ఉన్న ‘నా’బోటి వారినెందరినో చూసి, నిరంతరము వెంటనుండి ఆత్మ స్వరూపమై వెలుగొందుతూ, జ్ఞానమనే వెలుగులో పయనింప చేస్తున్నా, గుర్తెరగక, భావకాలుష్ణాన్ని వెదజల్లుతూ, కనులు తెరచి అజ్ఞానమనే చీకటి వైపు పయనం సాగిస్తూ, ఎదురుగా ఉన్న గుర్తించ లేనివారిని చూసి, ఆత్మకారకుడైన సూర్యభగవానుడి ముఖం అరుణవద్దంకాగా సముద్రుడి ఒడిలో సేదతిరటానికి వడివడిగా తన పయనం కొనసాగించాడు. సముద్రుడి జలతరంగాల స్పృశ్యతో తాపం చల్లారిన రవి, శకాంకుడై, దారితప్పి అగమ్యగోచరముతో అల్లాడుతూ తిరిగే మనిషి హృదయాలలోని దైన్య తాపాలను తొలిగించి, ఆహోద పరచి, అంతరంగాన్ని మేలుకొల్పటానికై సముద్రుడి ఒడి నుంచి పూర్ణవంద్రుణిగా వెలువడి ప్రసన్న వదనంతో కార్యోన్నిఖైడై, చిరునవ్వుల వెన్నెలతో అనుగ్రహ కిరణాలు కురిపిస్తూ, తన పయనం కొనసాగించాడు. సముద్రుడి జలతరంగాల స్పృశ్యతో తాపం చల్లారిన రవి, శకాంకుడై, దారితప్పి అగమ్యగోచరముతో అల్లాడుతూ తిరిగే మనిషి హృదయాలలోని దైన్య తాపాలను తొలిగించి, ఆహోద పరచి, అంతరంగాన్ని మేలుకొల్పటానికై సముద్రుడి ఒడి నుంచి పూర్ణవంద్రుణిగా వెలువడి ప్రసన్న వదనంతో కార్యోన్నిఖైడై, చిరునవ్వుల వెన్నెలతో అనుగ్రహ కిరణాలు కురిపిస్తూ, తన పయనం కొనసాగించాడు గురు చంద్రుడుగా. వెలుగునిడల దోబాచులాటల మానసిక క్రీస్తీడలను అధిగమిస్తా, మునకు సాగమని బోధిస్తా, సర్పులైపు సముద్రమనే ప్రసరించే శరత్ చంద్రుని, వెన్నెల కాంతి తరకలను గమనిస్తా ఉండిపోయాను “నాలోని నేనును మరచి”

మీ... వి.వి. పూర్ణచంద్రరావు

నప్థం

(అహింస పరమ ధర్మమని నమ్మి దానిని త్రికరణ శుద్ధిగా ఆచరించి దేశ స్వాతంత్ర్య సముప్రార్థనకు కారణమైన జాతిపిత మహత్వాగాంధీ తన జీవితంలో అహింస అనే రామబాణము తన హృదయములో బలంగా నాటుకోవటానికి కారణమైన ఒక అద్భుత సంఘటనను తన ఆత్మకథలో వెల్లడిచేసిన విషయాన్ని అక్షోబ్ర డవ తేదీ శ్రీ గాంధీజయంతి సందర్భముగా మీకందిస్తున్నాము)

- సంపాదకుడు

“నా (మహత్వాగాంధీ) 15వ ఏట ఒక దొంగతనం చేశాను. మాంసం భక్షించే మామన్న చేతికి వుండే బంగారుమురుగు నుండి కొంచెం బంగారం దొంగిలించాము. మా అన్న ఇరవై రూపాయలు అప్పుబడ్డాడు. యిం అప్పు ఎలా తీర్చుడమూ అని మేమిద్దరం అలోచించాము. అతని చేతికి బంగారుమురుగు వుంది. దానిలో ఒక తులం ముక్క తీయించడం తేలిక అని నిర్ణయించాం. అ పని చేశాం. అప్పుతీర్చుం. కానీ ఈ చర్య నేను సహించలేక పోయాను. ఇక దొంగతనం చేయకూడదని నిశ్చయించుకున్నాను. అయితే నా మనస్స శాంతించలేదు. తండ్రిగారికి చెప్పవలెనని అనిపించింది. కానీ ఆయన ముందు నోరు విప్పి ఈ విషయం చేపేందుకు సాహసం కలుగలేదు. వారు కొడతారనే భయం కలుగలేదు. తన బిడ్డలనెప్పరినీ మాతండ్రి కొట్టరు. బంగారు మురుగు విషయం చెబితే మనస్తాపంతో క్రుంగిపోతారనే భయం నన్న పట్టుకుంది. ఏది ఏమైనా దోషం అంగీకరిస్తేనే బుద్ధి కలుగుతుందని విశ్వాసం కలిగింది. తండ్రికి మనస్తాపం కలిగించినా పరవాలేదని భావించాను.

చివరికి ఒక చీటిమీద చేసిన తప్పంతా రాసి క్షమించమని ప్రార్థించాలి అను నిర్ణయానికి వచ్చాను. ఒక కాగితంమీద జరిగినదంతా ప్రాశాను. వెళ్లి మాతండ్రిగారికి ఇచ్చాను. ఇంతటి తప్ప చేసినందుకు తగిన విధంగా శిక్షించమని, యిక ముందు దొంగతనం చేయనని శపథం చేశాను. ఇదంతా ప్రాసిన చీటి వారి చేతికి యిస్తున్నప్పుడు పణికిపోయాను. మా తండ్రి భగందర రోగంతో బాధపడుతూ మంచం పట్టి వున్నారు. ఆయన బల్లమీద పడుకొని వున్నారు. చీటి వారిచేతికి ఇచ్చి ఎదురుగా నిలబడ్డాను.

వారు చీటి అంతా చదివారు. వారి కండ్డ నుండి ముత్యాలవలె కన్నీరు కారసాగింది. ఆ కన్నీరుతో చీటి తడిసిపోయింది. ఒక్క నిమిషము సేపు కండ్డ మూసుకొని ఏమో యోచించారు. తరువాత

చీటిని చింపివేశారు. మొదట చీటి చదివేందుకు ఆయన పడకమీద నుంచి లేచారు. ఆతరువాత తిరిగి పడుకున్నారు. నాకు కూడ ఏడుపు వచ్చింది. తండ్రికి కలిగిన వేదనను గ్రహించాను. ఆ దృశ్యం యిప్పటికీ నా కండ్డకు కట్టినట్టు కనబడుతున్నది. వారి ప్రేమశ్వరులు నా హృదయాన్ని కడిగివేశాయి. అనుభవించిన వారికి ఆ ప్రేమ బోధపడుతుంది.

రామబాణం మహిమ ఆ బాణం తగిలిన వాడికి తెలుస్తుంది. ఆ ఘట్టం నాకు మొదటటి అహింసా పొరం అయింది. పిత్యవాత్సల్యం అంటే ఏమిటో అప్పుడు నాకు బోధపడలేదు. కానీ యించు ఆలోచిస్తే అదంతా అహింస మహిమేనని అనిపిస్తుంది. అట్టి అహింస అంతటా వ్యాప్తమైనప్పుడు దాని స్వర్ప తగలకుండా వుండదు. అహింసా శక్తి అమోఘం.

అంతటి శాంతం వాస్తవానికి మా తండ్రి స్వభావానికి విరుద్ధం. ఆయన కోపపడతారనీ, దూషిస్తారనీ లేక తలబ్రద్దులు కొట్టుకుంటారనీ భావించాము. కానీ ఆయన ప్రదర్శించిన శాంతితప్పం అద్భుతం. అందుకు కారణం దోషాన్ని అంగీకరించడమేనని నా విశ్వాసం. మళ్ళీ యిం విధమైన దోషం చేయను అని శపథం చేశాను. దాని ఆర్థం గ్రహించగలవారి ముందు వుంచాను. అదే సరియైన ప్రాయశ్చిత్తమని నా అఖిప్రాయం. నేను దోషం అంగీకరించి యిక చేయనని శపథం చేసినందువల్ల మా తండ్రి నన్న విశ్వసించారు. వారికి నామీద వాత్సల్యం ఇనుమడించిని నాకు బోధపడింది” అంటారు “మహత్వ”గా పిలువబడ్డ మోహన్ దాన్ కరమ్ చండ్ గాంధీ.

సేకరణ : శ్రీ వి.వి. సత్యన్నారాయణ, విశాఖపట్టం

భారత దేశపు రెండవ ప్రధానమించిన దాని విశ్వాసం

భారతదేశ రెండవ ప్రధానమించిన దాని విశ్వాసం భారతీయుల హృదయాలలో శాశ్వతంగా నిలిచిన లాల్బహదుర్ అమరజీవి. ప్రధానిగా పడవిలో ఉన్నది కొద్దికాలమైన, నెప్రూ, ఇందిరా గాంధీల కంటే పేరు ప్రతిష్ఠితులు నంపాదించారు. అజాత శత్రువనీ, పొట్టివాడైనా గట్టివాడైని బుజువు చేసుకున్నారు. పదవులే ఆయనను వరించి వచ్చాయి గానీ, ఆయన ఎన్నచూ పదవుల కోసం ప్రాకులూడలేదు. ప్రధానమించిగా ఉన్న పట్టుమని పది రూపాయలు కూడా వెనుకేసుకొని నిస్పాదించారు. ఆయన చిత్తశుద్ధి, నిజాయాతీ, సేవా భావాలు ఆదర్శప్రాయం.

(ఆక్షోబ్ర డవ తేదీ శ్రీ లాల్బహదుర్ శాస్త్రీ జయంతి)

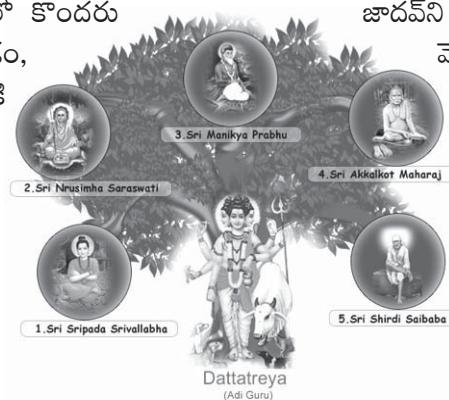
దత్త సంప్రదాయం

ప్రతి మనిషి కూడా సాధ్యమైనంత వరకూ సుఖముగా సంతోషముగా జీవించాలనే కోరుకుంటాడు. దానిని పొందే మార్గంలో మంచి ఉద్యోగస్తుడు కావాలనో, ప్రముఖ రాజకీయవేత్త కావాలనో, డబ్బు, కీర్తి సంపాదించాలనో ఎవరికి తగ్గ లక్ష్మీలను వారు ఏర్పురుచుకుంటారు. ఐతే ఇందులో కొందరు మాత్రమే తమ లక్ష్మీలను సాధించుకోల్డం, కొందరు ఎంత కృషి చేస్తున్నపటకి పొందలేకపోవటం మాస్తున్నాము. కానీ కొందరే తమ లక్ష్మీలను సాధించుకోవడం, మిగిలినవారు సాధించుకోలేకపోవడం అనేది మనకు అంతుపట్టని ప్రత్యుగ్మా వుండిపోయింది. దీనికి సమాధానం మనకు వరిష్ఠార్థ వైన మహాత్ముల వల్ల లభ్యవోతుంది. వీరి ప్రకారం, ప్రతి మనిషియెక్కు జీవితంలో ఎదురయ్యే సంఘటనలు ముందుగా నిర్దేశించబడిన కర్మసిద్ధాంతం వల్ల జరుగుతువుంటాయి. దీనిని బట్టి చూస్తే, ప్రతి మనిషియెక్కు జీవితం వాడికి తెలిసినా తెలియకపోయినా ఈ కర్మసిద్ధాంతానికి అనుగుణంగా సాగుతుందని భగవద్గీత గ్రంథాలు తెలుపుచున్నాయి. ఐతే ఈ కర్మసిద్ధాంతానికి అనుగుణంగా మన జీవితం సాగించాల్సిందేనా? లేక దీనిని సపరించి మనకు సుఖమైన జీవితం అందించే మార్గం ఏమైనా వందా?

భగవంతుడు భూమిపై సద్గురువుగా అవతరించినదే దత్తాత్రేయ తత్త్వం. ఈ కలియగంలో దత్తస్వామి మానవరూపంలో శ్రీపాద వల్లభులుగా, శ్రీ స్వసింహసరస్వతిగా, శ్రీ మాణిక్యప్రభువుగా, శ్రీ స్వామి సమర్థగా మరియు శ్రీ షిర్మిసాయినాధుడుగా అవతరించారు. ఈ మహానీయులు చరిత్రలో కర్మసాత్మకాన్ని సపరించి తమ భక్తులను రక్షించిన అనుభవాలను స్వరిద్ధము.

గోపీనాథుని కుటుంబము దత్తభక్తులు. వారికి దత్తస్వామి అనుగ్రహం వల్ల కల్పిన బిడ్డకు స్వామి పేరు పెట్టుకున్నారు. ఇతనికి వివాహము అయిన దగ్గరసుండి తీవ్రమయిన క్షయవ్యాధి వచ్చింది. భర్తుయెక్కు వ్యాధిని ఆ శ్రీగురుడే తోలగించగలరని విశ్వసించి అతనిని స్వామిదర్శనానికి తీసుకువెళ్ళింది అతని భార్య అయిన సావిత్రి. కానీ అతను మార్గమధ్యంలోనే మరణించాడు. ఆమె ఎంతో బాధపడి స్వామి దర్శనాంతరము సహగమనం చేసుకోవాలని నిర్ణయించుకొని, శ్రీ గురుని దర్శించింది. స్వామి సావిత్రిని “దీర్ఘ సుమంగళిభవ” అని దీవించి, చనిపోయిన ఆమె భర్తను తిరిగి బ్రతికించారు. బ్రహ్మరాతను మార్గటం ఎలా సాధ్యమని సందేహిస్తున్న భక్తునితో, “బ్రహ్మ అనుమతితో వచ్చే జన్మనుండి 30 సంాలు ఆయుష్మ ఈ జన్మనుకు మార్చామని” స్వామి తెలిపేరు.

రామన్న పొలంపని చేసుకుంటుండగా పాముకాటువల్ల మరణించాడు. స్వామి సమర్థుల భక్తుడైన జాదవ్ స్వామివారి చర్చపాదుకలు తీసుకువెళ్ళి చనిపోయిన రామన్న తలపైపెట్టి అతనిని బ్రతికించాలని ప్రయత్నించాడు. ఆ సమయంలో స్వామి కోపంతో

జాదవ్ని తిట్టి అతను స్వామి పద్మకు వచ్చాడ, జాదవ్ను వెళ్ళి రామన్న చెవిలో మూడుసార్లు పేరుపెట్టి పిలువు బ్రతుకుతాడని చెప్పారు. అతను అట్లా చేయగానే రామన్న తిరిగి బ్రతికాడు. స్వామి ఆగ్రవోనికి కారణం రామన్న విధి మార్పవలసి వచ్చినందుకే.

భీమాజీపాటిల్ తీవ్రమంచి క్షయవ్యాధితో పిర్మిసాయినాధుని దర్శించాడు. ఈ వ్యాధి పూర్వకర్మ వలన వచ్చిందని తాము నివారించమని సాయి తెలిపారు. అతను ఎంతో దీనంగా ప్రార్థించినమీదట సాయి కరుణించి మనీదులోకి అనుమతించారు. సాయిని దర్శించినప్పటినుండి అతనికి రక్తం పడటం ఆగిపోయింది. ఒకరోజు భీమాజీకి కలలో రోడ్డురోల్ర అతని మీదగా వెళుతున్నట్లు అయి చాలా బాధపడ్డాడు. తెల్లవారిన తరువాతనుండి అతని రోగం పూర్తిగా తోలగిపోయింది. అంటే సాయి, అతను భౌతికంగా అనుభవించాల్సిన కర్మఫలితాన్ని స్వప్సుంలో అనుభవింపచేసి బాధ తోలగించారు.

పై మహానీయుల చరిత్రలు చూచినట్లయితే భక్తులయొక్క దుష్టర్మను తోలగించి వారికి సుఖస్మాధ్యాలు ప్రసాదించిన సంఘటనలు కోకొల్లలు.

సూటికి తొంబైతొమ్మిది మందికి కర్మసిద్ధాంతం ప్రకారం నిర్దేశించబడిన దుఃఖము అనుభవించి తీర్మానిందే. సద్గురువును ఆశ్రయించి, వారి అనుగ్రహం పొందినివారికి మాత్రమే దుఃఖనివ్యతి కల్గిన సందర్భాలు పై తెల్పిన లీలలువల్ల తెలుస్తుంది.

కానీ సద్గురువును ఆశ్రయించటమే మన ప్రధాన సమస్య అయినది. ఈ కలియగంలో, ఆత్మజ్ఞానము లేకనే సద్గురువులుగా ప్రకటమౌతారని బ్రహ్మంగారు, పూర్ణాలన్నీ పోచ్చరించాయి. అందుకే సాయిబాబా కూడా నిజమైన ఘకీరు చాలా అరుదు. ఎవరివద్దకు ఉపదేశాలకొరకై పరుగులిడవద్దని పోచ్చరించారు. పూర్ణగురువులుగా అవతరించినవారి చరిత్రలు పొరాయణచేసి వారి సమర్థతను, లక్ష్మణాలను అర్థంచేసుకొని అట్టి సద్గురువును మనకు చూపమని వారిని ప్రార్థించాలి. మన సంస్కారానికి తగిన గురువును వారే తెలుపుతారు. శ్రీ గురుచరిత్ర, సాయిచరిత్ర పొరాయణ చేసిన ఎందరో భక్తులకు వారు ఆశ్రయించవలసిన గురువులను తెలిపిన సంఘటనలు కోకొల్లలు.

దత్తావతారాలైన సద్గురువులందరికి కొన్ని ప్రత్యేకతలు ఉన్నాయి. వీరు సమాధి అనంతరం అర్పులైన భక్తులకు భోతికదర్శనాన్ని ప్రసాదించగలరు. వీరి అనుగ్రహం పొందటానికి వీరి చరిత్ర పారాయణే ఏకైక సాధనం. మొదట రెండు దత్తావతారాల చరిత్రమైన “శ్రీ గురుచరిత్ర” పారాయణవల్ల సద్గురు దర్శనం మరియు పాపప్రక్షాళన అయిన సందర్భాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. ఎన్నో మతసాంప్రదాయాలు, సద్గురులు తెలిసిన సాయినాథుడు తన భక్తుని పాపక్షయానికి “శ్రీ గురుచరిత్ర” పారాయణ చేయించటం గమనార్థం. కుశాభావు అను టీచరు దత్తమహారాజ్ అను సాధువును ఆశ్రయించి ఒక మంత్రం నేర్చుకున్నాడు. దానితో అతను దేనిని చూచి దానిని సృంగై అతనివద్దకు వచ్చేవి. కొంతమంది ప్రజలు అతనిని దూషించటంతో వారిని దండించేందుకు ఏదైనా మంత్రం నేర్చుమని ఆ సాధువుని

అడిగాడు. ఆయన తమవల్లకాదని అతనినివెళ్లి శ్రీ సాయిని ఆత్రయించమన్నారు. కానీ సాయి అతనిని మశీదులోనికి ప్రవేశించనీయలేదు. కొంతకాలానికి జాలిపడి అతని దుష్పర్శను తొలగించటానికి అతనిచేత “శ్రీ గురుచరిత్ర” 108 సార్లు పారాయణ చేయించి అతనిని అనుగ్రహించారు.

దత్త జయంతి సందర్భముగా మనముకూడా సద్గురు అనుగ్రహణికి, పాపక్షయానికి వారు విధించిన “శ్రీ గురుచరిత్ర”, సాయిచరిత్ర మరియు ఇతర దత్తావతారాల చరిత్ర పారాయణచేసి వారి అనుగ్రహణికి పాత్రులమపుదాం.

(డిసెంబరు 13వ తేదీ మంగళవారము దత్త జయంతి సందర్భముగా ప్రత్యేక వ్యాసం)

రచన : శ్రీ జి.వి.యస్.ప్రసాదు, గుంటూరు

అవధూత లక్ష్మణ

వివేక చూడామణిలో ఆదిశంకరులు జీవన్ముక్తులు గురించి ప్రాస్తు “బాలోన్నత్త విశాచవత్త” అని వర్ణించారు. అంటే జీవన్ముక్తులు పసిపిల్లల వలెను, ఉన్నత్తుల (పిచ్చివారు) వలెను, పిశాచముల వలెను ఉంటారని వారి భావం. అందువల్ల వారిని గుర్తుపట్టడం చాలా కష్టం. శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబా శిరిడీ చేరిన కొత్తాల్లో ఆయననెవరూ గుర్తు పట్టలేదు. అక్కల్కోట మహారాజ్ పసిపిల్లల వలె రాళ్ళతోను, మట్టితోను ఆడుకుంటుండేవారు. అవధూతలు ఒకప్పుడు పిచ్చివారిలాగా, మరొకప్పుడు దెయ్యం పట్టినవారిలాగా కనిపిస్తారు. మురికి కాలువలోని నీరు త్రాగటం, స్నానం చేయటం, పిడికిలి బిగించి, చేతులు గాలిలోకి విసురుతూ చిందులు వేస్తా ఎవరినో బండబూతులు తిడుతూ కనిపిస్తారు అవధూతలు.

రమణ మహర్షి చెప్పినట్లు జ్ఞానిని మరొక జ్ఞాని మాత్రమే గుర్తుపట్టగలరు. అజ్ఞానంలో వున్న మనము నరియైన మహానీయులను, అవధూతలను గుర్తించలేము. కానీ గుర్తించేందుకు మార్గము మహానీయులైన శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారు చెప్పి వున్నారు. ఆ మార్గం:

1. ఎవరి సమక్షములో మన మనస్సు ప్రశాంతత పొంది కాలగతి తెలియకుండా పోతుందో అది సద్గురు సన్నిధి. ఇలాంటి అనుభవం తనకు కలిగినప్పటికీ ఆధ్యాత్మికత తెలియనివారు అది మహాత్మని సన్నిధియని గుర్తించలేరు. అలాంటివారి కొరకు మరొక చక్కని పరీక్ష చెప్పారు మాస్టారుగారు.

2. మనం మహానీయుడు అవునా కాదా అని పరీక్షించే వారి దగ్గర సాధారణంగా జరిగేందుకు వీలులేని ఒక అనుభవం జరుగవలనని, ఆ అనుభవం ఇంత టైంలో జరగాలని, అలా అనుగ్రహించమని మనం మన నోటితో అడగకుండా మానసికంగా

చెప్పకొని వారి సన్నిధిలో కూర్చోనేది. కూర్చున్నంతసేపు సాయినామం మానసికంగా జపిస్తూ ఉండు. మనం మానసికంగా చెప్పుకున్నట్టెం లోపలే ఆ అనుభవం జరిగితే వారు సిద్ధపురుషులని తెలుసుకొనేది.

3. మూడవ విషయం: నిజమైన మహానీయులెవ్వరు కూడా తమ పూర్వ చరిత్ర వారి నోటివెంట బయటపెట్టుకోరు. సన్నిహితులైన భక్తులు మరలా మరలా ఆర్థించినప్పుడు “కక్కిన కూటికి ఆశవడతామా?” అన్న సందర్భాలున్నాయి. షిరిడీ సాయి, అక్కల్కోట స్వామి వంటి మహానీయులైతే కొందరికి మాదిగవారమని, మరికొందరికి సత్యబ్రాహ్మణాలమని, మరికొందరితో ఆ విషయం అడిగితే చెప్పుతో కొడతామని అన్నారు.

4. నాలుగవ లక్ష్మణం: వారు భక్తులనుండి ఏమీ ఆశించరు. భక్తుల్మీద ఎనలేని ప్రేమను అనుక్షణం కురిపిస్తుంటారు. వారి అన్నపానీయాలు పోషణ, పాలన భగవంతుడే చూడాలి.

5. ఐదవ లక్ష్మణం: కరచాలనంతో వస్తువులను సృష్టించరు. అలా సృష్టించి ప్రజలను భ్రమకొల్పేవారిని మనం దర్శించనక్కరలేదు.

6. ఆరవ లక్ష్మణం: మనకేదైన ఆపద రాబోతుంటే పరోక్షంగా మనలను పొచ్చరించి ఆ ఆపద రాకుండా చేస్తారు. వారి మాటలకు నిజమైన అర్థం మనకు ఆ ఆపద తప్పిపోయక అర్థమాతుంది.

పై రకమైనటువంటి లక్ష్మణాలు అవధూత-మహత్తులు-సద్గురువు దగ్గర పొందిన తరువాత వేరాక ఆలోచన లేకుండా వారికి శరణాగతి చెందడమే సరియైన విధానము. అట్లా కాకుండా కేవలం వారిని పరీక్షించి వదిలివేయాలనే భావనతో కూడి ప్రవర్తిస్తే వారు పెట్టే పరీక్షలకు తట్టుకోవడం కష్టమపుతుంది.

సేకరణ : శ్రీమతి ఆర్.సాయి సృజన, న్యాధికీ

ఆధ్యాత్మిక - సామూహిక సేవలం శ్రీ శిలాదీ సాయి సేవా ట్రస్టు - ఉత్కుస్థగిరం (2016 జూలై, ఆగష్ట, సెప్టెంబర్ నెలలలో నిర్వహించిన కార్యక్రమాలు)

శ్రీశిలాదీసాయి సేవాట్రస్టు మరియు శ్రీ భరద్వాజ పబ్లికేషన్స్ సంయుక్తముగా జూలై, ఆగష్ట మరియు సెప్టెంబరు నెలలలో అనేక ఆధ్యాత్మిక సామూహిక కార్యక్రమాలు నిర్వహించటముతోపాటు శ్రీ భరద్వాజ పబ్లికేషన్స్ ప్రధాన సంపాదకులు మరియు ట్రస్టు వ్యవస్థాపక ఛైర్మన్ శ్రీ వి.వి.పూర్ణచంద్రరావు దంపతులు అనేక కార్యక్రమాలలో పాల్గొనటము జరిగింది. దానిలో భాగముగా

జూలై 16వ తేదీ స్థానిక ఉత్కుస్థగరములోని పిరమిడ్ స్టోర్చీవారి వార్క్షోప్సు సందర్భముగా జరిగిన సభలో ముఖ్య అతిధిగా పాల్గొన్న శ్రీ వి.వి.పూర్ణచంద్రరావు “ధ్యానము-సాయిమార్గము” అనే అంశముపై ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనము చేశారు. ఆ కార్యక్రమములో విశాఖజిల్లా ధ్యానస్టోర్ కన్స్మినరు, పైదరాబాదు స్టోర్ సెక్రటరీ మొదలైనవారు పాల్గొన్నారు. ఆ కార్యక్రమములో ఉత్కుస్థగర వాసులతోపాటు పరిసర ప్రాంతాలలోని వారు అధిక సంభ్యలో పాల్గొన్నారు. ఆ సందర్భముగా ట్రస్టు ఛైర్మన్ ను పిరమిడ్ స్టోర్చీవారు సత్కరించారు.

జూలై 17, 18, 19 తేదీలలో ఉత్కుస్థగరములోని సద్గురుపాదుకాళ్ళేతములో లోకకళ్యాణార్థము మూడురోజులపాటు గురుపూర్ణిమ మహాత్మవాలు ఘనంగా నిర్వహించటము జరిగింది. జూలై 17వ తేదీ ఉదయం శ్రీ గురుచరిత్ర గ్రంథ సహిత శ్రీ దత్త

సాయి భరద్వాజులకు షోడశోపచార పూజ, అనంతరము దాదాపు 200 మందిచే సామూహిక “శ్రీగురుచరిత్ర” ఏకాహ పారాయణ చేయటము జరిగింది. ఆ కార్యక్రమములో పారశాల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు అధిక సంభ్యలో పాల్గొన్నారు. సాయంత్రం జరిగిన ఆధ్యాత్మిక సభలో “శ్రీగురుచరిత్రలోని మూడు కాండల”పై ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనము చేశారు. తదనంతరము పారాయణపట్ల ఆనక్కిగల దాదాపు 100 మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు ‘శ్రీగురుచరిత్ర’ గంధాన్ని ఉచితముగా బహుకరించారు.

జూలై 18వ తేదీ ఉదయం “శ్రీ సాయిలీలామృతము” గ్రంథసహిత శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజులకు షోడశోపచారపూజ అనంతరము సామూహిక “శ్రీ సాయిలీలామృతము” ఏకాహ పారాయణ చేయగా సాయంత్రం జరిగిన సత్యంగములో “సాయిలీలావిలాసము” అనే అంశముపై “సద్గురువాణి సంపాదకులు” ప్రవచనం చేశారు.

జూలై 19వ తేదీ గురుపూర్ణిమ సందర్భముగా శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజులకు సామూహిక కీర్తిభిష్ణేకము, అనంతరం సామూహిక “గురుపూజలు” నిర్వహించి, భక్తసమారాధన నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమములో విశేషముగా భక్తులు పాల్గొని, శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజుల సహిత పాదుకలను దర్శించుకున్నారు. తదనంతరము

15 నిరుపేద కుటుంబాలకు ‘శ్రీ సాయిభరద్వాజ ఆపన్నహస్తము’ పేరిట నెలకు సరిపడా నిత్యావసర వస్తువులను ట్రిస్ట్ తరపున బహుకరించటముతో పాటు, శారీరక వికలాంగునికి మూడు చక్రాల పైకిల్ నిమిత్తము టైర్లు, టూయ్సులు ట్రిస్ట్ తరపున శ్రీ కె.వి.శ్రీహరి బహుకరించారు. సాయంత్రం జరిగిన ఆధ్యాత్మిక సభలో “గురుహృద్మి” అనే అంశముపై ట్రిస్ట్ ఛైర్మన్ సత్యంగము నిర్వహించారు.

జూలై 19వ తేదీ గురుహృద్మి సందర్భముగా శ్రీకాకుళంలోని అనాధ బాలుర వసతి గృహములోని దాదాపు 80 మంది విద్యార్థులకు నోట్సు పుస్తకాలు, పెన్సులు, పెన్సిల్సు, వారి నిత్యావసర వస్తువులు తదితరములు ట్రిస్ట్ తరపున బహుకరించటము జరిగింది.

కృష్ణాపుష్టరాలు సందర్భముగా ఆగష్ట 13, 14 తేదీలలో దాదాపు 25 మంది సత్యంగ సభ్యులతో ప్రత్యేకబస్సులో బయలుదేరి విజయవాడ దుర్గాహాటలో పవిత్ర స్నానాలు ఆచరించటము జరిగింది. ఆ సందర్భముగా అక్కడ స్వచ్ఛంద సేవకులకు ప్రోత్సాహముగా బిస్కిట్లు ప్యాకెట్లు, యాత్రికులకు బిస్కిట్లు, చాక్సెట్లు మొదలైనవి పంపిణీ చేయటం జరిగింది. ఆసందర్భముగా ఆధ్యాత్మిక సేవలో భాగముగా ‘సద్గురువాణి’ విశేష సంచికలను వేలాది యాత్రికులకు ఉచితముగా శ్రీ భరద్వాజ పట్టికేషన్స్ తరపున అందజేయటం జరిగింది.

ఆగష్ట 18వ తేదీ క్రావణహృద్మి సందర్భముగా నర్సీపట్నం శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారి ఆశ్రమములో సద్గురువుల పాదుకామహాత్మవము నిర్వహించటము జరిగింది. ఉదయం పట్టికేషన్స్ తరపున శ్రీ భక్తసమారాధన మొదలైన కార్యక్రమాలు శ్రీ శాంభవి భక్తసమాజము వారు నిర్వహించారు. ఆ సందర్భముగా దత్తావతారుల, అవధూతల, మహాత్ముల పాదుకల సహిత దివ్య వస్తు, వప్తు సముదాయమును వేలాది మంది దర్శించుకొని పరవశించారు. ఆసందర్భముగా ఆశ్రమ ప్రైసిడెంట్ శ్రీ వై.వి.రమణమాస్టరు అధ్యక్షతన జరిగిన ఆధ్యాత్మిక సభలో ట్రిస్ట్ ఛైర్మన్ ముఖ్య అతిథిగా పాల్గొనగా, విశిష్ట అతిథిగా నర్సీపట్నం మున్సిపల్ వైన్చైర్మన్ శ్రీ చింతకాయల సన్మానిపాత్రుడు (జమీలు) పాల్గొని ఆశ్రమము-ట్రిస్ట్ గత 13 సంతృప్తరాలుగా సంయుక్తముగా నిర్వహిస్తున్న కార్యక్రమాల గురించి తెలియజేస్తూ, ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలే కాకుండా సేవాకార్యక్రమాలను కూడా నిర్వహిస్తున్న ట్రిస్ట్ నిర్వహకులను అభినందించారు. ఆసందర్భముగా నిరుపేద విద్యార్థులకు నోట్సు పుస్తకాలను, నిరుపేద స్ట్రీలకు చీరలను ట్రిస్ట్ తరపున శ్రీ సన్మానిపాత్రుడు, శ్రీ రమణమాస్టరు మొదలైనవారి చేతులమీదుగా బహుకరించటము జరిగింది.

అనంతరము పాదుకామహాత్మవము సందర్భముగా విశిష్ట అతిథిని, ఆశ్రమ నిర్వహకులను ట్రిస్ట్ తరపున ఛైర్మన్ శ్రీ వి.వి.పూర్వచంద్రరావు శాలువా, జ్ఞాపికలతో సత్కరించారు.

ఆగష్ట 21వ తేదీ 23వ సద్గురువుల పాదుకామహాత్మవము సందర్భముగా ఉక్కుసగరంలో సద్గురువుల పాదుకామహాత్మవము నిర్వహించి, లోకకళ్యాణార్థము సామూహిక “శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారి చరిత్ర” ఏకాహపారాయణ చేయటము జరిగింది. ఆ కార్యక్రమములో అధిక సంఖ్యలో భక్తులు పాల్గొన్నారు. అసందర్భముగా “శ్రీసాయిభరద్వాజ ఆపన్నహస్తము” పేరిట, శారీరక వికలాంగులకు 15 కుటుంబాలకు నెలకు సరిపడా నిత్యావసర వస్తువులు ఉచితంగా పంపిణీ చేయటము జరిగింది.

ఆగష్ట 24వ తేదీ అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్వామి ఆరాధనోత్సవము సందర్భముగా సద్గురుపాదుకాక్షేత్రములో సామూహిక “శ్రీ వెంకయ్యస్వామి చరిత్ర” ఏకాహపారాయణ చేసి అస్తుదానము నిర్వహించటము జరిగింది. ఆ సందర్భముగా స్థానిక అరిలోవలోని అనాధ ఆశ్రమ పిల్లలకు నోట్సు పుస్తకాలు బహుకరించటము జరిగింది.

ఆగష్ట 27వ తేదీ సద్గురు పాదుకాక్షేత్రము సందు ట్రిస్ట్ ఛైర్మన్ శ్రీ వి.వి.పూర్వచంద్రరావు, శ్రీమతి శ్రీతేలలల్క్ష్మీ బ్రహ్మరాంబ (శ్రీ భరద్వాజ పట్టికేషన్స్ అధినేత్రి) దంపతుల తృతీయ కుమారై వివాహ నిశ్చయతాంబాలాది కార్యక్రమము సద్గురువుల చరణ సన్మిధిలో నిర్వహించటము జరిగింది. ఆ సందర్భముగా ట్రిస్ట్ సభ్యులతో పాటు, వివిధ ప్రాంతాలనుంచి ట్రిస్ట్ అనుబంధ సంస్లానుంచి కూడ విశేషముగా సభ్యులు విచ్చేసి కార్యక్రమాన్ని ఆధ్యాత్మిక వాతావరణములో వేడుకగా నిర్వహించారు.

సెప్టెంబరు 5వ తేదీ వినాయకచవితి సందర్భముగా లోకకళ్యాణార్థము ప్రత్యేక పూజలు నిర్వహించి, శ్రీపాద శ్రీవల్లభుల జయంతి సందర్భముగా సద్గురు పాదుకాక్షేత్రములో ప్రత్యేక సత్యంగము నిర్వహించటము జరిగింది.

సెప్టెంబరు 6వ తేదీ బుధిపంచమి, శ్రీగజాన్ మహారాజ్ ఆరాధనోత్సవము సందర్భముగా ట్రిస్ట్ అవరణలో సత్యంగము నిర్వహించి, “అవధూత తత్త్వము” గురించి ట్రిస్ట్ ఛైర్మన్ వివరించటము జరిగింది.

సెప్టెంబరు 15వ తేదీ అనంతవద్మనాభ చతుర్థశి సందర్భముగా సద్గురువు పాదుకాక్షేత్రములో ప్రత్యేక సత్యంగము నిర్వహించటము జరిగింది. ఆ సందర్భముగా “శ్రీసాయి భరద్వాజ ఆపన్నహస్తము” పేరిట, వృద్ధవికలాంగులకు నెలకు సరిపడా నిత్యావసర వస్తువులు అందజేయటము జరిగింది.

సమీక్ష : “జ్యోతిర్మయి”, విశాఖపట్టం

మేము నిహితం నొఱు సేవల్ భూగోళములై...

ఆధ్యాత్మిక సామాజిక సేవలో భాగముగా శ్రీ శిరిడీ సాయి సేవా ట్రిస్టు మరియు శ్రీ భరద్వాజ పబ్లికేషన్స్ సంయుక్త ఆద్యర్థములో జూలై, అగస్టు, సెప్టెంబరు నెలలలో అనేక ఆధ్యాత్మిక సామాజిక సేవా కార్యక్రమాలు నిర్వహించటము జరిగింది. దానిలో భాగముగా ఉన్నత పారశాలలో విద్యను అభ్యసిస్తున్న నిరుపేద విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు నోట్సు పుస్తకాలు, అనాధ ఆశ్రమాలలోని విద్యార్థులకు నిత్యావసర వస్తువులు, 'శ్రీ భరద్వాజ ఆపన్ మాస్తము' పేరిట ప్రతి నెల 15 కుటుంబాలకు నెలకు సరిపడా నిత్యావసర వస్తువులు, పేద గిరిజన స్ట్రీలకు చీరలు బహుకరించటము జరిగింది. విద్యార్థులలో వైతిక విలువలు పెంపాందించే రీతిన కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తూ, వారిని ఆధ్యాత్మిక వైపు మొగ్గు చూపేలా చేయటమే కాకుండా, వారి విద్యాభ్యాసానికి కావలసిన ఆర్థిక సహాయముతో పాటు, శ్రీ గురువరిత్ర, శ్రీ సాయిలీలామృతము, సాయిమాస్తర్ అనే పారాయణ గ్రంథాలను వందలాది మందికి ఉచితముగా బహుకరించటము మొదలైన అనేక ఆధ్యాత్మిక, సామాజిక సేవా కార్యక్రమాలు నిర్వహించటము జరుగుతున్నది. బృహత్తరమైన ఈ కార్యక్రమాలకు చేయుతనిస్తున్న ప్రతి ఒక్కరికీ పేరు పేరునా కృతజ్ఞతాభిపందనాలు అర్పించుకుంటూ, మీరిచే ప్రతిపైసా సామాజిక సేవా కార్యక్రమాలకు వినియోగించగలమని హామీనిస్తూ, సహకరిస్తున్న ప్రతి ఒక్కరికీ శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజులు తమ కృపానుగ్రహము అందించి, మరింతగా సేవాకార్యక్రమాలలో పాల్గొనే శక్తిని ప్రసాదించాలని వేడుకుంటూ, సహాయ సహకారములు అందించినవారి వివరాలు ఈ క్రింద పొందు పరుస్తున్నాము.

సహాయ సహకారములు అందించిన సహాదయులు

శ్రీ పి. దుర్గాప్రసాద్, దువ్వాడ-విశాఖపట్టం	6,116/-
శ్రీ భాసుర పట్టాయక్, విజయనగరం	5,000/-
శ్రీ యన్. రామకృష్ణ, కూర్చున్నపాలెం	4,000/-
శ్రీ క. శరత్తుచంద్ర, ఎన్.టి.పి.సి., పరవాడ	3,348/-
శ్రీ క. సుభాకర్, తాడేపల్లి	3,000/-
శ్రీ బి. చంద్రశేఖర్, హరిద్వార్	3,000/-
శ్రీ సాయి భక్తుడు, గాజువాక	3,000/-
శ్రీ అరుణ్ దేవ్, పరవాడ	2,000/-
శ్రీ శ్రీపాద రామూర్చావు, హైదరాబాదు	1,500/-
శ్రీ ఆర్. అప్పలరాజు, విశాఖపట్టం	1,500/-
శ్రీమతి ఎమ్.పావని నాగేశ్వరరావు, హైదరాబాదు	1,201/-
శ్రీ బి. రఘేష్, గాజువాక	1,000/-
శ్రీమతి సరస్వతి, పరవాడ	1,000/-
కుమారి కె. ప్రమీల, శ్రీకాకుళం	750/-
శ్రీ వి. పిచ్చుయ్య, కొవ్వులి	555/-
శ్రీమతి కె. సుధు, నిడమానూరు	501/-
శ్రీ వి. మోహనరావు, హైదరాబాదు	501/-
శ్రీ యమ్. భానుప్రకాష్, పెరుమళ్ళపల్లి	501/-

శ్రీ కడలి నాగేశ్వరరావు, అమలాపురం	501/-
శ్రీమతి ఆర్. నాగరత్నం, అమలాపురం	501/-
శ్రీ కె. చిన్న అప్పురావు, గాజువాక	500/-
శ్రీ బి. బ్రహ్మనందరెడ్డి, విశాఖపట్టం	500/-
శ్రీ వి. అప్పలరాజు, విశాఖపట్టం	500/-
శ్రీమతి రమ్యశర్మ, హైదరాబాదు	500/-
శ్రీమతి సత్య అరుప్పకుమార్, హైదరాబాదు	500/-
శ్రీమతి గీతా వెంకటరాజు, హైదరాబాదు	500/-
శ్రీమతి విజయ హర్షప్రద్రవ్, హైదరాబాదు	500/-
శ్రీమతి శైలజా నరసింహ, హైదరాబాదు	500/-
శ్రీమతి అనితాకిశోర్, హైదరాబాదు	500/-
శ్రీ ఆర్. అప్పలరాజు, విశాఖపట్టం	500/-
శ్రీ సిహెచ్. నరసింహరావు, సికింద్రాబాదు	500/-
శ్రీ శ్రీనివాసరావు, పరవాడ	400/-
శ్రీ యస్.ఎ. రామూర్చావు, విశాఖపట్టం	400/-
శ్రీ యస్.వి. రామన్, విశాఖపట్టం	400/-
శ్రీ భిక్షపతి, చర్చపల్లి	360/-
శ్రీ యస్. రాధాకృష్ణ, పరవాడ	300/-
శ్రీ ముద్దుకృష్ణ, పరవాడ	300/-
శ్రీ గోపికృష్ణ, హైదరాబాదు	300/-
శ్రీ.వి.యస్.యస్. జనార్థన్, ఏలూరు	200/-
శ్రీ యస్. కుమారస్వామి, అమలాపురం	200/-
శ్రీ సుబ్బారావు, పరవాడ	200/-
శ్రీమతి స్నేహలత, దువ్వాడ	116/-
శ్రీ బి. కృష్ణరావు, (L.I.C) విశాఖపట్టం	108/-
శ్రీ వై. విజయలక్ష్మి, నెలిమర్రు	100/-
శ్రీ జి. వాసుదేవరావు, శ్రీకాకుళం	100/-

ధన, వస్తు రూపేణా మీ విరాళములు పంపవలసిన చిరునామా:

శ్రీ తిరిడీ సాయి సేవాట్రైన్ (లిజప్ట్రె)

సెక్యూర్ - 8, క్లార్ఫ్ నెం. 206/ఎ, ఉత్కుస్తనగరం, విశాఖపట్టం - 530 032. సెల : 9849645224

E-mail : poorna.sai09@gmail.com

sadguruvani@gmail.com

Visit : www.saisadguruvani.org

Facebook : SriShiridiSaiSevaTrust

SRI SHIRIDI SAI SEVA TRUST

Online A/C No. 095510011006492

Andhra Bank, Ukkunagaram Branch

SRI BHARADWAJA PUBLICATIONS

Online A/C No. 095510011006491

Andhra Bank, Ukkunagaram Branch

IFSC Code : ANDB0000955

(For RTGS and NEFT Transactions)

జన్మిణి చేఖాకాంక్షలు

గ్రోపరు 10 తేదీన గాజలే, తీవ్రగర్హాలో జన్మిణివు చెరుతుటుంటున్న తీవ్ర అల్లు నీంటోచలం వేయిపు, తీవ్రతి ఈశ్వర్వర్తుల కువరుత్తెక
చి॥ శ్రీరామ్ కు

తీవ్ర దుర్భాయి వ్యాప్తర్ తకు కృపాముగ్రతులు అందించిలై కొరుతూ సంఘమాసి తన నుఛికాంక్షలండజేస్తున్నది.

గ్రోపరు 18క తేదీన తైవాలిజీనలో జన్మిణివు చెరుతుటుంటున్న తీవ్ర ఎమ్. ఉపమహిస్వర రివ్ తీవ్రతి ఎమ్. వేగలిష్టుల కువరుత్తెక
చి॥ ఎమ్. రామ సుబ్రామణ్యు కు
తీవ్ర దుర్భాయి వ్యాప్తర్ తకు కృపాముగ్రతులు అందించిలై కొరుతూ సంఘమాసి తన నుఛికాంక్షలండజేస్తున్నది.

గ్రంథర్ 30క తేదీన ఉమ్మకగర్హంలో ప్రస్తికర్తాజు చెరుతుటుంటున్న తీవ్ర వి. గంగాధరరివ్,
వి. పూర్వ కువరిల కువరార్త
చి॥ హేమవీయు కు
తీవ్ర దుర్భాయి వ్యాప్తర్ తకు కృపాముగ్రతులు అందించిలై కొరుతూ సంఘమాసి తన నుఛికాంక్షలండజేస్తున్నది.

గ్రోపరు 23క తేదీన తీవ్రగర్హంలో జన్మిణివు చెరుతుటుంటున్న తీవ్ర ని.ప్రాడ్. ఏర్పత్తిక్కుట్ట
తీవ్రతి ని.ప్రాడ్. మినెడ్సిల కువరుతులు
చి॥ సి.ప్రాడ్. నాగ కిరణ్ కు
తీవ్ర దుర్భాయి వ్యాప్తర్ తకు కృపాముగ్రతులు అందించిలై కొరుతూ సంఘమాసి తన నుఛికాంక్షలండజేస్తున్నది.

జన్మిణి చేఖాకాంక్షలు

డిసెంబర్ 12వ తేదీన శ్రీకాకుళంలో జన్మిణిన జరుపుకుంటున్న శ్రీ కె. వెంకటరమేష, శ్రీమతి జయీలక్ష్మి ల కుమార్త
చి॥ కె. తేజశ్వని కు

తీవ్ర దుర్భాయి ఫర్మెంటలు తకు కృపాముగ్రతులు అందించిలై కొరుతూ పస్సురుకెళి తన నుఛికాంక్షలు అందజేస్తున్నది

జన్మిణి చేఖాకాంక్షలు

భార్యల్పుత్వ సాయి పంతుదియజ్ఞు అందలికి అందుచెపులోకి తేపణించే
“శ్రీ భరద్వాజ సంఘమాసి” పత్రిక స్టోరింగ, వెంకింల సాయితెశిలి
అందించుటయేకాక ఆ బృత్తిత్తరయజ్ఞంలో కౌచుకూడ సైఫిగ్రూపు క్ల్యాంగి

శ్రీ భరద్వాజ పట్లకేషన్, అభినేత్రి

శ్రీమతి వి.ఎస్. లక్ష్మి పూర్తిచంద్రరావు

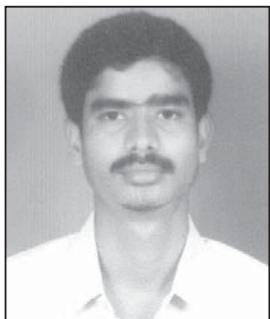
డిసెంబర్ 9వ తేదీన జన్మిణిము జరుపుకుంటున్న నుఫ పంచమిలో తీవ్ర దుర్భాయి వ్యాప్తర్, తన పంచమి కృపాముగ్రతులు అందించ “శ్రీ భరద్వాజ సంఘమాసి”, అందల త్రీవంయతెశిగా తిల్చినిస్తే లక్ష్మి త్రిపాంచముని పూర్ణమ్మ జన్మిణి నుఛికాంక్షలతో.

కార్యవర్ధము - శ్రీ భరద్వాజ పట్లకేషన్

సత్యంగ సభ్యులు - శ్రీ శిలాదీ సాయి సేవా ప్రస్సు, ఉక్కసగరం

జన్మచిన వుభాకాంక్షలు

అక్షోబర్ వె తేదీన
జన్మచినము జరుపుకుంటున్న
శ్రీమతి ఉపాధికారి, శ్రీ హరికృష్ణ పట్టాయక్
దంపతుల కుమారుడు

చా॥ శ్రీసిదాగ్ని మురీళీకృష్ణ పట్టాయక్ క
శ్రీ నత్తాయి రంపూర్ తలు కృపామగ్రహితులు
అందించిలై కోరుతూ సద్గురువాంశి తన
షుభాకాంక్షలందచేస్తున్నది.

పెళ్ళిరోజు వుభాకాంక్షలు

డిశెంబర్ 18 తేదీన శ్రీకమలంలో
పెళ్ళిరోజు జరుపుంటున్న
శ్రీ పొరికృష్ణ పట్టాయక్, శ్రీమతి ఉపాధికారి
వంపతుల వైపులా జీవితం ముఖమయ ఆనందిలతో
గడిలై అందుచు శ్రీ నత్తాయి రంపూర్ తలు
కృపామగ్రహితులు అందించిలై కోరుతూ
సద్గురువాంశి తన షుభాకాంక్షలందచేస్తున్నది.

ఖీరీయ వార్షికోత్సవము
సందర్భంగా
విజయదశమి మఱయ
ఫిచర్జ షుభాకాంక్షలతో...
ప్రో. ఎస్. శంకరరావు

స్వాస్థ్య సాంయ పంర్చి గ్రానైట్స్

విజయ పార్క్ తల్లి పిల్లల పస్సిటల్ ఎదురుగా,
గొంటి లీధ, శ్రీకాకుళం.

Cell : 9440153756, 8520034666, 7396199668

శ్రీ పంర్చి గ్రానైట్స్

ఇనీసిపురం జంక్షన్, శ్రీకాకుళం.

మా వద్ద గ్రానైట్స్, మార్బుల్స్, సిరామిక్ టైల్స్, కడప,
తాండూరు బుల్ల, ఆల్ఫిఫియల్ గ్రానైట్స్ మొదలుగునవి
పాలోల్సెల్ రెట్లుకే లిఫ్టెల్లగా లభించును.

M.S.R. GUPTA

Partner

AYYAPPA ENTERPRISES

Deepamahal Side, Srikakulam - 532 001.

Ph : 221733 (S), Cell : 9440061911

Dealers in :
Birla White Cement, Novapan,
Royale Touche Laminates, Masaiq
Chips, PVC Doors, Plywood &
Cine Arc Carbons

విషయదినమి మరియు దీపాలి స్ఫూర్చాంక్లర్తీ...

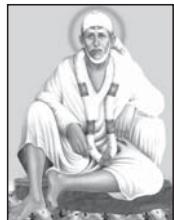
ప్రో. వెంకటరావు ఆనేంద్రావు
Cell : 9440168493
Cell : 9440512224

శ్రీ సాంఘ రీడింగ్ ఎంబెర్ స్ట్రోజ్

(ఐన్కార్ణ)

కళంగరీడ్, శ్రీకాకుళం.

మా ప్రత్యేకత : బార్క్రీడ్ మెటీలరీల్
ఎన్స్, గిష్ట్ అల్కాల్, టియస్, మెమోంట్స్
హాలేస్ల్ & లిఫ్ట్ల్ ధరలకే లభించును

ప్రో. కిల్లాన తిరుమలరావు
S/O. కిల్లాన సూర్య రావు
సెల : 9441095955

ఆనంద నీఱు జ్యోత్యల్ ఆస్

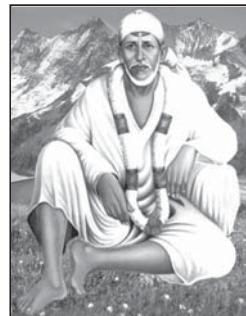
బంగారం, వెండి నీగల వ్యాపారం

బ్యాంక్ అఫ్ బర్డా ప్రక్షన్, కిల్లాన కాంప్లెక్స్,
పెట్టీమాక్స్ వీధి, శ్రీకాకుళం-532001.

91.6 BIS పస్టిమార్క్ ఆఖరిముల తయారీ మా ప్రత్యేకత

ప్రో. వి. సీత్యుమారాయిణ Cell : 9440112816
9246636624

నీఱు తేజ మయ్యల్ & ప్రైల్

సరస్వతి థియేటర్ వెనుక,
గింటిప్పిధి, శ్రీకాకుళం.

మా భాతాదారులకు, శ్రీయోధలాఘవులకు
విషయదినమి మరియు దీపాలి స్ఫూర్చాంక్లలు

Magatapalli's

Sai Steels

కామేశ్వరి కాంప్లెక్స్, పెద్దపాడు రీడ్,
శ్రీకాకుళం.

Ph : 220705 (S)
Cell : 9440702520

మేనేజింగ్ పార్ట్నర్ :
మగాటెల్స్ శ్రీసివాస్పరావు

మావద్ద Vizag Steel అన్ని ప్రముఖ కంపెనీల
సిమెంటు పాస్ల్స్ల్ సెల్స్ రేట్లకే లిఫ్ట్ల్ గా
అమ్మబడును.

శ్రీ ధునీవాలాదాదా మహారాజీ

మహారాష్ట్రలోని “సాయిభేదా” అనే గ్రామంలో భక్తుల కోరికపై శ్రీ ధునీవాలాదాదా 1907 సంవత్సరము నుండి 1928 సంవత్సరము వరకు నివశించారు. అన్ని మతాలకూ, ప్రాంతాలకూ సంబంధించిన వ్యక్తులు శ్రీ ధునీవాలా దాదాజీ వద్దకు రాజొచ్చారు. దాదాజీ మాత్రం యథాపూర్వకంగా అనేకచోట్ల కనిస్తూందేవారు. దాదాజీ జబలిపూర్వకు చెందిన పండిత రామేల్గారి కుమారుణ్ణి, హోపంగాబాదుకు చెందిన పండిత రామకృష్ణగారి భార్య, హోర్దా నివాసియైన నారందేవులు బిడ్డ మరిస్తే వారిని తిరిగి సిఫలును చేశారు. అలాగే పాములు, కుక్కలు, పశులు వంటి జీవులను సైతం (బక్కోసారి అవి చనిపోయిన వారం తరువాత కూడా) దాదాజీ తమ స్వరూపో బ్రతికించేవారు. నిత్యం వారివద్ద జరిగే విచిత్రాలెన్నో! వారు అంధులకు దృష్టినిచ్చి, గౌడ్రాళ్ళకు సంతాసం ప్రసాదించి, కుంటివారిని నడిపించి ఆశీర్వదించారు. అందరి ఎదుట మలాన్ని తీసి వస్తువులుగా మార్చి పంచేవారు. వారు రొణ్ణె ముక్కు వేస్తే చాలు ఎందిన బావులు నీటితో నిందేవి. ఎందరో పండితులు ఆయనను పరిక్రించే నిమిత్తం వచ్చేవారు. దాదాజీ వారి రాకసు ముందుగా సూచించడమే గాక వారి ప్రశ్నలకు వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, మరాణాలలోంచి ఆధారాలనుచూరిస్తూ వారి నోరు కట్టేసేవారు. ఒక్కోసారి వస్తాదులతో కుస్తికి దిగి వారినోడించేవారు. అందువల్ల వారిని ప్రజలు “పహాల్యాన్ బాబా” అనేవారు.

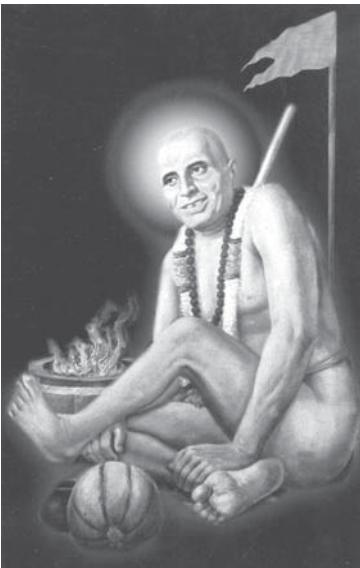
ఒకరోజొక యోగి తన యోగాభ్యాసంలో పొందవలసిన ఒకానోక అనుభూతి చాలాకాలంగా పొందలేక దాదాజీ సహాయం కొరకై వచ్చారు. కానీ తన సమస్య చెప్పుకోడానికి దైర్యం చాలాలేదు. తాము దర్శించిన ఎందరో యోగుల విషయంలోలాగే ఇక్కడా జరిగిందని నిరాశర్దూరు. ఆ రోజు రాత్రి 11 గంాల సమయంలో దాదాజీ ఆయన కాలిపై గట్టిగా చరచడంతో ఆయనకు ఆ అనుభూతి కలిగింది! తనకు యోగసిద్ధి లభించిని ఆయన పిచ్చిగా కేకవేసి దాదాజీగారి పాదాలు పట్టుకున్నారు.

హోర్దా నివాసియైన సదాశివ్ శిరిడి సాయినాథుని భక్తుడు 1918 సంగాలో సాయిబాబా నిర్యాణం చెందిన పిమ్మట అతడెంతో నిరాశా, నిస్పృహలకు లోనయ్యాడు. ఒకరాత్రి అతనికి కలలో సాయినాథుడు కనిపించి “బిడ్డా! దుఃఖించవద్ద. ఇప్పుడు నేను సాయిభేదాలో ఉన్నాను. నా దర్శనానికి రా!” అని చెప్పారు. అనతికాలంలోనే సాయిభేదా చేరిన సదాశివ్ దాదాజీ స్థానంలో సాయిబాబా దర్శనం కాగా సంతోషంతో తరచూ దాదాజీ దర్శనానికి వచ్చేవాడు.

నీలకంరరావు నాగపూర్ తాజుద్దీన్ బాబాకు, బాబాజీకి భక్తుడు. తన ఇంట శ్రీ తాజుద్దీన్ పటం ఎదుట కూర్చొని ధ్యానం చేస్తున్న అతనికి ఒకనాడు సమాధిస్తి అనుభవమైంది. మరునాటి ఊదయం దర్శనానికి వెళ్లిన ఇతనికి తాజుద్దీన్ బాబా, “ధునీవాలాదాజీ దర్శనం చెయ్య” అని ఆజ్ఞాపించారు. అతనలుగే చేశాడు. బాబాతాజుద్దీన్ల నిర్యాణానంతరం ఒకసారి పేక్కమునీర్ మొఱదు. ఇతర భక్తులతో కలిసి దాదాజీ దర్శనానికి వెళ్లినప్పుడు ‘తాజుద్దీన్ బాబా తెరమరుగయ్యారు. ఇకలేరు’ అన్నాడు నీలకంరరావు. “నిజానికి ఆయనకాదు మరణించింది, మనమే”

అని, దాదాజీ వారిని సమీపంలోవున్న చెట్టు క్రిందకు వెళ్లి పైకి చూడమన్నారు. వారలుగే చేయగా చెట్టుపై కూర్చొని తాజుద్దీన్ బాబా దర్శనం ఇచ్చారు.

1928 సంగాలో ఒకరోజు రాత్రి హరాత్తుగా సాయిభేదా విచిత్రాలెన్నో! వారు అంధులకు దృష్టినిచ్చి, గౌడ్రాళ్ళకు సంతాసం ప్రసాదించి, కుంటివారిని నడిపించి ఆశీర్వదించారు. అందరి ఎదుట మలాన్ని తీసి వస్తువులుగా మార్చి పంచేవారు. వారు రొణ్ణె ముక్కు వేస్తే చాలు ఎందిన బావులు నీటితో నిందేవి. ఎందరో పండితులు ఆయనను పరిక్రించే నిమిత్తం వచ్చేవారు. దాదాజీ వారి రాకసు ముందుగా సూచించడమే గాక వారి ప్రశ్నలకు వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, మరాణాలలోంచి ఆధారాలనుచూరిస్తూ వారి నోరు కట్టేసేవారు. ఒక్కోసారి వస్తాదులతో కుస్తికి దిగి వారినోడించేవారు. అందువల్ల వారిని ప్రజలు “పహాల్యాన్ బాబా” అనేవారు.

వారి పడక చుట్టూ క్రరులతో అడ్డకట్టారు. అలా పడుకున్న దాదాజీ వరుసగా నాలుగు రోజులు లేవలేదు. భక్తులు వారు నిద్రిస్తున్నారనే భావించారు. కాస్త అనుమానం తోచగా హరహర బోల్టుమహారాజ్, గంగాధర బ్రహ్మచారి వంటి భక్తులు మెల్లగా దాదాజీ ముఖంమీద గుడ్డను తోలగించి చూచారు. దాదాజీ నిర్యాణం చెందారన్న కలోర సత్యాన్ని వారు గుర్తించక తప్పలేదు. నిర్ఘంతపోయిన భక్తులంతా ఒక్కసారిగా పెద్దపెట్టున దుఃఖించడం మొదలుపెట్టారు. అంతే కొన్ని లక్షలమంది ప్రవాహంలా చివరి దర్శనానికి వచ్చే గుంపులనాపజులక రక్షణ కేసం వారి పడక చుట్టూ క్రరులతో అడ్డకట్టారు. అలా పడుకున్న దాదాజీ వరుసగా నాలుగు రోజులు లేవలేదు. భక్తులు వారు నిద్రిస్తున్నారనే భావించారు. కాస్త అనుమానం తోచగా హరహర బోల్టుమహారాజ్, గంగాధర బ్రహ్మచారి వంటి భక్తులు మెల్లగా దాదాజీ ముఖంమీద గుడ్డను తోలగించి చూచారు. దాదాజీ నిర్యాణం చెందారన్న కలోర సత్యాన్ని వారు గుర్తించక తప్పలేదు. నిర్ఘంతపోయిన భక్తులంతా ఒక్కసారిగా పెద్దపెట్టున దుఃఖించడం మొదలుపెట్టారు. అంతే కొన్ని లక్షలమంది ప్రవాహంలా చివరి దర్శనానికి వస్తూనే ఉన్నారు. భక్తులంతా కలిసి శాస్త్రోక్తంగా దాదాజీగారి దేహాన్ని డిసెంబరు 3 తారీఖున సమాధి చేశారు. నేటికీ దాదాజీ నిర్వహించిన “ధుని”ని సంస్థానం వారు కొనసాగిస్తునే ఉన్నారు. నిత్యమూ హరతులూ, పర్వదినాల్లో ఉత్సవాలు జరుగుతాయి.

(డిసెంబరు 3వ తేదీ శనివారము శ్రీ ధునీవాలాదాదా గారి ఆరాధనోత్సవము సందర్భముగా సమర్పణ)

సౌజన్యం : శ్రీ దత్తస్వరణ **సేకరణ :** “అంగీరస”

అవధూత శ్రీ పూండీస్వామి

ఆధ్యాత్మిక పరిణితిలో చివరిది, విశిష్టమైనది, బ్రాహ్మణీణితి అని శాస్త్రాలు చెబుతాయి. ఆ స్థితిలో ప్రకటమయ్యే బ్రహ్మవరిష్టుడు (అవధూత) బాలుని లాగానో, పిచ్చివాని లాగానో, లేక దెయ్యింపట్టిన వానిలాగానో ఉంటాడని ఆదిశంకరుల ఉవాచ. శాస్త్రాలో వట్టింపబడ్డ అన్ని లక్ష్మణాలు పుణికి పుచ్ఛుకొన్న రూపం అరుదు. అందులోనూ సమకాళీనులైన మహాత్ముల చేత “సాప్రాట్టు”గా ప్రశంసించబడ్డ పూండీస్వామి వారి వంటి రూపం మరీ అరుదు.

సుమారు 40 సం॥ల క్రితం అరుణాచలానికి రఘూరమి 15 మైళ్ళు దూరంలో ఉన్న కలశపాక్క ప్రాంతాల్లో పిచ్చివానిలా తిరుగుతా మొట్టమొదటసారిగా కనిపించారు శ్రీ పూండీస్వామి. పలుకరిస్తే తప్ప ఎవ్వరితోనూ మాట్లాడరు. ఎవరిని ఏమీ అడగు. ఎవరికైనా బుద్ధిపట్టి పెట్టే తింటారు. అదీ విస్తర్లో పెట్టి చేతికందిస్తేనే! లేకపోతే లేదు. నడవటం వెుదలెడితే అలా మైళ్ళు మైళ్ళు నిలవకుండా తిరుగుతారు. కూర్చుంటే వారాలు, నెలలు ఇక లేవరు. మళ్ళీ ఏదైనా ప్రేరణ వచ్చి లేచారా, ఇక వారాల తరబడి కూర్చోరు. ఎప్పుడు కూర్చుంటారో, ఎప్పుడు లేస్తారో, ఎప్పుడు ఎక్కడ ఉంటారో, ఏమి చేస్తారో, ఏమి చేయరో ఊహించడం ఎవ్వరికి సాధ్యంకాదు. ఆయన పేరేమిటో, ఊరేదో, వారి వయస్సెంతో ఎవరికి తెలియదు. ఆయన కళ్ళు మూసుకుని ధ్యానస్థలై కూర్చోగా గానీ, భగవన్నామం స్నేరిస్తుండగా గానీ, ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనం చేస్తుండగా గానీ ఎవరూ చూడలేదు.

1960 ప్రాంతములో స్వామి కలశపాక్కానికి రెండు మైళ్ళు దూరంలో నున్న పూండీ గ్రామములో మెయినరోడ్డు ప్రక్కన ఓ ఇంటి అరుగుమీద కూర్చున్నారు. ఆ కూర్చోవడం కూర్చోవడం ఇక ఆయన 1979 లో మహాసమాధి అయ్యేంతవరకు ఆ అరుగు దిగలేదు. అంటే, సుమారు పంతొమ్మిది సంవత్సరాల పాటు మూడడగుల వెదల్చు, అరడగుల పొడవుగల ఆ అరుగే వారి స్థిరానివాసమైంది. ఎవరైనా ఏదైనా పెడితే - అదీ చిన్నపిల్లలకు తినిపించినట్లు కలిపి తినిపించితే - తినేవారు. ఏదైనా తాగించితే తాగేవారు. కాఫీగానీ, టీ గాని, పాలు గానీ, పండు గానీ, ఘలవరం గానీ నోచికందిస్తే సేవించేవారు. అలా ఎంతమంది ఎంత పెట్టేనా తింటూనే ఉండేవారు! అంత పదార్థమూ ఆ కడుపులో ఏమయ్యేదో! అలా కాక ఏదైనా నైవేద్యం చేతికిస్తే అదలనే ప్రక్కన పెట్టేనేవారు.

ఎవరైనా పలకరిస్తే పలుకుతారు. ఏదైనా అడిగితే క్లప్పంగా సమాధానం చెబుతారు. ఎవరు ఎలా అడిగితే అలానే వస్తుంది జవాబు.

మెయినరోడ్డు ప్రక్కనే కూర్చొని ఉన్న ఆయనను చూస్తుంటే జ్ఞానధనాన్ని వీఘులలో రాసులుగా పోసుకొని అందరికి పంచి పెట్టడానికి ఉన్నారా అనిపిస్తుంది. ఆయన దర్శారు ఎల్లవేళలా తెరిచే ఉంటుంది. ఆయనకు భక్తునికి మధ్య ఏవిధమైన అడ్డంకి, అదుపు లేదు. రోజు దర్శనానికి వందలాదిమంది వచ్చేవారు.

ఒకసారి ఆచార్య శ్రీ భరద్వాజగారు పూండీస్వామి సన్నిధిలో ఉన్నప్పుడు జడలు గట్టిన తలతో, గోనెగుడ్డ మాత్రమే చుట్టుకొని

ఉన్న ఒక వ్యధ సాధువు స్వామి దర్శనానికి వచ్చి, మౌనంగా ఆయన ఎదుట నిల్చున్నాడు. స్వామి అతనికిసి కొన్ని క్షణాలు నిశితంగా చూచారు. అంతే జరిగింది. ఆ రాత్రే ఆచార్య భరద్వాజగారు ఆ సాధువును కలుసుకొని ఆయనను గూర్చిన విషరాలు తెలుమని అడిగారు. ఆయన ఏస్తో ఏండ్లుగా తీవ్ర యోగాభ్యసం చేస్తూ హిమాలయాల్లో ఉన్నారనీ, కానీ ఆ యోగంలో ఒక స్థితిలో నిలిచిపోగా తనను ఆ వై మెట్టుకు తీసుకుపోగాలిగిన సద్గురుమూర్తి కొరకై అక్కడే అన్యేషిస్తూంటే ఒక అవధూత కన్నించి, అరుణాచలానికి సమీపంలో ఉన్న శ్రీ పూండీస్వామి వారి దర్శనం చేసుకోమని ఆదేశించారనీ, దానిని అనుసరించి తానిక్కడకు వచ్చానని, వచ్చి చూడగా హిమాలయాల్లో తనకు దర్శనమిచ్చిన అవధూత సరిగ్గ పూండీస్వామి వారేననీ ఆ సాధువు చెప్పారు. అంతే కాక శ్రీస్వామి దృష్టి తన మీద పడగానే తాను అంతకాలం ఏ ఆధ్యాత్మికస్థితి కోసమైతే తినిస్తున్నాడో ఆ స్థితి అప్రయత్నంగా తనకు అనుభవమైందని కృతజ్ఞత ఉట్టిపడే స్వరంతో ఆ సాధువు చెప్పాడు.

ఇలా చరిత్రక్కన్ని ఎందరు సాధకులకు, సాధువులకు దృష్టి మాత్రం చేతనే దివ్యజ్ఞానాన్ని ప్రసాదించారో శ్రీ స్వామి? తానెప్పుడూ ఆ శరీరానికి పరిమితంకాని శ్రీస్వామి 1979లో శరీరత్యాగం చేశారు. కానీ ఇప్పటికీ పూండీలోని ఆయన సమాధి వద్ద ఆయన శరీరంతో ఉన్నప్పటికంటే ఎక్కువగా వారి సన్మిధి, అనుగ్రహం అనుభవమైందని కృతజ్ఞత ఉట్టిపడే స్వరంతో ఆ సాధువు చెప్పాడు.

అరుణాచలానికి (తిరువణ్ణామలై) చుట్టూ ముపై మైళ్ళు వ్యాసంలో ఉండే ప్రదేశమంతా అరుణాచల తేజోమండలమనీ, ఆ ప్రదేశంలో ఎప్పుడూ ఎపరో ఒక జీవన్యుక్తులు సదేహులై ఉంటారనీ పురాణ ప్రసిద్ధి.

(నవంబరు 3వ తేదీ అవధూత శ్రీ పూండీస్వామి అరాధనోత్సవము సందర్భముగా సమర్పణ)

సౌజన్యం : శ్రీ దత్తస్వరం

రచన : శ్రీ ఆర్. శరత్తీబాబు

‘టెల్లులో’ | మాఘారు చూపిన మహాత్మలు | ‘టెల్లులో’

భగవంతుడు లీలామానుష విగ్రహాదు. సర్వాంతర్యామి అయిన భగవంతుని లీలలు హరిహర బ్రహ్మదులైనా తెలియ వశముకాదు. అటువంటిది, కేవలం కోరికలు తీర్థమనో, కష్టలు తొలగించమనో భగవంతుడిని ఆరాధించే వారికి ఆయన లీలా విలాసములు తెలియ తరమా! అనుకున్నది లభించినప్పుడు అనందములో తేలి, నెరవేరనప్పుడు దుఃఖముతో కృంగిపోయే జీవులు, సర్వాంతర్యామి తత్త్వాన్ని అవగతం చేసుకోగలరా! తన వలెనే మనకు భౌతిక దేహం ఇచ్చిన భగవంతుడు తన దరి చేర్చుకొని, తనవాడిని చేసుకోదా? అని ప్రశ్న ఉదయించవచ్చు, చేసుకుంటాడు, అయితే అందుకు తీవ్రమయిన మన ప్రయత్నము అవసరము. ప్రహ్లాదుడు, తుకారాం, మీరాబాయి, త్యాగయ్య, రామదాసు మొదలైన భక్తాగ్రేసుల వలే జీవించగలగాలి. అందుకే జన్మతః సంక్రమించిన సంస్కరానికి తోడుగా, నిరంతర కృషితో ఆ స్థితిని పొందవచ్చు.

అది అందరివల్ల సాధ్యమయ్యేది కాదు. అందుకని, సర్వులను ఉద్ధరించి తనవారిగా, మార్పటానికి త్రిమూర్త్యత్వకుడైన భగవంతుడు గురు రూపంగా అవతరించటము జిరిగింది. దేశ కాలమాన పరిస్థితులననుసరించి ఆయా ప్రదేశాలలో అనేక రసాపాలలో త్రిమూర్తి స్వరూపమయిన దత్తాత్రేయుడు అవతరించటము జరుగుతున్నది. బాహ్యంగా వారి విధి, విధానములు వేరుగా గోచరించినా, దత్తస్వరూపులయిన వారి అంతర్యము, లక్ష్మీము, లక్ష్మణము అంతా ఒక్కటే, “సర్వజనోద్ధరణ”. “పిచ్చుక కాలికి దారంకట్టి లాగినట్లు నా భక్తుడిని, అనేక మిషలమీద నా వద్దకు లాగుతాను” అన్న దత్తావతార్యుడైన శ్రీ శిరిడి సాయి మాటలలోని అంతర్యము అదే.

ఎన్నో జన్మల పుణ్యం, ఈ జన్మలో చేసిన సత్కర్మలు, సజ్జన సాంగత్యము, తీవ్రమయిన ప్రయత్నం వలన జ్ఞానసూర్యదైన సద్గురువు వెలుగు మనపై ప్రసరించగా, ఆ దిశగా సాగిన మన ఒక అడుగుకు పది అడుగులు వెంటనుండి ముందుకు నడిపిస్తారు సర్వాంతర్యామి, నకల జీవస్వరూపుడయిన సద్గురువు. సాగే పయనం ఎక్కుడకు, ఎందుకు, దేనికోనం అని తెలిసినా, తెలియకపోయినా, వారు నడిపించినట్లు నడవటమే మన ప్రధాన కర్తవ్యం. ముందుగా ఎరుక పరచటము, పరచకపోవటం వారి ఇచ్చ. వారు నడిపించినట్లుగా నడవటము వలన కలిగిన అనందం, క్రమేపి వారి చర్యలలోని అంతర్యము తెలియబడుతున్న కొద్ది, మనస్సు ఆనందాలీకలలో తేలియాడుతుంది. జగద్గురువైన సాయి విశ్వవ్యాపకాన్ని లక్షలాదిమండికి అందించి, నిర్వస్తుమైన సాయి మార్గములో పయనింప చేస్తున్న ఆచార్య పూజ్యతీ ఎక్కిశాల

భరద్వాజగారి మార్గ నిర్దేశకత్వంలో, వారు చూపిన మార్గంలో బుడి బుడి అడుగులు వేస్తూ, ముందుకు సాగటానికి ప్రయత్నిస్తున్న నాకు, సాయి స్వరూపులైన మహాద్గురు శ్రీశ్రీశ్రీ పూర్ణానందస్వామి వారి వలన అలోకికమైన ఆనందం పొందే భాగ్యం, నా పూర్వజ్ఞస్వామి సుకృతము, సద్గురువు కృపాశ్చీస్తుల వలన లభించింది. ఎప్పుడు ఎవరిని ఎందుకు దరిచేర్చుకుంటారో, ఎందుకు ఏ మార్గంలో నడిపిస్తారో జగత్తీత్వానైన సద్గురులకే ఎరుక. వారు నడిపించినట్లు త్రికరణ శుద్ధిగా నడవటము మన పని తద్వారా, “తండ్రికి తగ్గిడ్లు కండి, మీ భాండాగారాలు నింపుకోండి” అన్న సాయి సూక్తిలోని మాధుర్యం ఆస్వాదించగలుగుతాము. పిచ్చుక కాలికి దారంకట్టి లాగినట్లు, ఏ మిషమీద శ్రీ పూర్ణానందస్వామి వారు 1994లో తన చెంతకు లాగి అద్భుతమైనరీతిలో ఒక అనిర్వచనియమైన అనుభూతి, అనుభవాన్ని ప్రసాదించారో అప్పుడు తెలియక పోయినా (ఆ వివరాలు

గత సంచికలలో ప్రస్తావించటము జరిగింది). సద్గురువు చూపిన మార్గంలో పదగామి అయినప్పుడు, ఇంకా ఎక్కువగా వారి లీలావిలాసము మాటున దాగిన అవ్యాజమైన ప్రేమామృతపు వాత్యల్యము కొంచెం కొంచెం అవగతమవుతూ మహాదానందము కలుగుతున్నది. పుడమి ఒడిలో విత్తిన బీజం మొలకెత్తి, మానై, పుష్పించి, ఫలవంతమైనప్పుడు కలిగే అనందాన్ని మించి ఉంటుంది సద్గురువు ప్రసాదించే ఆధ్యాత్మికానందము. మాస్టారు చూపిన మహాత్వాలైన మహాద్గురు శ్రీ పూర్ణానందస్వామి దర్శనానంతరం, అనేక సంవత్సరాల తరువాత 2000 సంవత్సరములో, మమ్ములను నిర్వస్తుమైన సాయిమార్గంలో పయనింప చేస్తున్న “సాయి మాస్టర్” ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిశాల భరద్వాజగారి పేరిట ఫిట్రువరి 1,2,3,4 తేదీలలో మొట్టమొదట సారిగా అభిలాంద్ర సాయి మాస్టర్ భక్త సమేళనము విశాఖపట్టం, ఉక్కునగరములో నిర్వహించిన కొద్దిరోజులకే, ఒంగోలు లోని మాస్టారి సమాధి దర్శనంతో పాటు గత 12 సంవత్సరాలు మాస్టారిగారి ఆజ్ఞగా వారి ఆశీర్వాదముతో శ్రీ గురుచరిత్ర పారాయం చేసే శ్రీ కె.వి.రంగారావు గారి బృందములో కలసి శ్రీ శైలయాత్ర చేసే మహాత్రమైన అద్భుతమైన అవకాశం కలిగింది నాకు. ఇటు మాస్టారిగారి దర్శనంతో కూడి, సిద్ధ భూమి అయిన శ్రీ శైలక్ష్మీత దర్శనంతో పాటుగా మహాద్గురు శ్రీ పూర్ణానందస్వామి వారి దర్శనం కలుగుతుంది అన్న ఆనందంతో, మహాత్మాపూర్వాంతో శ్రీ శైలయాత్రకు సంసిద్ధులమై, ఒంగోలు చేరి మాస్టారుగారిని దర్శించుకొని, రెండు బస్సులలో శ్రీ శైలము చేరి, ఆనాటి రాత్రి (19-02-2000) సత్పుంగ మధుర స్నేతులలో హృదయము నింపుకొని, ప్రభాకరుడి పలకరింపతో, పాతాళగంగలో

పుణ్యస్నానాలు ఆచరించి, మాస్టోరిగారి ఆజ్ఞలైపై గత 12 సంవత్సరాలుగా దీక్షగా కొనసాగిస్తున్న “శ్రీ గురుచరిత్ర” సప్తాహ పారాయణ ముగింపు 7వ రోజు అధ్యాయలు, పాతాళగంగ బఢ్డున గల మెట్లపై కూర్చుని పారాయణ చేయసాగేరు అందరూ. మాఘ జఫుల పాద్యమి నాటు శ్రీ గురుడు శ్రీ శైలములోని పాతాళగంగ వద్దకు చేరి తన శిష్యులతో ఒక పుష్పనావను సిద్ధము చేస్తూ, శ్రీ గురుడు తన అవతార సమాప్తి చెందించబోతున్నారని భావించి విషణ్ణ వదనులైన తన శిష్యులను చూసిన శ్రీ గురుడు, అమితమైన వాట్లులుముతో “నాయనలారా మీకు సర్వశుభాలు ప్రాప్తించుగాక! నల్గురు ఒక్క చోట చేరి మా చరిత్ర పారాయణ చేసేవారు, అందులోని స్తోత్రాలు పరించేవారు, నామ సంకీర్తన చేసేవారు మా ప్రీతికి పాత్రులవుతారు మా కథామృతం గానం చేసేవారింట్లో నాలు పురుషార్థులు, సిద్ధులు నిత్యనివాసం చేస్తాయి, జీవితాంతము అప్పై శ్వర్యాలు అటు తర్వాత ముక్కి సిద్ధిస్తాయి. వేము అనుందనిలయానికి వెళుతున్నాము మేము అక్కడకు చేరగానే అందుకు గుర్తుగా మీ వద్దకు వస్తాయి వాటిని నా ప్రసాదంగా తీసుకొని వాటిని ప్రాణం కన్న మిన్నగా భద్రపరచుకొని పూజించుకొనండి” అంటూ కాళ్ళకు బంగారు పాదుకలు ధరించి, తమ తలను కూడా కాపాయవస్తుముతో కప్పుకొని, పుష్పనావను అధిరోపించి, నదిలో కనుచూపుచేర ముందుకు సాగి అదృశ్యలైనారు కలియుగములో రెండవ దత్తావతారమైన శ్రీ గురుడుగా ప్రసిద్ధికేక్కిసు శ్రీ స్వసింహ సరస్వతిస్వామి.

పవిత్రమైన పాతాళగంగ చరణాల చెంత నిత్య అనుష్ఠాన, పారాయణ మరియు శ్రీ గురుచరిత్రలోని 51వ అధ్యాయము పారాయణ పూర్తిచేసిన నేను, శ్రీగురుని స్వర్యతో పునీతమై వడివడిగా సాగే పవిత్ర పాతాళగంగా ప్రవాహముపై దృష్టి సారించి ఉండిపోయాను. నులివెచ్చని సూర్యకిరణాలు శిశిర నైరాశ్యాన్ని తొలగిస్తూ, నూతన తేజాన్ని కలుగ చేస్తుండగా, శ్రీగురు స్వరూపమయిన చరిత్ర పారాయణ, హృదయ కవాటాలను తెరిచి, ఆధ్యాత్మిక రసానుభూతితో వసంతంలా హృదయమంతా నిండగా, శ్రీగురు చరణ కమలములపై ధ్యానదృష్టి సాగగా, మనోఫలకముపై ఒక అద్భుత దృశ్యం ఆవిష్యతమయింది. గలాగలా పారే పాతాళగంగ ప్రవాహముపై, సప్తవర్ష శోభితముగా విరాజిలే పుష్పనావలో, కోటి సూర్యాప్రభల తేజస్వతో వెలుగొందుతూ, సుశిఖితమైన సువర్ష పాదుకలతో, అరుణకాంతి శోఖితమైన దివ్య వస్తుముతో, శరత్చంద్రునిలా, సుమధుర దరహస చంద్రికలను చిందిస్తూ, అభయ ముద్రతో సాగిపోతున్న శ్రీ గురుని దివ్య మంగళ రూపము చక్కనులనే ద్వారము గుండా హృదయమనే ఘలకపై అభండ వెలుగుతో గోచరిస్తుంటే, అంతరంగాలలో ఉవ్వెత్తున ఎగిసిన ఆనందాత్మనుభూతి రఘి, నదీ ప్రవాహములా కొనసాగుతుండగా, క్షణాలు నిమిషాలై, గంటలరూపములోనికి మారగా, అపరిచిత స్వర్యతో, అప్రయత్నముగా బాహ్యములోనికి లాగబడి నిరామయముగా ఉండిపోయిన క్షణాన, నా అరచేతులలో

సుమధుర పుష్ప సహిత శ్రీఘలాన్ని ఉంచి నమస్కరిస్తూ ఎదురగా నిల్చాన్నారు మాస్టోరిగారి ఆజ్ఞ మేరకు పారాయణ యజ్ఞం కొనసాగిస్తున్న వారిలో ముఖ్యాలైన ఇరువురు. బాహ్యంతరాలలో నిండినిలిచిన, అద్భుతమైన ఆ దృశ్యము కనుల ఎదుట కదలాడుచుండగా, ఆ స్థితినుండి బయటకు రాపటానికి మనసు, శరీరము సహాకరించటం లేదు. మనస్సుంతా నిరామయంగా ఉండిపోయింది. “చాలా సేపటినుంచి మీ ఎదుట నిల్చాన్నాము. ధ్యానములో ఉన్నటుల్నారు. అంతరాయము కలిగించటము ఎందుకని ఉండిపోయాము. గత 12 సంవత్సరాలుగా కొనసాగిస్తున్న శ్రీగురుచరిత్ర సప్తాహ పారాయణ నేటితో సంపూర్ణముయింది, పూజ్యతో ఆచార్య ఎక్కిరాల భరద్వాజగారి ఆజ్ఞనసుసరించి గత పదకొండు సంవత్సరాలుగా శ్రీగురుడు అంతర్ధానమైన మాఘ జఫుల పాద్యమి నాటికి శ్రీగురుచరిత్ర పారాయణ చేసి, చివరి రోజు పారాయణ పాతాళగంగ వద్ద మగించి, మహాద్ధరు శ్రీ పూర్ణాసండస్యామిని దర్శించుకోమన్న మాస్టోరిగారి మాటలను ఇంత వరకు వారి అనుగ్రహముతో నెరవెరుకోగలిగేము. చివరిది అయిన ఈ 12వ సంవత్సరము పారాయణ మగించిన అనంతరము దక్కిణ ఎవరికి సమర్పించాలి అన్న మీమాంస రాగా, మాస్టోరు తగురీతిన మమ్ములను ప్రేరేపించి మీకు అందజేయమన్నారు. బహుశా అందుకేనేమా మా ఈ చివరి యాత్రలో మీరు పాల్గొనటము సాయి-స్వామి-మాస్టర్ల లీలా విలాసము అయ్య ఉండవచ్చు. అందుకనే మా ఈ దీక్ష మగించిన తరువాత మాస్టోరి ఆజ్ఞనసుసరించి మీకు పుష్ప, శ్రీఘలము సహితముగా దక్కిణగా మీకు సమర్పిస్తున్నాము. అందుకోవటానికి మీరు సుముఖముగా లేకపోయానా, మాస్టోరి ఆజ్ఞను పాటించటము మా విధి, మాస్టోర మాటలు మన్నించటము మీ పని అంటూ దక్కిణపూర్వకముగా నా చేతిలో శ్రీఘల, పుష్పాదులను ఉంచి చేతులు జోడించి నమస్కరించారు” ఆ ఇరువురు. సద్గురువు లీలా విలాసముతో నిండిపోయింది. ఇప్పటికీ ఆ సంఘటన తలుచుకుంటే ఛైత్యవంతమైన ఆ దృశ్యము కనుల ముందు కదలాడుతుంటే, హృదయమంతా ఒక మధురానుభూతితో నిండిపోతున్నది. ఏమని చెప్పును, ఎంతని చెప్పును, ఎలా చెప్పును శ్రీగురుని లీలా విలాసము. నేటికి తలుచుకున్న క్షణాన బాహ్యంతరాలను మరిపింప చేసే ఆ సంఘటన ప్రభావం నుండి బయటకు రాపటానికి తీవ్ర ప్రయత్నమే అవసరమవతున్నది. దానికి కారణం, దానిని ఆధారము చేసుకొని, అటుపిమ్ముట సిధ్ధభూమియైన శ్రీశైల మహాక్షేత్రములో మహాద్ధరు పూర్ణాసందుల వారి అనుగ్రహముతో, వారి సన్నిధిలో నాకు కలిగిన అనుభవాల అనుభవుల దొంతరలే కారణం, వాటిని ఒక్కాక్షుల్లిగా తెరచి, మీ ముందు ఉంచటానికి ప్రయత్నిస్తాను. అలనాటి మధుర జ్ఞావకాలతో నిండిన మనస్సు ముందుకు సాగటానికి మొరాయిస్తున్నది. అందుకని మరు సంచికలో మీతో కలసి సాయిస్వరూపులైన శ్రీ పూర్ణాసందుల వారి లీలా విలాసాలను పంచకోవటానికి ప్రయత్నిస్తాను.

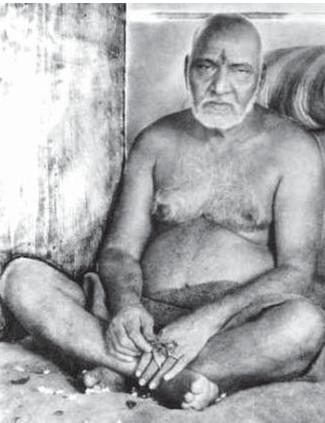
మీ... వి.వి.పూర్ణచంద్రరావు

శ్రీ ఉపాసనీబాబా

శ్రీ ఉపాసనీబాబా మహారాష్ట్రమందలి నాసిక్ జిల్లాలోని ‘సటానా’ గ్రామమందు 1870వ సంవత్సరమున యాజ్ఞవల్య శాఖకుచెందిన బ్రాహ్మణ పురోహిత కుటుంబములో జన్మించినారు. వీరి తాతముత్తాతలందరు వేదశాస్త్ర పండితులు. తండ్రి గోవింద శాస్త్రి. తల్లి రుక్మిణిబాయి. ఈయన మార్త్రిపేరు కాశీనాథగోవింద శాస్త్రి. బాల్యమునవీరిని ఉపాధ్యాయుడు కొట్టిన కారణమువల్ల బడి విద్యకు స్వప్తిచెప్పిరి. బాల్యమునుండి తపస్సుఅంటే ఆమితాసంక్రమితి పరోపకారమంటే పరమప్రీతి. ఎనిమిది నంవత్సరముల వయను నుండి ఈ శరీరపోవణ అలంకరణారోగ్యమును చూచుకొనుటకే అమూల్యమైన మనకాలము, శక్తియు వ్యయమగుచున్నవి కనుక యిందే హమే మనకు పరమ శత్రువని సిద్ధాంతముచేసి 18వ యేట నాసిక్కు పదమూడు మైళ్ళలో నున్న బోర్గాడ్ అనే గ్రామసమీపమున కొండగుహలో కూర్చుండి ప్రాయోవేశము చేసి మరణమెట్టు తటస్థించునో, అనగా ప్రాణములు శరీరమును యొట్టు పదలిపోవునో అను విషయ పరిశోధనకై పూనుకొనిరి. కానీ మరణించుటకు బదులు సమాధి నిష్ఠలోకాన్ని మాసములుండి పోయిరి. తిరిగి యింటికి వచ్చి పలుకష్టములకు పాల్పడి జీవనోపాదికై ఆయుర్వేద వైద్యమశ్శసించి, పది సంవత్సరములు బీహారులోని ‘అమరోటి’లో వైద్యవృత్తిలో నుండిరి. అనంతరము ఒక శివరాత్రికి భార్య సమేతముగా నర్సర్దా తీరమందలి ఓంకారేశ్వరమునకు యాత్రకు పోయి అచట ఒక ఏకాంత ప్రదేశమునందు సమాధి నిష్పత్తియిండగా ఈ విషయ మేమియు తెలియని ఆయన భార్యయు దుర్భాగ్యాలు భయపడి చల్లని నీటితో ఆయన శిరస్సుతడిపి బలాత్మారముగా తెలివిని తెపించెను. అప్పటినుండియు నొక వింతయైన శాస్త్ర రోగము ఆయనను పీడింప ప్రారంభించెను. వైద్య చికిత్స నిష్ప్రయోజనము కాగా సాధువులను యోగులను ఆశ్రయింప మొదలిడి తుదకీయన యిష్టములేకన్నను 1911లో శిరిడి నివాసియైన శ్రీ సాయిబాబా వద్దకేగిరి. బాబా ఆజ్ఞ ప్రకారం ఖండోబా అలయంలో దాదాపు మూడున్నర సంవత్సరములుండి పలుకష్టములనుభవించి సంసార బంధములను త్రైంచుకొని జీవన్యుక్తులయిరి. పిమ్మట ఒక సంవత్సరకాలము ఖండపురమందుండి అనేక మహిమలు ప్రదర్శించి పెక్కండు భక్తుల ననుగ్రహించి 1917లో సాకోరి గ్రామస్థల ప్రార్థనపై ఆఙ్గరి బయట శ్రీశాసనములో ఒక కుటీరమందు స్థిరపడిరి. ఇక్కడనే ప్రస్తుతము ‘ఉపాసనీ కన్యాకుమారీ స్థానము’ అనబడు దివ్య క్షేత్రము వెలసినది.

శ్రీసాయిని ఆశ్రయించి, ఉత్తమ పథంలో పయనించి గురుస్తానములో నిలచినవారిలో శ్రీ ఉపాసనీబాబా ఒకరు. బాబా దేహం పదలిన వెంటనే శ్రీ ఉపాసనీబాబా స్వయంగా పాల్గొనటమే కాక 7వ రోజున స్వయంగు కాశీ వెళ్ళి 1100మంది బ్రాహ్మణులచేత విశేషరునికి అభిషేకము చేయించి, వారికి భోజనము, దక్షిణ, శాలువలు సమర్పించారు శ్రీ ఉపాసనీబాబా. భక్తుల బంధనిమోచనకై 1922 ప్రాంతమున వెదురు కట్టలతో నిర్మింపబడిన ఒక చిన్న పంజరము(పింజరా)లో తమను బంధించుకొని దాదాపు పదిహేను మాసములు అందుండిపోయిరి.

ఈ కాలమందే అమృతపాపాని అనదగు వారి వార్క్ ప్రవంతి అహారాత్రములు కర్మ పేయముగా ప్రవహించెడిది. తరువాత కాలములో ఈ ప్రవచనములు ‘సాయివార్క్ సుధ’, ‘ఉపాసనీ వార్క్ సుధ’ అనుపేర్లతో ఐదైదు సంపుటములుగా మరాలీ భాషలో ప్రచురింపబడినవి. శ్రీ ఉపాసనీబాబా భక్తులకు భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్య భోధలు చేయుచు స్త్రీలు గూడ పురుషుల వలనే బ్రహ్మచర్యదీక్ష నవలంభించి జన్మ సాఫల్యమునకు సాధన చేయుటకు, కన్యాకుమారీ స్థానమును స్థాపించిరి. యాజ్ఞయాగాది క్రతువులను పునరుద్ధరించి భగవద్గుటితో గూడిన స్వధర్మాచరణయే జ్ఞానోదయమునకును మౌకప్రాప్తికిని అత్యావశ్యకమని నిరూపించిరి. సదుపదేశముల వలన భక్తబృందమునకు సన్మార్గదర్శియై 1941వ సంవత్సరము డి శంబరు 24వ తేదీన భౌతిక శరీరమును వీడి పరబ్రహ్మక్యమందిరి.

శ్రీ ఉపాసనీబాబాకు యిరువది నలుగురు కన్యలు శిష్యురాండ్రెరి. వీరిలో శ్రీ సతీగోదావరి మాత ముఖ్యరాలు. బాబా అనంతరం ఈమెయే సద్గురు స్థానములంకరించి కన్యాకుమారీ స్థానము యొక్క లౌకిక పారమార్థిక వ్యవహారములన్నింటినీ, సమర్థతతో చక్కదిద్దినారు.

సాకోరి శిరిడీకి మూడు కిలోమీటర్ల దూరములో ఉన్నది. శ్రీ ఉపాసనీబాబా వారి మందిరంలో శ్రీ ఉపాసనీబాబా సమాధి, శ్రీ గోదావరి మాత సమాధి, ఆశ్రమము వెలుపల శ్రీ గోదావరిమాత చే ప్రతిష్టంచబడిన ఏకముఖ శ్రీదత్తాత్రేయ మందిరము చూడవలసిన స్థలము సాకోరిలోని శ్రీ ఉపాసనీబాబా మందిరము. (డిసెంబరు 24వ తేదీ శ్రీ ఉపాసనీబాబా ఆరాధనోత్సవము సందర్భముగా సమర్పణ)

సేకరణ : ‘శ్రూతి’

దైవసంపద - శ్రీయామభక్త రంగన్ధుబాబు

అది ఒక మండు వేసవి. రోహిణీకార్మ. గుంటూరులో రంగన్ధుబాబుగారిని దర్శించటానికి బ్రాహ్మిపేటలో ఒకరింటికి వెళ్ళాము. సరిగ్గా నేను గడపలో కాలు పెట్టేసరికి శ్రీయామభక్త రంగన్ధుబాబుగారు ఎంతో శ్రమతో ఒక పెద్ద బకెట్టు నిండా కొంత నీరు, ఇంకోక పెద్ద చెంబు నిండా కొంత నీరు, తీసుకొని ఎంతో ఆయాసపదుతూ మేడమీదికి వెళుతున్నారు. 4, 5 మెట్టిక్కి ఆగి, కొంత అలసట తీర్పుకొన్నాక మళ్ళీ పైకెక్కతున్నారు. నేను మెట్లమీద వారిని కలుసుకొని నమస్కరించగానే “నమస్కారం-నమస్కారం, ముసలాణ్ణి గదయ్యా ఒక్కసారిగా ఎక్కులేను. రాముడు దయ ఏమోగాని ఈ ఎండలో భలే నీరసమనిషిస్తున్నది. నేను వెనకాలే వస్తాను, నీవు ముందు పోయి కూర్చో. అక్కడే కొత్త కుండలో నీళ్ళున్నాయి త్రాగు” అన్నారు.

“ఆ బకెట్టు నేను తెచ్చి పెడతాను, నాకిష్వంది”
అన్నాను.

“అమ్మా-అమ్మా అట్లా యిస్తే రాముడొప్పుకుంటాడటయ్యా, నీవు పైకిపో, నేను తెచ్చుకుంటా” అన్నారు. నేను ముందుగా పైకి వెళ్ళి, మంచినీళ్ళు త్రాగి వరండాలో కూర్చున్నారు.

శ్రీ బాబుగారు అంతకు ముందే మధ్యాహ్నం నిర్దపోయి లేచి, అప్పుడే స్వానం చేసి వస్తున్నారని అర్థమైంది. మంచినీళ్ళు అక్కడనే ఉన్నాయి. స్వానము ఆయన క్రింద బావి దగ్గర చేశారు. గుప్పలు కూడా అక్కడే జాడించకొంటారు. ఇక దేనికింత కష్టపడి ఆ నీళ్ళు ఆయన మోస్తున్నారో నాక్కరంకాలేదు. ఆ వయస్సులో లేని పోని శ్రేమ కల్పించుకున్నందుకు ఆయన చాదస్తుం పట్ల నాకు కొంత చికాకేసింది. మరుక్కణమే బాబుగారు పైకి వచ్చి “కొద్దిసేపు కూర్చో ఆయ్యా ఇప్పుడే వస్తాను” అని చెప్పి ఆ బకెట్టులోని నీళ్ళు ఆ వరండాలో అంతటా పొందిగ్గా చల్లారు. ఒకొక్కసారి ఆరిపోయేలోపల రెండవ వరుస చల్లారు.

“భక్తులొచ్చే వేళ అవుతుంది. కాస్త నీళ్ళు చల్లితే కూర్చుంటారు” అన్నారు బాబుగారు. నాకా ఏషయం ఆలోచనలో కూడా తోచనందుకు ఈసారి నాపై నాకే సిగ్గేసింది. ఇంతలో బాబుగారు చెంబునిండా తెచ్చిన నీరు అక్కడ వరండాలో గుంటలుంటే వాటినిండా పోశారు. కొత్తకుండలో నీళ్ళు భక్తులు త్రాగడానికనీ, బాబుగారు తనకోసం చెంబులో తెచ్చుకుంటారని అనుకొన్నాను. ఆ నీరంతా ఆయన గుంటల్లో పోస్తుంటే ఎందుకో అర్ధం కాలేదు. చివర గుంట నిండగానే బాబుగారు గభూ గభూ నా ప్రకృతి వచ్చి నిలబడి “ఇప్పుడు చూడయ్యా, ఇప్పుడు చూడు” అన్నారు. ఏదో

రాముని మహిమ చూపించబోతున్నారని అనుకొన్నాను. రెండు పిల్చికలొచ్చి పిట్లగోడ మీద వాల్యూ ఎంతో గోల గోలగా అరిచాయి. అంతటితో ఎన్నో పిచ్చుకులు చేరాయి. అస్తే గుంటల్లోని నీటిలో కేరింతలు కొడుతూ మునిగాయి.

“చూడయ్యా, చూడు! ఇంత వేసవిలో వాటికి “దాహం కావాలా” అని అడిగేదెవరు. ఎంత కొద్ది నీటికి ఎంత సంతోషించాయో! ఇది చూచి కూడా ఎందుకు రంగన్నా నీకింత శ్రమ అంటారయ్యా, పరమాత్ముడు నీళ్ళచ్చాడు. ఎక్కుచ్చేటప్పుడు ఒక చెంబుతో నీళ్ళు తెచ్చుకుంటే, చూడు వాటికెంత సంతోషమో” అని అన్నారు. ఇది గాబోలు సత్తగుణమన్నా, దేవీసంపదన్నా, భగవద్గీతాది శాస్త్రాలలో ప్రతిదానికి చక్కని వివరణ పూర్ణ పురుషుల ద్వారా నిత్య సత్యాలలోనే గదా కనిపించేది అనిపించింది” అంటూ శ్రీ రంగన్ధుబాబు గారితో తనకు గల అనుబంధాన్ని, అనుభవాన్ని స్వయంగా తెలియజేశారు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్ట్రు.

(అక్కెబరు 31వ తేదీ సోమవారము కార్తీక శుద్ధ పాష్యమి - శ్రీ రంగన్ధుబాబుగారి ఆరాధనోత్సవు సందర్భముగా సమర్పణ)

సౌజన్యం : శ్రీ రంగన్ధుబాబుగారి చరిత్ర

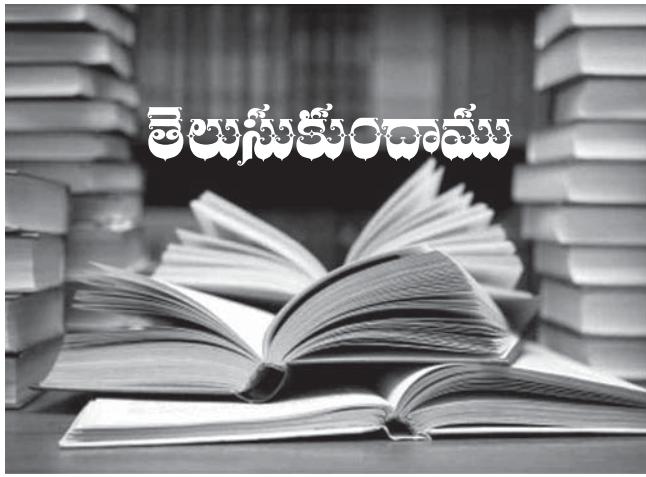
సేకరణ : శ్రీ జొన్నలగడ్డ భానుమార్తి, గుంటూరు

మాధుర్యం

మాఘపురుగారు (పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారు) నడుస్తున్నారు. విద్యానగర్ నుండి కోట వైపు సరదాగా. వెంట 5,6 మంది మిత్రులన్నారు. రకరకాల విషయాలు చర్చలో సాగిపోతున్నాయి. కోట సెంటర్ వచ్చింది, తెలిసిన వారెవరో పలకరించారు. తిరిగి వస్తుంటే దారిలో మాస్టారి దృష్టి స్వీట్ స్టోల్స్ జాంగ్రెలపై పడ్డది. ప్రక్కనున్న విజయ కుమార్తో మాస్టారు, “ఏమాయ్, ఆ స్వీట్ కొంచెం తీసుకురా” అన్నారు. అతను వెళ్ళి కొని తీసుకొచ్చాడు.

రూముకు రాగానే, తలా కొంచెం స్వీట్ ఇస్తూ, సాధారణంగా నాకేమీ ప్రత్యేకంగా తినాలని ఉండడు. ఎప్పుడైనా ఒకసారి అలా అన్నిసే, ఆ పదార్థం తెచ్చి ఎదుటి వారిని సాయి రూపంగా తలచి సమర్పించి, కొద్దిగా తీసుకుంటే చాలు, ఇక ఆ కోరిక తీరిపోతుంది. కోరికను అఱగ దొక్కె కొద్దీ మరింత బలం పుంజుకుంటుంది అన్నారు. స్వీట్ పొటు వారి మాటల మాధుర్యమూ ఆస్ట్రోడిస్టూ వోనం వహించాం.

సేకరణ : “శాండిల్య”

కాలం - విలువ

- 1 సం॥ విలువ - పరీక్ష తప్పిన విద్యార్థిని అడగండి
 - 1 నెల విలువ - గర్భిణీస్తీని అడగండి
 - 1 వారం విలువ - వారపత్రిక సంపాదకుడిని అడగండి
 - 1 రోజు విలువ - రోజుకూలీని అడగండి
 - 1 గంట విలువ - ప్రేమికుడిని అడగండి
 - 1 నీ॥ విలువ - రైలు అందుకోలేని ప్రయాణీకుడిని అడగండి
 - 1 సెకను విలువ - ప్రమాదంనుండి బయటపడిన వారిని అడగండి
 - 1 మిలీసెకను విలువ - బంగారు పతకం చేజార్పుకున్న అంతర్జాతీయ క్రీడాకారుడిని అడగండి
- కాలం చాలా విలువైనది - కనుక వృధా చేయకండి

నిత్యసత్యాలు

వందకోట్లకు అధిపతివి అయినా

- ఒక్క నిముషం ఆయష్మ కొనలేవని తెలుసుకో కోటి కోట్లకు వారసునిఫైనా
- ఊపిరి పోగానే ఊరిబయట పారవేస్తారని తెలుసుకో

వందమంది దాక్షర్మ నీవెంట ఉన్నా

- నీ పరలోక ప్రయాణం అపలేని తెలుసుకో ప్రపంచానికంతటికీ అధిపతివైనను
- నీ ఆయష్మకు అధిపతి కాలేవని తెలుసుకో

యావత్ ప్రపంచాన్ని ఓడించగలిగినా

- మృత్యువును జయించలేవని తెలుసుకో
- నీవు తిన్నది మట్టిపాలు

- ఇతరులకిచ్చినది నీపాలని తెలుసుకో

నీవు దాచుకున్నది జారిపోతుంది

- ఇతరులకిచ్చినది, సహకరించినది, నీకు జమ అవుతుంది అని తెలుసుకో భోగాలకు ఖర్చుచేసి రోగాలను తెచ్చుకోకు
- మంచిపనులకు ఖర్చుచేసి వుణ్ణాలను పెంచుకో
- ఆ పుణ్యమే నీరాతను నిర్ణయించునని తెలుసుకో

(కుంకుమ) బొట్టు ఎందుకు ధరించాలి?

మన శరీరంలో ప్రతి అవయవానికి ఒక్క అధిదేవత ఉన్నాడు, బ్రహ్మ, లలాటం బ్రహ్మ స్థానం. బ్రహ్మ దేవుడి రంగు ఎరువు, కావున బ్రహ్మ స్థానమైన లలాటాన ఎరువు రంగు బొట్టు ధరించాలి, అనగా కుంకుమ, లలాటన సూర్యకీరణాలు తాకారాదు. మనలోని జీవి, జ్యోతి స్వరూపుడుగా ప్రొమధ్యంలోని ఆజ్ఞాన వక్రంలో సుమప్త దశలో హృదయ స్థానంలో అనగా అనాహత చక్రంలో ఉంటాడు.

కుంకుమను ఉంగరపు వ్రేలితో పెట్టుకుంటే - శాంతి, ప్రశాంతి చేకూరుతుంది. నడిప్రేలుతో ధరిస్తే - ఆయువు సమృద్ధి చెందుతుంది. బొటుప్రేలితో ధరిస్తే - శక్తి వస్తుంది. చూపుడు వ్రేలితో ధరిస్తే - భక్తి, ముక్కి కలుగుతాయి. ఎప్పుడైతే నుదుటను కుంకుమ అడ్డుతారో అప్పుడు జ్ఞాన చక్రాన్ని పూజించనట్లు అవుతుంది. కుంకుమ బొట్టును ధరించటం పలన పవిత్ర భావనలు కలుగుతాయి.

తూర్పు దిశకు ప్రాధాన్యం ఎందుకు?

దేవతలకు రాజు ఇంద్రుడు. ఆయన ఆధిపత్యం వహించేది తూర్పుడిక్కు కాబట్టి దేవతల అనుగ్రహం లభించాలంటే - తూర్పుడిశకు ముఖాన్ని ఉంచటం మంచిదంటారు. ఇక సైన్యపరంగా చూస్తే భూమికి ఉండే ఆకర్షణ శక్తి ఉత్తర దక్షిణాలుగా ఉంటుంది.

ఆ శక్తి మనల్ని ఆధిగమించకుండా ఉండాలి - అంటే మనలో సానుకూల భావనలు కలగాలంటే తూర్పు దిక్కుగా తలని ఉంచడం మంచిదన్న మాట. ఔగా సమస్త జీవరాశులకి ప్రాణారథమైన సూర్యుడు ఉదయించేది తూర్పుడిక్కుగానే కదా! అందుకే ఏపని ప్రారంభించాలన్నా తూర్పు దిశగా తిరిగి చేయటం సంప్రదాయం.

పంచపాతకాలు

పరులకు కీడు తలుచుట మనస్సు చేసిన పాపం,

పరనింద నోరు చేసిన పాపం,

పరుల ధనాన్ని అపహరించుట చేతులు చేసిన పాపం,

స్వార్థపరులతో తిరుగుబ కాళ్ళు చేసిన పాపం,

పరనిందలను వినుట చెవులు చేసిన పాపము ఇవే పంచపాతకములు.

తిరుమల శ్రీవారు-అభయహస్తం

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి ఆభయహస్తంతో మనకు సౌక్షమ్యరిస్తాడు, స్వామివారి అభయహస్తం మనకు చూపటంలోని అర్థం, మన శరీరంలో వ్యాస, సమాస, ఉదాన, ప్రాణ, అపానములను వాయువులుంటాయి. ఆ అయిదు వాయువులు నిలిచిన మనస్సు నిలకడగా ఉంటుంది. కావున ఆ అయిదు వాయువులను ఒక్కటిగా చేసి ప్రార్థించు అని భావము.

ఈ పేజి సమర్పించినవారు : శ్రీ నరసింహాపట్టాయిక, శ్రీమతి స్వప్రద్రలత - విజయనగరం

శ్రీ దత్తాత్రేయ వజ్రకవచ్చీ

1. ఓం దత్తాత్రేయుడు సహస్రారకమలంలో ఉండి నా శిరస్సును రక్షించుగాక. చంద్రమండల మధ్యభాగంలో ఉన్నటువంటి అనసూయేయుడై నా ఘాలాన్ని కాపాడుగాక.

2. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు హం, క్షం అను రెండు బీజాక్షరములు గల అజ్ఞాత చక్రమండుండి మనోమయుడై నా గెడ్డమును రక్షించుగాక. జ్యోతిస్వరూపుడై నా రెండు కన్నలను కాపాడుగాక. శబ్దస్వరూపుడై నా రెండు చెవులను కాపాడుగాక.

3. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు గంధస్వరూపుడై నా ముక్కును రక్షించుగాక. రసస్వరూపుడై నా ముఖమును రక్షించుగాక. వేదస్వరూపుడై నా నాలుకను కాపాడుగాక. ధర్మస్వరూపుడై నా దంతములనూ, రెండు పెదవులనూ కాపాడుగాక.

4. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు అత్రిభవుడై నా రెండు చెంపలను రక్షించుగాక. ఆత్మవిదుడై నా ముఖమునంతటినీ రక్షించుగాక. సర్వాత్మల స్వరూపుడై షేడశార కమలములో ఉండి నా కంఠమును కాపాడుగాక.

5. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు చంద్రునకు సోదరుడై నా స్నుందములను రక్షించుగాక. కృతాదియుగములలో భూమిపై అవతారములు దాటి నా రెండు భుజములను రక్షించుగాక. శత్రువిజేతయై నా భుజపుటముకలు రెండింటినీ కాపాడుగాక. హరియై నా వక్షస్థలమును కాపాడుగాక.

6. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు ‘క’ కారం మొదలు ‘ర’ కారం వరకూ గల ద్వాదశదళ కమలమైన అనాహత చక్రమందు యోగీశ్వరేశ్వరుడై యుండి వాయుస్వరూపుడై నా హృదయములో ఉండి నా హృదయమును కాపాడుగాక.

7. పార్వతీస్తుడనబిడిన శ్రీ దత్తాత్రేయుడు, హరి, పార్వ్యలలో ఉంటూ నా ఉభయ పార్వతములను రక్షించుగాక. హరయోగము మొదలైన సర్వయోగములను ఎరిగిన యోగజ్ఞుడై, దయానిధియై నా కుక్కిని కాపాడుగాక.

8. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు ‘డ’ కారము మొదలు ‘ఫ’ కారము వరకూ గల దశదళ కమలమైన మణిపూరక చక్రమండుండి అగ్నిస్వరూపుడై నా నాభిని రక్షించుగాక.

9. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు అగ్నితత్వమయుడైన యోగియై నా మణిపూరకాన్ని రక్షించుగాక. కటిలో ఉన్న బ్రహ్మండ వాసుదేవ

స్వరూపుడై నా కటిని కాపాడుగాక.

10. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు ‘ప’ కారము మొదలు ‘ల’ కారము వరకూ గల షట్పుత్ర కమలాన్ని వికసింపజ్జనే జలతత్వమయుడై నా స్వాధిష్టాన చక్రాన్ని రక్షించుగాక.

11&12. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు సిద్ధాసనంలో కూర్చున్న సిద్ధేశ్వరుడై నా రెండు తొడలను రక్షించుగాక. ‘ప’ కారము మొదలు ‘స’ కారము వరకూ గల నాలుగు రేకుల కమలాన్ని వికసింపజ్జనే మూలాధార చక్రములో ఉండి భూస్వరూపుడై, వీర్యనిగ్రహ శాలియై మోకాళ్యపై హస్త పద్మాలు పెట్టుకొని నా మూలాధార చక్రాన్ని, అన్ని వైపుల నుండి నా పృష్ఠాన్ని కాపాడుగాక.

13. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు అవధూతేంద్రుడై నా రెండు పిక్కలనూ రక్షించుగాక. తీర్థపావనుడై నా రెండు పాదములనూ రక్షించుగాక. సర్వాత్మస్వరూపుడై నా సర్వాంగాలనూ కాపాడుగాక. కేశవుడై నా తలవెంట్రుకలను కాపాడుగాక.

14. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు చర్యాంబరుడై నా చర్యాన్ని రక్షించుగాక. భక్తిప్రియుడై నా రక్తాన్ని రక్షించుగాక. మాంసకరుడై నా మాంసాన్ని కాపాడుగాక. మజ్జాస్వరూపుడై నా మజ్జను కాపాడుగాక.

15. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు స్థిరబుద్ధికలవాడై నా ఎముకలను రక్షించుగాక. వేదస్వరూపుడై నా మేధస్సును రక్షించుగాక. సుభకరుడై నా శుక్రమును కాపాడుగాక. దృఢకృతుడై నా చిత్తమును కాపాడుగాక.

16. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు హృషీకేశాత్మకుడై నా మనస్సునూ, నా బుద్ధిని, నా అహంకారాన్ని పాలించుగాక. ఈశ్వరుడై నా కర్మాంద్రియాలను రక్షించుగాక. అజాత్మకుడై నా జ్ఞానేంద్రియాలను కాపాడుగాక.

17. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు బంధూత్తముడై నా బంధువులను పాలించుగాక. శత్రుజయుడై శత్రువుల నుండి నన్ను రక్షించుగాక. శంకరుడై నా ఇంటినీ, తోటను, ధనమును, పొలమును, పుత్రులను కాపాడుగాక.

18. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు ప్రకృతి విదుడై నా భార్యను రక్షించుగాక. శారీరబుద్ధమును దాల్చి విష్ణురూపుడై నా పశువులను రక్షించుగాక. ప్రధానజ్ఞుడై నా ప్రాణములను కాపాడుగాక. భాస్కరుడై నా భక్తుడులను కాపాడుగాక.

19. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు చంద్రాత్మకుడై నా సుఖాన్ని పాలించుగాక. పురాంతకుడై నన్ను దుఃఖం నుండి రక్షించుగాక. పశుపతియై నా పశువులను కాపాడుగాక. భూతేషుడై నా ఐశ్వర్యమును కాపాడుగాక.
20. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు విషహరుడై తూర్పు దిక్కును రక్షించుగాక. యజ్ఞస్వరూపుడై ఆగ్నేయపు మూలను రక్షించుగాక. ధర్మాత్మకుడై దక్షిణపు దిక్కును రక్షించుగాక. సర్వవైరిహృతుడై నైరుతి మూలను రక్షించుగాక.
21. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు వరాహుడై పదమటి దిక్కును రక్షించుగాక. ప్రాణదుడై వాయువ్యపు మూలను రక్షించుగాక. ధనదుడై ఉత్తరపు దిక్కును రక్షించుగాక. మహాగురుడై ఈశాన్యపు మూలను రక్షించుగాక.
22. శ్రీ దత్తాత్రేయుడు మహాసిద్ధుడై ఊర్ధ్వదిక్కును రక్షించుగాక. జటాధరుడై అథో దిక్కును రక్షించుగాక. ఆదిమునీశ్వరుడై రక్షితేని దిక్కులన్నింటినీ రక్షించుగాక.

అంతా నీవే ఉన్నావు, నీవై ఉన్నావు అనే దానికి ప్రతీక ఈ వజ్రకవచమ్. దీని పారాయణ ద్వారా శ్రీ దత్తాత్రేయుని, సర్వాంగ సహిత ఆత్మ సమర్పణ చేసినట్లు అవుతుంది.

మాలా మంత్రః : ఓం నమో భగవతే దత్తాత్రేయాయ, స్వరణమాత్ర సంతుష్టాయ, మహాభయానివారణాయ, మహాజ్ఞానప్రదాయ, చిదానందాత్మనే బాలోన్నత్త పిశాచవేషాయ, మహాయోగినే అవధాతాయ, అనసూయానందవర్ధనాయ, అత్రిపుత్రాయా, స్వర్కామ ఫలప్రదాయ, ఓం భవబంధమోచనాయ, శ్రీం సకల విభూతిదాయ, క్రో సాధ్యాకర్మణాయ, ఐం వాక్ప్రదాయ, క్లీం జగత్త్రయ, వశికరణాయ సోః సర్వమనఃక్షోభణాయ, శ్రీం మహాసంపత్త్రుదాయ, గ్రోం భూమండలాది పత్యుప్రదాయ, ద్రాం మహాచిరంజివినే వషట్ వశికురు వశికురు వౌషట్ ఆకర్ష్యాకర్ష్య హుం విద్యేషుయ విద్యేషుయ ఘట్ ఉచ్చాటయోచ్చాటయ రసి రసి స్తంభయ స్తంభయ భేం భేం మారయ మారయ నమస్సంపన్నాయ స్వాపో పోషుయ పోషుయ పరమంత పరయంత పరతంత్రాణి చింది చింది గ్రహస్సి వారయ నివారయ వ్యాఘ్సిస్సి వారయ నివారయ దుఃఖం హరహర దారిద్ర్యం విద్రావయ విద్రావయ దేహం పోషుయ పోషుయ చిత్తం తోషుయ తోషుయ సర్వమంత సర్వయంత సర్వాతంత సర్వాతంత సర్వపల్లవ స్వరూపాయ ఓం నమో మహా సిద్ధిదాయ స్వాపో॥ (డిసెంబరు 13వ తేదీ మంగళవారము దత్త జయంతి సందర్భముగా సమర్పణ)

సేకరణ : శ్రీమతి వై.సాయి శరీష, బెంగళూరు.

శ్రీకార్మణి

ఓం శ్రీ సాయినాథాయనమః

శ్రీ భరద్వాజ గురువేసమః

దత్తాత్రేయంతి యేషిరీత్స్వేషేయులు

వేదిక

శ్రీ సంఘయాదీకార్యాత్మిం
206/ల, సెక్టారు-8, ఉక్కునగరం

తేదీలు

2016 డిసెంబరు 11,12 మరియు 13
(ఆధి, సాశ్వత, మంగళవారములు)

దత్త జయంతి మహాత్మవ కార్యక్రమాల సంక్లిష్ట వివరములు

2016 డిసెంబరు 11, 12 మరియు 13 (ఆధి, సాశ్వత, మంగళవారములు) తేదీలలో జిలగే నిత్య కార్యక్రమములు

ప్రతి రోజు నాలుగు పారితులు, అభషేకం, భక్తుల గోత్రనామాదులతో పూజ, సాయంత్రం శ్రీ గురుచరిత్రై ఆధ్యాత్మిక ప్రవచనములతో పాటు, 11వ తేది సామూహిక శ్రీ గురుచరిత్ర హికాపా పారాయణ, 12వ తేది సామూహిక దత్తాత్రేయర్తము, 13వ తేది శ్రీ దత్తాత్రేయుడికి సామూహిక క్షీరాభషేకం మరియు భక్త సమారాధన మొదలైన అనేక విశేష కార్యక్రమములు నిర్వహించబడును. ఆ యా కార్యక్రమాలలో పాల్గొని, శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజుల కృపానుగ్రహము పాండటకు అందరికీ మా హృదయపూర్వక ఆప్రమాణము.

గమనిక :

దూర ప్రాంతాలనుండి వచ్చు భక్తులకు 3 రోజులు
ఉచిత భోజన, వసతి ఏర్పాటు చేయడమైనది.

నిర్వహణ : శ్రీ సిలిడీ సాయి సేవా ప్రొప్రై

సెక్టర్-8, కావ్లర్ నెం. 206/ల, ఉక్కునగరం, విశాఖపట్టణం - 530 032.

ఫోన్ : 0891-2510817, సెల్ : 9849645224, 9441467648

సబ్కా మాలిక ఏకపైం

“భగవంతుని శక్తిని నిరూపించగలవాడే నిజమైన ముస్లిం” అన్నారు సాయిబాబా. సర్పము తానే అయిన ఆయన కంటే భగవంతుని శక్తిని నిరూపించిన మరొక ముస్లిం ఎక్కడ? యావత్తే ప్రపంచంలో ఎక్కడ ఉన్నాడు?”

“ఈ సద్గుహృషణుడు లక్ష్మాది మందిని శుభ్రమార్గాన నడిపిస్తాడు” అన్నారు సాయిబాబా. ఇంతగా ఆనాటి నుండి నేటి వరకు లక్ష్మాది మందిని శుభ్రమార్గాన నడిపిస్తున్న మరో బ్రాహ్మణుడెక్కడ? ఎక్కడ ఉన్నాడు?...”

భగవంతుడు సుప్రసిద్ధ జౌలియా శ్రీతాజుధ్విన్బాబాగా నాగపూర్ పట్టణంలో వెలిశాడు. సంకుచిత కుల, మత, వర్గ విభేదాలతో ప్రముఖీపోతున్న ఆధునిక సమాజంలో వారి బోధలను గ్రహించి, ఆచరించే సాంప్రదాయ బ్రాహ్మణ భక్తులు చాలా అరుదు.

రోమారోలా చెప్పినట్లు రెండు వేల సంవత్సరాల భారతీయ ఆధ్యాత్మిక తత్త్వం రూపుదిద్దుకొన్నదా అన్నట్లు ఆ భగవంతుడు బెంగాల్ దేశంలో శ్రీరామకృష్ణ పరమహంసగా బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో ఉదయించారు. వారు ఆచరించి చూపిన భక్తితత్వాన్ని గ్రహించి, వారి బోధలనుసరించి భక్తిపొరవశ్యంలో మునిగే సాంప్రదాయ ముస్లిం సోదరులు ఎంత మంది?

భగవంతుడు మధురై పట్టణానికి 30 మైళ్ళ దూరంలో ‘తిరుచ్చుళీ’ గ్రామంలో భగవాన్ ‘రఘుమహార్షి’గా బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో అవతరించారు. జ్ఞానమూర్తిగా అరుణాచలంలో నిలిచిన భగవాన్ రఘుమహార్షి నుండి వెలువదే జ్ఞానకిరణాలను తమకు సోకనిచే అన్యమత సోదరులు అరుదు.

అపోర కరుణామూర్తియైన ఆ భగవంతుడు, ఆకాశము నుండి మళీదులోకి దూసుకొచ్చిన కాంతిగోళం లాగా, శిరిదీలో వేపచెట్టు క్రింద నేరుగా 16 సం||ల యువకుడుగా ప్రత్యక్షమయ్యాడు. కుల, మత, సంకుచితత్వాల బారినుంచి తప్పించడానికా అన్నట్లు, ఈసారి ఆయన అయోని సంభవునిగా ప్రకటమయ్యాడు. సంకల్పమాత్రం చేత స్వయంగా ఉద్ధవించాడు. కుల, మత ప్రస్తుతి రాదు. కల్పితమైన అద్దగోడ కూలింది. విశ్వమంతా తమ రూపమేనని చూపిన ఆయన ఈ విశ్వాసికే ప్రతీక!

నామదేవు, కచీరుల్లాగా వసిబాలుడుగా ప్రకటమై, ఏ మానవుడికైనా దొరికి వారిచేత పెంచబడి ఉంటే, వారి కులం వారికి అంటగట్టేది సమాజం. అందుకే ఈసారి ఆయన ‘ఎవరికీ దొరకుండా’ 16 సం||ల యువకుడిగా నేరుగానే సాయిబాబాగా ప్రత్యక్షమయ్యారు. భూమి, నీరు, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశాల కులమేదో అదే వారి కులం.

జీసన్ క్రీస్తు ఏ మతం పుచ్చుకున్నాడు? బుద్ధుడు ఏ మతం వాడు? మహామృదుల వారి మతమేది? అని సరియైన ప్రశ్న వేశారు

మాఘపురు గారు. గాలి, వెలుగు, ఆకాశాల మతమేదో అదే వారి మతం. ఆచరణలో “అల్లాహ్ మాలిక్ - భగవంతుడే యజమాని” అన్నదే వారి నిరంతర భావం. వారి నామం స్మరించి హరిసయ్యానన్నారు. “నీవు చూసేదంతా కలిసి నేను” అన్నారు. వారు కానిదేది లేదు. అందుకే ఆయన సాజ్ఞాత్మక భగవంతుడు.

బ్రాహ్మణులకు వేదమందించారు! ముస్లింలకు ఖురాన్ విపరించారు! ఆయన సిద్ధపురుషుడు - గౌప్య జౌలియా!!

హిందూ ముస్లిం భేదాలక్తితమైన తత్త్వమే వారు. అందుకే వారి నివాసం ‘బ్రాహ్మణ-మసీదు!’ సాయిబాబా వేరు కాదు! రామ్-రహీమ్ వేరు కాదు! బాబా-క్రీస్తు వేరు కాదు! సాయి-మాఘ్రా వేరు కాదు! భగవంతుడు ఒక్కడే! ఏకం సత్త!... భగవంతుడు హిందువా? ముస్లిమూ? చెప్పండి. దైవానిది ఏ కులం అన్నదే మనం వేసిన ప్రశ్న?! ధూలియా కోర్టుకు సాయి చెప్పిన నమాధానం ఏమిటి? వారు అయోనిజుడు అన్నది ఆశ్చర్య సత్యం!! వారు స్వయంభువు. 16 సం||ల యువకుడుగానే ప్రత్యక్షమయ్యారు!!! పెంపకం కూడా లేదు గనుక కులం రంగు అంటదు! ఆయన సాజ్ఞాత్మక భగవంతుడు. దైవానిది ఏ కులమో అదే వారి కులం.

ధూలియా కోర్టుకు సాయిబాబా చెప్పిన సమాధానం విందాం... “దైవకులం” అని సాయి చెబితే దానిని తలక్రిందులు చేసి “కుల దైవం” మారుతి అని, ‘జాతి’ బ్రాహ్మణులని అంటోది ఒక గౌంతుక. ఆయన అయోనిజుడని గురుబంధువులు గుర్తించాలి. బంధువులారా! నమో నమః గురువే దైవం. వారిది “దైవకులం”. ఆ గురుకులంలోనే మనమంతా తలదామకోవాలి. నిష్ఠ, సబారీలతో ఆ సాన్మిధ్యాన్ని కాపాడుకుండాం. వారి అవిర్యావమే ఒక అధ్యుతీలి! వారిది యోగీలా సమాధి!! వారి కులం “దైవ(లీలా)కులం”.

ఆ గురుచంద్రుడు ఉదయించాడు. ఆహ్లాదాన్నిచే కృపాకట్ట వెన్నెల కురుస్తోంది. సత్యాన్ని అంటి పెట్టుకుంటే వెంట నుండి కాపాడతామన్నారు. సప్త సముద్రాలకావలనున్నా ఆ కృపాకట్ట వెన్నెల కురుస్తునే ఉంటుంది! ఆణ్ణివారే సస్థరువులని, వారినే ఆశ్రయించాలని ఆవార్యులవారి సందేశం! అది వారు మనకు చేసిన బ్రహ్మపదేశం!

సాయిబాబా లీలలను, బోధలను నిత్యమూ శ్రద్ధగా మనసం చేస్తే మృత్యువుపై విజయం తప్పం. అదే మన జీవితానికి పరమావధి.

శ్రీ సచ్చిదానంద సద్గురు సాయినాథ మహరాజ్ కీ జై!

(అక్షోబ్రు 11వ తేదీ శ్రీ శిరిదీ సాయిబాబా 98వ మహాసమాధి సందర్భముగా సమర్పణ)

సౌజన్యం : అల్లా వెలిగించిన దీపం

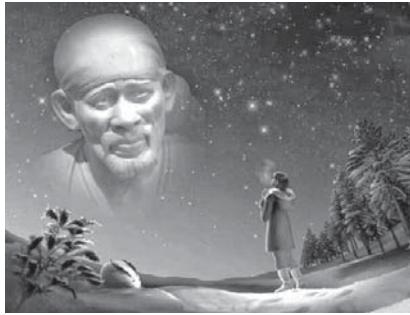
రచన : శ్రీ సి.పెచ్.శ్రీనివాసరెడ్డి, విద్యానగర్

మన దమ్మం

ఏదో తెలియని అధృత్య శక్తి ఈ విశ్వాన్ని నడిపిస్తున్నదని, నవీన శాస్త్రజ్ఞులతో పాటు, నాస్తికులు కూడా నమ్ముతారు. ఆ శక్తికంతో తెలివి, సామర్థ్యము లేకుంటే, ఈ విశ్వాన్నంతా క్రమబద్ధంగా నడిపించగలదా? ఈ శక్తినే ఆస్తికులు ఆత్మ, పరమాత్మ, బ్రహ్మము, మైత్రేయము, అల్లా, భగవంతుడు అని పిలుస్తున్నారు. ఈ చరాచర విశ్వమంతా భగవంతుని రూపమేనని సకలమతాలు తెల్పుతున్నాయి. “బ్రహ్మ ఏవ ఇదం సర్వం” అంటూ “ఈ జగత్తంతచీకి మూలకారణమైన చైతన్యశక్తి ఒకటున్నది. ఆ శక్తే జగత్తు రూపంలో వ్యక్త వై మనకు అనుభవమవుతున్నదని” వేదము, “మొట్టమొదట వుండినవాడు దేవుడొక్కడే. ఈ సమస్తము ఆయన స్వతి గుళిక యందుండినది” అని బైబిల్, ఈ సృష్టియంతా భగవంతుని కుటుంబము. సాటిజీవులను సేవించడం ద్వారా భగవంతుని సేవించమని ఖురాను చెప్పు పై భావాన్నే దృఢపరుస్తున్నాయి.

ఈ సృష్టిజ్ఞాలమంతా భగవంతుని రూపమేనని అనుభవపూర్వకంగా తెలిసినవారే జ్ఞానులు లేక సద్గురువులు. వీరు ఆత్మజ్ఞానం పొందడమేగాక, ఆత్మజ్ఞానం ప్రసాదించగల సమర్థులైయుంటారు. శ్రేణియుడు, బ్రహ్మనిష్ఠుడుయైన సద్గురువు భగవంతుడు, ఆత్మ ఒక్కానేనటూ శ్రీ రమణులు “ఆత్మజ్ఞానం కలిగిక ప్రపంచం నీలో పుంటుంది. ఇప్పుడు నీను ప్రపంచంలో వున్నావు” అన్నారు. “గురుర్మశ్వం నచానోస్తి, తస్మైశ్రీ గురవేనమః” అంటూ గురుగిత దృశ్యమానమైన ఈ జగత్తు గురుస్వరూపమేనని తెలియజేసింది. శ్రీ సాయి కూడా “ఆత్మ ఏవ ఇదం సర్వం” అన్న శృతివాక్యానికి ప్రతీకయై తమ సమకాలీన మహాత్ములేగాక, గతకాలపు మహాత్ములు, ముక్కోటి దేవతలు, సర్వమతాల అవతార పురుషులు, సకల జీవులు, తుదకు పట్టాలవంటి జడపదార్థాలు కూడా తమ రూపమేనని అనుభవమిచ్చారు. ఏ మతానికి చెందినవారిని ఆ మతానుసారం తరింపజేసి “విశ్వగురుని”గా, “జగత్తిత్త”గా నిలిచారు. ఆ మతాల సద్గురువులచేత తమక్ను అధికునిగా శ్లాఘింపబడ్డారు. ఈ ఘనత చరిత్రలో శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబా ఒక్కారే దక్కిందంటారు పూజనీయ శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టర్గారు.

తనకు భిక్షునిచ్చిన భక్తుడి కోసం తననే అర్పించుకొనే అదివీతియి సద్గురువుారి శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబా. ఏ జీవినాదరించినా, తృణీకరించినా అది తనకే చెందుతుందని, తన్నాశ్రయించిన భక్తుల లౌకిక, ఆధ్యాత్మిక శ్రేయస్సులకు తాను బాధ్యత వహిస్తానంటూ, ఈనాటికి తన వరాట నిలబెట్టుకుంటున్నారు శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబా. శ్రీ సాయిలీలామృతవు పారాయణతో పై నత్యాలు

హృదయగతమయ్యాక మనమెలా దుఃఖాన్ని కోరుకోమో, ఆ దుఃఖానికి కారణమైన పాపకర్మాచరణకు కూడా పూనుకోము. ప్రజలంతా సద్గుర్ాచరణతో, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక విలువలకంకితమై, కులమత విభేదాలను మరచి, ప్రతి ఒక్కరు పదిమందికోసం, పదిమంది ప్రతిఒక్కరికోసం తపించాలి. లేకుంటే అందరిలో తానున్నానని సాయి మనకిచ్చిన అనుభవం మనకేమి నేర్చినట్లు.

“భగవంతుడు సృజించిన ప్రాణులయందు ఎవరు కరుణ కలిగి యుండునో వానియెడల భగవంతుడు కరుణ కలిగియుండును. దుర్జనుని యందు కూడా మీరు కరుణ చూపవలయును. అనగా అతనిని అధర్మము, దౌర్జన్యమువంకకు పోనీయక ఆపిపెట్టవలయును. నిన్న హింసించిన వారిని

క్షమింపుము. నీ బాటలో ముఖ్యంచిన వారిబాటలో గులాబీలు పరువుము” అని జీసన్ చెప్పింది మనకు శిరోధార్యము. “ఎవరు ఎవరిని నిందించినా నన్ను కష్టపెట్టిన వారువుతారు. పదిమాటలకు ఒకమాటతో సమాధానం చెప్పు, దెబ్బు దెబ్బ తీయవద్దు. వారి మాటలు నీకేమి గుచ్ఛుకోవగా, సహించలేకపోతే నా నామం స్ఫురించుకుంటూ తోలగిపో. ఎవరు నిందను, దూషణు సహిస్తారో వారు నాకత్యంత ప్రియులు” అని సాయి చెప్పింది మనం పాటించాలి, అప్పుడే మనం సాయిభక్తులమనిపించుకుంటాము. సమాజాన్ని తృప్తి, శాంతి, ఆనందాలతో నింపుతాము. విశ్వమానవ కళ్యాణానికి సర్వమత సమత్వమైన సాయిమతమే శరణ్యం. శ్రీ “సాయిపథ” గాములమై భూతల స్వర్గాన్ని సృష్టిద్దాము. ఇదే మన గమ్యం. రచన : శ్రీ జె.వి.సుబ్బాయ్ మాస్టర్, ఒంగోలు.

వందేహం గురుపరంపర

ఓమ్ సదాశివ సమారమ్మాం శంకరాచార్యమధ్యమామ్ |

అస్మాచార్యపర్యన్తాం వందే గురుపరమ్పురామ్ ||

ఓమ్ గురవే సర్వలోకానాం భిషజే భవరోగిణామ్ |

నిధయే సర్వవిద్యానాం దక్షిణామూర్తయే నమః ||

ఓమ్ నారాయణం పద్మభువం వసిష్టం శక్తితాపసమ్ |

పరాశరజ్ఞ తత్పుత్రం వ్యాసం వేదాబ్జభస్ముర్ముం ||

ఓమ్ విరక్తం శ్రీపుకం దేవం జ్ఞానవైరాగ్యరూపిణామ్ |

గౌడపాదం చ గోవిష్ణం యోగీప్రేం జ్ఞానినాం వరమ్ ||

ఓమ్ తచ్ఛిష్యం శంకరాచార్య మద్వైతస్థాపకం గురుమ్ |

నమామి భగవదత్యాదం శంకరం లోకశంకరమ్ ||

ఓమ్ సచ్చిదానందరూపాయ జ్ఞానసైరాగ్యదాయినే |

అసంగానందదేవాయ తస్మైశ్రీ గురవేనమః ||

ఓమ్ విద్యాప్రకాశనామానం వేదవేదాశ్వకోవిదమ్ |

గీతాతత్త్వపురోద్ధారం సద్గురుం ప్రణమామ్యమామ్ ||

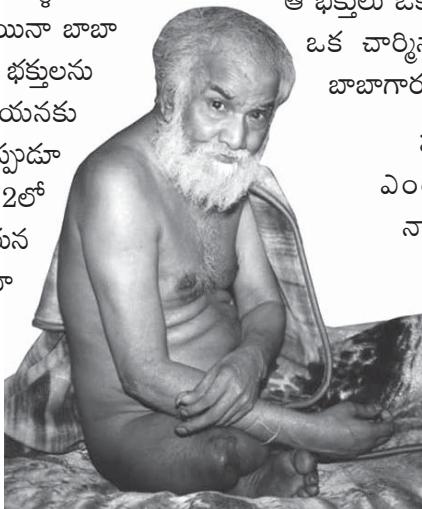
ఓమ్ అసంగానం దత్తాత్రేయాయ గుర్వాద్యాం సాయినాథాయ మధ్యమామ్ |

అస్మాచార్యపర్యన్తాం వందే గురుపరమ్పురామ్ ||

అవధూత శ్రీ నాంపల్లిజాబా

అవధూత శ్రీ నాంపల్లిబాబాగా ప్రసిద్ధిక్షిప్త బాబా ఎవరో? ఎక్కడివారో ఎవరికి తెలియదు. 1945లో ఒక స్నాశానంలో మరుక్కుపేట దైత్యస్థేషన్ దగ్గర వారిని కనుగొన్నారు. ఆయన మౌనముద్రలోనే ఆత్మానుభూతిని అనుభవిస్తూ ఎవరితోనూ మాటల్లాడేవారు కాదు. అప్పుడప్పుడు ఒక నీటి కుళాయి దగ్గర తన శరీరాన్ని తడుపుకుంటూ కన్నించేవారు. స్నాశానంలో ఒక చిన్న ఎత్తుపాటి గోడపై పరుండి తనలో తాను మాటల్లడుకుంటూ, గొఱగుతూ, మరొసారి ఆకాశం వైపు చూస్తూ బిగ్గరగా నవ్వుతూ సైగలు చేసేవారు. అప్పటికే చుట్టుప్రక్కల వాళ్ళు ఆయనను అవధూతగా గుర్తించారు. స్నానం చేయకపోయినా బాబా దగ్గరనుండి ఒక దివ్య పరిమళము వ్యాపించడం భక్తులను అబ్బిరపరిచేది. తమ భక్తిప్రపత్తులతో ఆయనకు వప్రాలు, భోజనాలు అందించేవారు. ఆయనెప్పుడూ శరీర స్ఫురాలో వుండేవారు కాదు. 1972లో శరీరాతీత స్థితిలో వెళుతుండగా ఒక లారీ ఆయన కుడికాలును పూర్తిగా భిన్నం చేసింది. అయినా వారికి శరీరస్ఫురా లేదు. కాలికి కుట్టు ఉస్సానియా హస్పిటల్లో వేయించారు భక్తులు. ఆ తర్వాత బాబాగారు కొన్ని సంవత్సరాలు కనపడలేదు.

మరలా 1980లో ఆయన నాంపల్లి ప్రాఫిక్ పోలీస్ స్టేషన్ దగ్గర వుండడం గమనించారు. అందువలన ఆయనను నాంపల్లిబాబా అనే పేరుతో భక్తులు పిలవసాగారు. ఆయన పేరుకానీ, ఊరుకానీ, తల్లిదండ్రులవరో, కులగోత్రాదులేమిటో ఎవరికి తెలియలేదు. నిజానికి దైవంవలనే ఆయన నామరహితుడు. నాంపల్లిబాబా నిత్య ఏకాకి. ఆయన మాటల్లడుతుండగా ఎవరూ చూడలేదు. ఎప్పుడూ మానమే, పూర్తి దిగంబరుడిగా వుండేవారు. ఆయనకై ఆయన ఎక్కడికీ వెళ్ళలేదు. ఎవరిని డబ్బులు యాచించేవారు కాదు. ఉపన్యాసాలు ఇవ్వలేదు. ప్రజలను ఆశ్వర్యపరిచే చిల్లరి మహిమలేవి ప్రదర్శించలేదు. ప్రశ్నలు చెప్పలేదు. అయినా నానాటికీ నాంపల్లిబాబా దర్శనం కోసం వచ్చే భక్తుల సంఖ్య పెరిగిపోతుంది. మహమృదీయులు హజరత్గా, హిందువులు అవధూతగా భావించి ఆయ భక్తులు ఆయనకు టీ, సిగరెట్లు సమర్పించేవారు. నాంపల్లిబాబా శిరిడిసాయి అవతారమని భక్తులలో ఒక నమ్మకం ఉంది. నాంపల్లిబాబా సిగరెట్లు త్రాగుతూ చివర్లో సిగరెట్లుకున్న నిప్పుని ప్రింగేవారు. ఆయన కడుపులనే ‘ధూని’ ఉన్నదని అలా నిప్పుని ప్రింగుటం ద్వారా సిగరెట్లు యిచ్చిన భక్తుల కర్కలని నశింపజేసేవారనీ, ఆయన దర్శనమాత్రం చేత కష్టాలు తొలగిపోతాయని, కోర్కెలు నెరవేరుతాయిని, శారీరక

రుగ్గుతలు, బాధలు బాబా తొలగిస్తారని భక్తుల నమ్మకం. బాబాగారి దివ్యలీలలు భక్తుల నమ్మకానికి తార్మాణం.

శ్రీ బాబాగారు ఎవరినిబడితే వారిని ఏమీ అడిగేవారు కాదు. ఎవరైనా అంతకు పూర్వం వారి దగ్గరకు వచ్చినవారు కనిపిస్తే ఎంత దూరంలో వున్నాసరే చిన్న అరచేతి చరువుతో పిలిచేవారు. ఆ శబ్దం ప్రక్కనున్న వారికి కూడా బాగా వినిపించే అవకాశం వుండేదికాదు కానీ ఎవరిని ఉండేశించి అలా చరిచారో వారు ఎంత దూరంలో వున్నాసరే వెనుకకు తిరిగి బాబా దగ్గరకు వచ్చేవారు.

ఆ భక్తులు ఒక రూపాయి ఇస్తే ఇరానీ హోటల్లో టీ త్రాగి, ఒక చార్లైనార్ సిగరెట్లు పెట్టే, అగ్గిపెట్టే కొనేవారు. బాబాగారు సిగరెట్లు ఎక్కువగా త్రాగేవారు.

పూజ్యులీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారు ఎంతోమంది సాయిబాబా భక్తులను నాంపల్లిబాబాగారి దర్శనం చేసుకోవుని ప్రోత్సహించేవారు. అంతేకాక ఒక డాష్టరు (గోపాలదాసు గారు) మాష్టోరుగారిని (ప్రాదరాబాదులో వున్నప్పుడు) కలిసి శిరిడీ వెళుతున్నానంటే మాష్టోరుగారు, ఆయన్ని దగ్గరుండి నాంపల్లిబాబాగారి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళి శిరిడీ సాయిబాబానే ఇక్కడ ఉన్నారు. తప్పక దర్శనం చేసుకుంటూ ఉండండి అని చెప్పారు.

శ్రీ నాంపల్లిబాబా వారి సన్నిధిలో ఉంటూ అధ్యాత్మమై లీలావిలాసాలను, అనుభవాలను, అనుభూతులను పొందినవారే కాక వారి దర్శన స్పర్శనతో ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులను పొందిన వారందరో కలరు. శ్రీ నాంపల్లిబాబా 2004 సంవత్సరము నవంబరు ను తేదీన తన భౌతిక దేహం వీడి స్పృష్టి చైతన్యములో నిలిచారు. వారి అధ్యాత్మ సమాధి మందిరము ప్రాదరాబాదు మియాపూరు, దీప్మి శీనగర్లోని శ్రీ ధర్మపురి క్షేత్రంలో కలదు. నేటికి వారి సమాధి దర్శనం ద్వారా బాబా ప్రత్యక్ష సాన్నిధ్యాన్ని అనుభవించవచ్చు. శ్రీ నాంపల్లిబాబాగారి దివ్యలీలలు గ్రంథము కావలసిన వారు శ్రీ సాయిమాస్టర్ సేవా ట్రిన్స్, గొలగమాడి-524321 (నెల్లూరు జిల్లా) వారిని గాని, శ్రీ నాంపల్లిబాబా సమాధి మందిరము, శ్రీ ధర్మపురి క్షేత్రము, దీప్మి శీనగర్, మియాపూరు (పోన్స్ట్రీ) ఆర్.ఆర్.జిల్లా, ప్రాదరాబాదు-500049 వారిని సంప్రదించగలరు.

(నవంబరు ను తేదీన అవధూత శ్రీ నాంపల్లిబాబా గారి ఆరాధనోత్సవము సందర్శముగా సమర్పణ)

సేకరణ : ‘శ్రీ’

“నేను ఎవడను?”

సృష్టి ప్రారంభమైనప్పటినుంచి మానవుడు చేస్తున్న ప్రయత్నము ఒక్కటే, దుఃఖములో నుంచి తప్పించుకొనుటకు తపన పదుతున్నాడు. దేవుడిని తెలుసుకొనుట కూడా అందులో ఒక భాగము మాత్రమే. కానీ నిజమైన సుఖము ఎక్కడ ఉండో తెలిసే వరకు మానవుడు దుఃఖములో నుంచి బయట పడలేదు. మరి ఆ నిజమైన సుఖం ఎక్కడ ఉంది?

ఒక్క ఆత్మలో తప్ప ఈ సృష్టిలో సుఖము ఎక్కడా లేదు. ఉన్నది ఆత్మ ఒక్కటే, అది అనంతము, అఖండము, అమరము, అద్యాతీయము, అనిర్వచనీయము, అవ్యయము, అభవము, అభోతికము, అలోకికము. అది సత్త చిత్త అనంద స్వరూపము. సినిమా బొమ్మలకు తెర ఎలా ఆధారమో - ఈసృష్టికి ఆత్మ ఆధారము. దానిని సీరు తడుపలేదు - నిప్పు కాల్పలేదు - గాలి కడవలేదు. దానికి పుట్టుకాలేదు - మరణమూ లేదు. దానికి అదీ లేదు - అంతమూ లేదు. అది కాలాతీతము - ఊహాతీతము - గుణాతీతము, అది మీకు దూరాన ఎక్కడో లేదు మీ స్వరూపముగానే ఉంది - మీ హృదయములోనే ప్రత్యక్షముగా ప్రకాశిస్తున్నది.

మీ స్వరూపాన్ని మీరు మరచిపోయి - పుట్టి, పెరిగి, గట్టే ఈదేహమే మీరని భ్రమపడుతున్నారు. అందుకే దుఃఖ పదుతున్నారు. మీ స్వరూపము మీకు తెలిసేవరకు మీరు దుఃఖములోనుంచి బయటవడలేరా. మీన్వయావము మీ అనుభవములోలేదు - కాని మీరు “నేను, నేను” అని అంటున్నారే - ఈ “నేను” మీ అనుభవములో వుందికదా, దీనిని గురించి మీరప్పడైనా అలోచించారా?

హృదయములోనున్న వాసనలు నిశ్చేషముగా బయటకు పోకుండా ఏ జీవుడూ జ్ఞాని కాలేదు. జ్ఞాని కానివాడు దేవునిలో లయము కాలేదు. హృదయములో ఒక్క వాసన మిగిలినప్పటికీ అది జన్మకు హేతువు అవుతుంది. - మోక్ష సుఖము మీ అనుభవములోనికి రాకుండా అది అష్టపడుతుంది.

హృదయములోనున్న వాసనలు తలంపు రూపములో శిరస్సులోనికి వచ్చేవరకు మీ హృదయములో ఏకోరికలు (వాసనలు) దాగిపున్నాయో మీకే తెలియదు. నెరవేర్చిన కోరిక మరింత బలపడుతుంది - నిరోధించిన కోరిక చికిపోయి రాలిపోతుంది. కనుక కోరిక ఉదయించగానే దానిని ఆచరణలో పెట్టుకుండా - “ఈ కోరిక ఎవరికి కలుగుచున్నది?” అని ప్రశ్నించుకోవాలి! అప్పుడు “నాకు” అని తెలుస్తున్నది. మరి కోరికవచ్చే “నేను ఎవడను” అని విచారిస్తే - అప్పటివరకు బాహ్యసుఖాల కోసం లోకాలవెంట తిరిగే మనస్సు, ఒక్కసారిగా ఉక్కిరిచిక్కిరియై సమాధానము తెలియక, తల్లుక్కిందులై తన మూలమును శోధించుట మొదలుపెడుతుంది.

“నేనెవడను?” పంచబూతములతో తయారైన ఈ దేహము నేనా? ఈదేహమే గనుక నేస్తే - ప్రాణము పోయిన తరువాతకూడ ఈదేహము (శవము) “నేను ఉన్నాను” అని అనాలిగా? ఏ శవమైనా అలా అంటున్నదా? దేహము జడము - దానికి మాటలాడే శక్తిలేదు. కనుక జడమైన దేహము నేనెట్లుకాగలను? దేహము నేను గాకున్న

మరి నేనెవడను?

“కర్మ చేసే కర్మాంగియములు నేనా? లేక విషయములను గ్రహించు జ్ఞానేంద్రియములు నేనా? దేహమే నేను గానప్పుడు - మరి దేహములో భాగమైన ఈ ఇంద్రియములు నేనెట్లు కాగలను? ఇంద్రియములు నేను గాకున్న మరి నేనెవడను?”

“ప్రాణము నేనా?” ప్రాణమేగనుక నేనెతే - చివరి శ్వాస గాలిలో కలిసిపోయిన తరువాత కూడ “నేను ఉన్నా” నని నాకు తెలియాలికదా? నా ఉనికి నాకు తెలియనప్పుడు ఆప్రాణము నేనెట్లు కాగలను? ప్రాణము నేను గాకున్న మరి నేనెవడను?

“అయితే గాధనిద్రలో మనస్సు లేనప్పుడు మరి నేనులేనా? గాధనిద్రలో గనుక నేను లేకపోతే నిదునుంచి మేల్చున్న తరువాత నాకు సుఖముగా నిద్రపట్టినదని నేనెట్లు చెప్పగలుగుతున్నాను? గాధనిద్రలో కూడ నేను ఉన్నాను గాబట్టే, సుఖాన్ని అనుభవిస్తున్నాను గాబట్టే - “నాకు సుఖముగా నిద్రపట్టినది” అని చెప్పగలుగుతున్నాను. మరి గాధనిద్రలో సుఖముగా ఉన్న ఆ “నేను” ఎవడను?”

ఆ నేనే నిజమైన “నేను”! అదే చైతన్యము! అదే ఆత్మ! అదే బ్రహ్మము!

ఆ నేను మన మెలుకువలోను, నిద్రలోను, స్వప్నములోను సమానముగానే ఉంది. కాని అది మన అనుభవములోనికి రాకుండా మన పరిమితబుధ్యే (దేహము నేను అన్నభావమే) మనకు అష్టపడుతున్నది.

రూపాయి ఉన్నవాడి చేతికి వందరూపాయిలిచ్చి, ఆ రూపాయిని క్రిందపారవేయమంటే ఎలా పారవేస్తాడో - అదేవిధముగా భౌతికమైన క్షణికమైన ఆత్మసుఖాన్ని ఎప్పుడైతే రుచిచూసినదో - వెంటనే మన మనస్సు ఆగిపోతుంది - ఆత్మలో అణిగిపోతుంది - తన ఉనికినే కోల్పోతుంది. అంత - సముద్రములో లేచిన అలలు సముద్రములోనే అణిగిపోయినట్లు - మన దేహగతమైన నేను దాని మూలములో అణిగిపోయి - అహంవృత్తి నశించి - వెంటనే అహంస్వరం కలుగుతుంది ఆత్మగతమైన “నేను” తానుగా వ్యక్తహూతుంది. ఏ సుఖాలకోసమైతే భ్రమపడి మనము బాహ్యంగా పరుగెడుతున్నామో - ఆ సుఖమే మనమౌతాము.

“నేను ఎవడను?” అను విచారణ మహాప్రతము. విజ్ఞంభిస్తున్న మనస్సు అనే మదపుటీనుగునకు - “నేను ఎవడను” అను ప్రశ్న అంకుశము వంటిది. “నేను ఎవడను” అను ప్రశ్నము అభ్యాసము చేయగా చేయగా - అది అన్ని తలంపులను నాశనముచేసి - శవమును దహించు కొత్తికట్టివలె చివరకు ఈ “నేను” అను తలంపుకూడ కాలిపోయి రాలిపోతుంది. మీ “నేను” పోతే మిగిలింది మీరే! మీ స్వరూపమే సుఖం!

మిగిలిన జీవులకు లేని బుద్ధిని భగవంతుడు మనకు ప్రసాదించాడు - ఎందుకు? అలోచించమని! కనుక అలోచించండి! మీ సొంత బుద్ధిని విడిచిపెట్టుకండి! అలోచనే అమృతం! అలోచిస్తే మీరు అమృతమూర్తులొతారు - దుఃఖసాగరాన్ని దాటిపోతారు - శాంతి శిఫరాలను చేరుకుంటారు. (డిసెంబరు 30వ తేదీ భగవాన్ శీరమణ మహార్షి జయంతి సందర్భముగా సమర్పణ) సౌజన్యం : రమణశేధులు సేకరణ : “సత్యాన్మేషి” ఆక్షమ్యబర్, సవంబర్, డిశెంబర్ - 2016

సుగుణం

బలహీనులు ఎప్పటికీ క్షమించలేరు
క్షమాపణ అనేది బలవంతుల సుగుణం
- మహాత్మాగాంధీ

చెదపురుగు

కేవలం పుస్తకాలు చదివి వదిలివేస్తే ప్రయోజనం ఏముంది?
చెదపురుగులు కూడా పుస్తకాలను నమలివేస్తాయి
అంతమాత్రాన జ్ఞానం వచ్చేసినట్లు - డా॥ బి.ఆర్. అంబేద్కర్

బలం

అందరిలో మంచి చూడటం నీ బలహీనత అయితే
ఈ ప్రపంచంలో నీ అంత బలమయినవారు వేరాకరు లేరు
- డా॥ సర్వేషణి రాధాకృష్ణ

జ్ఞాన వివేకం

అన్ని విషయాల గురించి తెలుసుకునేలా చేసేది జ్ఞానం
ఎంతవరకు గుర్తుంచుకోవాలో
ఎంతవరకు వదిలివేయాలో తెలిపేది వివేకం
కాని వివేకం లేని జ్ఞానం వ్యధం

బక్క అడుగు

ప్రపంచం మారాలని మనం కోరుకోవటం కాదు
మార్పి మనతో మొదలైతే ప్రపంచం అదే మారుతుంది
- లియోటాల్ స్టో

అవసరం

మర్యాదగా వినటం, వివేకంతో సమాధానమివ్వటం
ప్రశాంతంగా ఆలోచించటం, నిష్పాక్షికంగా నిర్ణయం
తీసుకోవటం ప్రతి మనిషికి అవసరం - సాక్షటీనే

తప్పు

ఆశించినంత చేయలేకపోవటం
చేయలేనంత ఆశించటం రెండూ తప్పులే
మొదటిది నీలోని అసమర్థతను సూచిస్తే
రెండోది నీలోని అత్యాశను బయటపెడుతుంది

'నేను' తెలుసుకో

అజ్ఞానం వల్ల మనిషి బాహ్యంలో
భగవంతుడికోసం వెదుకుతున్నాడు
భగవంతుడు తనలోనే ఉన్నాడని
అనుభవం వలన తెలుసుకోవటమే జ్ఞానం
- శ్రీ రామకృష్ణ పరమహాంస

స్వేచ్ఛ

స్వేచ్ఛలేని క్రమశిక్షణ - క్రమశిక్షణ లేని స్వేచ్ఛ
రెండూ సమాజానికి అపాయాలే

నీలా ఉండు

నీవు వాడిలా... వాడు నీలా... ఉండాలనుకోవటం వింత
నీవు నీలా ఉంటే... ఉండదు ఏచింత - రఘుమహర్షి

నిజం

నిజాన్ని ఏనాటికి నువ్వు మార్చలేవు
కాని నిజం ఏనాటికెనా నిన్ను మార్చి తీరుతుంది

అటోగ్రాఫ్

సక్కన్ అంటే నీ సంతకం ఆటోగ్రాఫ్‌గా మారటమే
- డా॥ అబ్బల్ కలాం

సీడ

ఉదయపు కాంతిలో మన నీడ పెద్దదిగా
రానురాను మధ్యాహ్నానికి చిన్నదోతుంది
అల్పబుద్ధుల సంస్కారము అంతే
- భర్త్రుహారి

జ్ఞానం - అజ్ఞానం

అజ్ఞానం అదివశ్యం వహించినచోట
జ్ఞాని మూగవానిగా మెలగటమే జ్ఞానం

గతం-భవిష్యత్తు

క్షమించటం వలన గతం మారిపోకపోవచ్చ
కాని భవిష్యత్తు మాత్రం తప్పక నీకు
అనుకూలంగా మారుతుంది

ఈ పేజీ సమర్పణ చేసినవారు : శ్రీ సాయి మాస్టర్ సేవా సంఘం - శ్రీకాకుళం

శ్రీరామ

శుభమన్సు

అవిష్ణుమన్సు

వివాహ మహాత్మన ఆప్యోన శుభపత్రిక

స్వస్తిలే చాంద్రమాన దుర్మిథినామ సంవత్సర కాల్గొల్ బహుజ దశమి బుధవారం ఉత్తర నక్షత్రయుక్త కన్ఱ లగ్గ పుష్టిరాంశునందు అనగా తేది 23-11-2016 బుధవారం రాత్రి గం. 2-21 నిలకు (తెల్లవాలితే గురువారం)

మా కలిపు కుమారై

చి॥ అ॥ సా॥ నాయిప్రతుంఘమ్ ను

రాజీలు వాస్తవ్యులు (లేటు) శ్రీ కస్తులి రహిమోహన్, శ్రీమతి సత్యవాణి దంపతుల కుమారుడు

చి॥ నాయి సంచీక్ కు

యాచ్చి వివాహము జిల్లాపేటుల దైవజ్ఞులచే సుమయహార్ధము నిర్ణయించబడినది. కావున కిత్తు శుభముహార్ధమునకు సస్మాగితులు, పొతులు, స్నేహితులు, శ్రేయోజీలాములు, అందరూ ఇదే మా ప్రత్యుష ఆప్యోనగంగా మన్మించి, తామెల్లరూ బంధువుతు సపలివార సమేతముగా విచ్చేసి వధూహరులను ఆశీర్వదించి మధ్యైత చందన, తాంబూలాది సత్యారములను స్వీకరించి మమ్ములను ఆనందింపజేయ ప్రార్థన.

కళ్యాణవేదిక : స్వీర్లక్ష్మీ అడిటోరియం, రఘువు కాంప్లెక్స్, స్టీలప్లాంట్ బాన్ఫిల్డ్, సెక్టార్-1, ఉక్కునగరం, విశాఖపట్టం-32.

విందు : తేది 24-11-2016 గురువారం మధ్యాహ్నం 12.00 గంటల నుండి కళ్యాణ వేదిక వర్ష.

మంగళమ్ మహాత్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఇట్లు మీ ఆగమనాభిలాషులు

శ్రీమతి శ్రీరైల లక్ష్మీభూమరాంబ

అధినేత్రి, శ్రీ భరద్వాజ పజ్జుకేవ్స్, ఉక్కునగరము
బంధువుత్తుల అభినందనలతో...

శ్రీ వఢ్డవల్లి వెంకట పూర్ణచంద్రరావు

పుష్టిపాక చైత్రన్, శ్రీ శిలాదీ సాయి సేవా ట్రస్ట్, ఉక్కునగరము
సంపాదకులు, శ్రీ భరద్వాజ సద్గురువాణి (ఆధ్యాత్మిక పత్రిక)

ప్రథమ జిస్ట్రోనిస్ శుభాకాంక్షలు

విశాఖపట్టం - కూర్చున్పాలెంలో తేది 06-10-2016 న
ప్రథమ జిస్ట్రోనిస్ జరుపుకుంటున్న

చి॥ ఏ. వేగమ్మాచ్యుత్తీ కు

శుభాకాంక్షలు అందచేస్తున్న

తాత శ్రీ ఏ.సూర్యనారాయణ రావు

అమ్మమ్ శ్రీమతి ఏ.సరోజిని

శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజులు తమ అనుర్ధవాయు
అందించాలని కోరుకుంటూ శ్రీ భరద్వాజ సప్టురువాణి
తన శుభాకాంక్షలందచేస్తున్నారు.

Sri Sai Swarna's

Beauty Clinic & Boutique (A/c)

only for Ladies....

SWARNA, B.Sc.,
Beautician Therapist
Ph : 8500363292, 08942-278472

D.No. 3-3-7/1, Konna Street,
Near P.S.N.M. High School,
SRIKAKULAM.

Trained in Jawed Habib International Institute

SPECIALITIES

BOUTIQUE	BEAUTY CLINIC
WORK SAREES	FACIALS ALL TYPES
MAGGAM WORKS	ADVANCED HAIR CUTS
DESIGNER BLOUSES	FACE LIFT, OBICITY
	SKIN POLISHING

COMPUTER EMBROIDERY WORKS

జన్మచిన హబూకాంక్షలు

డిసెంబర్ 17వ తేదీన శ్రీకాకుళంలో
జన్మించిన జరుపుకుంటున్న

ఖ॥ ఆర్. సోర్స్ శ్రీగోవాణి కు

శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజులు తలు
కృపాసుగ్రహాములు అంచించాలని కోరుతూ
సద్గురువాణి తన హబూకాంక్షలు అందజేస్తున్నాయి

శ్రీ శాయ క్రిష్ణ బెంగిల్స్

కెల్ల వీధి దగ్గర, పాలకొండ రోడ్, శ్రీకాకుళం.
సెల్ : 8121697356

మా ఏద్ద గాఱులు, ఫౌఫీ & జనరల్ వస్తువులు
పోలీసీలీ రేట్లకే లిమిల్గా లభించును.

జన్మచిన హబూకాంక్షలు

డిసెంబర్ 26వ తేదీన
జన్మించిన జరుపుకుంటున్న
శ్రీ బాడాన లక్ష్మీ నారాయణ
శ్రీమతి బాడాన ముత్యాలమ్మ ల కుమారుడు

ఖ॥ బాడాన సంతిష్టి కు

శ్రీ దత్త సాయి భరద్వాజులు తలు
కృపాసుగ్రహాములు అంచించాలని కోరుతూ
సద్గురువాణి తన హబూకాంక్షలు అందజేస్తున్నాయి

Director
S. MOHAN REDDY

SUN SCHOOL

(Recognised by the Govt. of A.P.)

Indira Nagar Colony,
Opp. Dougles High School,
SRIKAKULAM. Cell : 9440436478

**Nursery to X Class
ENGLISH MEDIUM**

**Hostel & Bus Facilities, Dancing,
Music, Karate & Computer
Education are Available**